

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

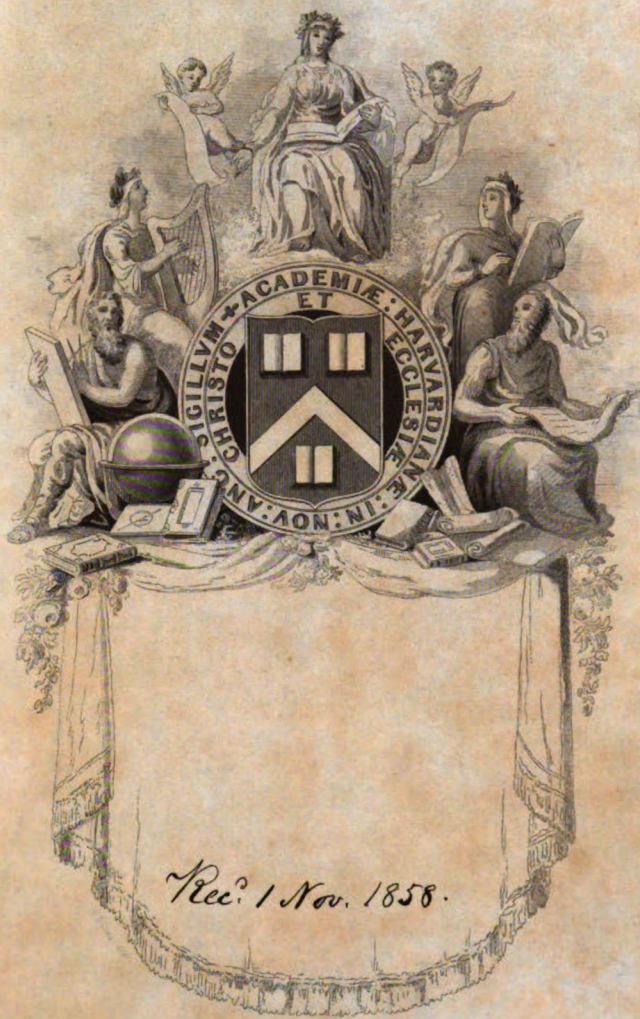
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

9088
5F

42.110.8

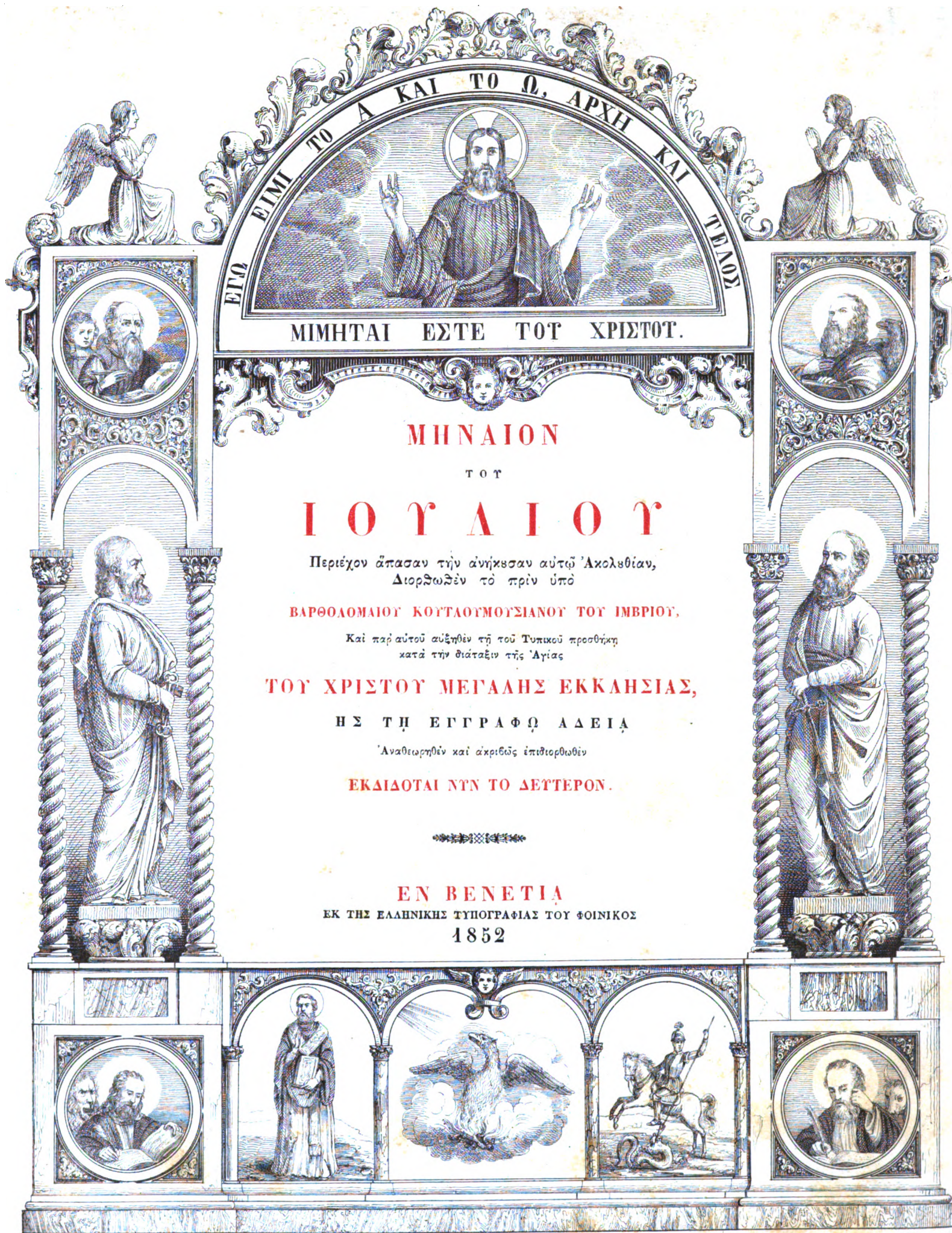
e9088.57

Rec. 1 Nov. 1858.

ΕΙΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ
 ΤΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
 Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξήθη ἐκ τῆς τοῦ Τοπικοῦ προσθήκη
 κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ΑΔΕΙΑ

Ἐναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
 1852

c9088.5F

M H N

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰ βούλει ἐορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰπέ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Ο ἴλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρόν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσόν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενομένοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υ ἴλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην· οὐρανοπολιταὶ δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσαγγελοὶ ἐχρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων καὶ ἐμόψυχος· διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν. Οὓς ἐν ἔτησίοις, τιμήσωμεν ἀξίως ἐορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Luglio.

Ο ἴλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἢ αἰοίδιμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς ναμάτα, ζωφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Α ἰτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόνητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενομένος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνῇ παμμακάριστε, ἐλεσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώ-

ματα, ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος μηνός.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσηντων· ἀνευδής γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκσιαῖς Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Πέθω θείω, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, ταῖς σωτηρίους ὁδοὺς διηγήσατε· ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείω χρυσοθέντες, ἀχρῦσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυαῖς ἱεραῖς, φωταυγῆς ξυνωρῖς, πεφωτισμένον θείον ζεύγος Ἀναργυροί, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσαθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεῶν τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθήτε Ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῶ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε. Ὁ αὐτός.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Ἐν τῇ Λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγονάσι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀναργυροὶ πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἰκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαῖδρά καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμαμάτων. Δεῦτε οὖν φιλόρτοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν· δεῦτε, τῇ σοφῷ τῶν Ἀγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφθόκως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σέ ἰκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνώσυνειδοί· αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις δυαῖς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἴασθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβασον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. Ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀναργυροί, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀναργυροί, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενούντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλούμενη δὲ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρομένη περισσεύεται, καθ' ἐκάστην κενημένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπόμενη· καὶ οἱ ἀρῶμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατρῆς ψυχῶν τε καὶ σώμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεῶν ἰωμένων ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. Τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῃ δράμε πρόσπεσον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Αγιοὶ Ἀναργυροὶ καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεῶν ἐλάβετε, δωρεῶν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμαίων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργουσα θείων ἰάσεων δύναμις· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι, θεοφόροι Ἀναργυροί. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτούς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ο' Κανῶν τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεικῇ, φωταυγεῖς Ἀναργυροί, καταυγάσατε ἡμῶν, ταῖς

(*) Τα τετυπωμένα Μηναῖα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα τὴν σήμερον, τὸν Ἰωσήφ μὲν ὄντα κηκεῖνον, ἀλλ' εἰς Εἰρμούς οὐ τοσοῦτον συνήθεις. Διὰ τοῦτο τυποῦται ἐνταῦθα ὁ παρῶν, ὡς γλαφυρώτερος, καὶ μᾶλλον ἀρμόδιος εἰς ἐορτάσιμον ἡμέραν, σωζόμενος μὲν ἐν τοῖς Χειρογράφοις, ἀνέκδοτος δὲ εἰσέτι, καὶ ἤδη ἀπώρον προκύπτων εἰς φῶς.

ψυχᾶς, σκεδαζόντες παθῶν, τὴν ἀχλὺν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπίδοσσειν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήματα Σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουρίζετε.

Εκ τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότης τὰς δωρεάς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θαυμαίων δωρεῶν, τὰ ἡμῶν ἴασασθε πολλὰ, καὶ δυσίατα σαρκὸς πάθη δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίκτετε Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ὡδή γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Ο κόσμος ἄδει ταῖς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ' ἐκκλησίαν, πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ θαυμαίων τὴν πληθύν. Θαυματουργοὶ ἰατροί, τῶν Ἀγγέλων, ὄντως ἰσοστάσιοι.

Υμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, ταῖς καρδίας, πάντων καταυγάζετε.

Ιδοὺ συνήθροισται λαὸς, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμῆσαι, ταῖς μεγίστας δωρεάς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων, ταῖς εὐχαῖς πληρώσατε. Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα ἄγνη, ὑπεράγιον Λόγον, ἀσωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσιζόντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κερκημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀναργυροί. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὄρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὁ θεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σε, τῶν

ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀ΄χραντε.

ᾠδὴ δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ἔντως εὐκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικόν, οἶνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐφημήσωμεν.

Ρομφαία ὤφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους ὧν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀναργυροί.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοῖς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἀγιοὶ Ἀναργυροί ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναί με. Θεοτοκίον.

Σκηνώσας Κύριος, ἀγνή ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμόν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὀλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυματίων δαδουχίαις οἱ μεγαλώνυμοι.

Οραῖον ζευγὸς ὄντες σοφοί, αὐλακὰς ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημείαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὡσπερ ζιζάνια, καὶ ῥώσεως τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.

Νευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε οὐ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστάται ἡμῶν Ἀναργυροί.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γενεῇ κολάσεως, καὶ τῆς συνεχῆς αἰχμαλωσίας με, καὶ μή με κατασχύνῃς ὑμνολογούντά σε.

ᾠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἰκοῦντες Ἀναργυροί, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανούς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσατε.

Τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἄγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθέως σολίσσατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας νῦν γυμνώσατε.

Ος κόσμον τὰ θαύματα, περικείμενοι παντός, σωτῆρες κόσμου ὤφθητε τῆς κοσμι-

κῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἄγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται τοῦτον Ἀγνή δυσώπησον τοῦ πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τῆς πίσει ἀνυμνευταῖς σε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοῖς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἀγιοὶ Ἀναργυροί ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναι τῆς πίσει ἀνυμνευταῖς σε.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέγκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γνωσὶν παρέχουσι τοῦ γὰρ ὕψιστε χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν ὅθεν κἄμοι διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνήσαι ὡς θεοφθόρου, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰουλίου, ἔχων ἡμέρας λβ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι΄.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Βιολαῖς ἀδελφούς οὐ διέσπων οἱ λίθοι,
Ὡς εἰς ἐν ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτη Ἰουλίῳ λίθοισιν Ἀναργυροὶ ἠθλουν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἰατρικῆς αἰτοῦντες τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. Διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικὴ τέχνη τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δὲ αὐτοὺς ἀγομένων, αὐτοὶ παρέδωκαν ἑαυτοὺς. Ἀλλ' οὐ μόνον αὐτοὶ οὐκ ἐπέσθησαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα. Καρίνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἀγίων τυχόντα καὶ αὐτόν. Ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾷ αὐτοὺς, καὶ τὰ δεινότατα ἀπειλεῖν, ἢ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θεοὺς ἐκτραχηλισθῆναι, καὶ διαστραφεῖσθαι ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ, ἐθεραπεύθη ὑπὸ τῶν Ἀγίων καὶ ἐπὶ αὐτῷ οἱ παριστώτες ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν. Καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν ὁμολόγησε, καὶ τοὺς Ἄγιοις ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμψεν. Ὑστερον δὲ ὁ ἐπιστατὴν τῆς κατ' αὐτοὺς τέχνης φθονήσας αὐτοῖς, ἐπί τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἰατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνείλου αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθέος ρύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επτερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, ὑπέπτεροι ὄντες αἰετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργῶντες αἰεὶ.

Λαμπρυνθέντες ὡσπερ ὄβρυζον Ἀνάργυροι, χρυσίον, θεία χάριτι, ἐπλουτήσατε, ἰαμάτων χάριν δαψιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶν, ἐπαγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα αἰεὶ· ὧν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ρύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Εκοιμήθητε δικαίοις ὀφειλόμενον, ὑπνον σοφοὶ Ἀνάργυροι, καὶ ἀκοίμητοι πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἰεὶ, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ πάθη κοιμίσατε.

Θεοτοκίον.

Γκετεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φιλόανθρωπον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμωμε, ὅπως λάθωμεν, παντελῆ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν ἔρανοῖς, ἠτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ᾠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Νεσημάτων παντοίων ἔντες πολέμιοι, συμμαχία τοῦ θείου Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε ἡμῶν, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσατε ὀδύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόρον ναόν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων, πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Εκ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὡσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς, ἰαμάτων τοῖς νόμασι, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίων Θεῶν ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Γατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνιάτα πάθη ἡμῶν ἰάσασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πρᾶύνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν

ἐν τρισὶ, χαρακτηῆσαι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

ᾠδὴ θ. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γδοῦ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ος φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοσητὸν στερῶμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημεῖων ἀκτίσι λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας· ὅθεν κραυγάζομεν· Λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηναὶς τὰς ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγγνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνους ἀναπεμπόντων, τῷ παντοκράτορι, καὶ μακαρίζοντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανευφήμοι.

Η γῆ τοῖς ἄνω συνεπαγάλλεται, ἐν τῇ φριδρᾷ καὶ θείᾳ ἐορτῇ ὑμῶν Ἅγιοι, ἣν τελούντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, σκότους ἀρρώστημάτων, πάσης στενωπέως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ, χαλεπῆς σοφοὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρύσαι με, καὶ τῆς τῶν σωζομένων στάσεως μέτοχον, ποίησον ὑμνοῦντα, σὲ πιστῶς θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστείλαριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τῆς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τῆτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Εκύσας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πάνσφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογῆμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς γ. δευτεροῦντες τὸ α.

Ἦχος δ. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυ-

χοφθόρα πάθη ζηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, ταῖς εὐεργεσίαις, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἱαμάτων καταπληθίσαντες· διὸ τὴν ἰσράν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγής καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὡσπερ ἥλιον φαίδρον, τῶν ἱαμάτων θεῖαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανέ παναοίδιμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, ταῖς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεάν ἐλάβητε, δωρεάν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδὴ. Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας φιλήνθρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὖσπλαγχνος, δεῖ ἡς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω,

σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον σέξιωμα· διὸ τὴν πανσεβάμιον, ταύτης τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Πῶλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν, περιέπεις πανύμνητε, Ἐσθῆτι τιμῆ σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Εσθῆτα τιμίαν σου, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρστον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἀρρήκτον τεῖχος, καὶ ἱαμάτων θησαυρὸν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρώς ἐξάρχοντες, δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιθωτὸς τοῦ ἀγιασματοῦ σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἔμψυχον Θεῶ, μόνῃ ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, οἴκῳ ἀγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἀγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρρητον, δεῖ ἡς ἡ πόλις σου, Θεομητορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἐνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εσθῆτα τιμίαν σε τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, δόξης θησαυρίσμα, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγαίζουσαν, τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα· ἡς ἐορταζόμεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ο οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαφόριον, (*) ὡς θησαυρὸν ἀγιασματος, φέρων

(*) Τὸ Μαφόριον, ὅπερ ἀπαντᾶται προσέτι καὶ εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον τῆς ἡ. καὶ εἰς τὸ πέμπτον τῆς ε'. Ὡδὴς

ἐκείνους, ἀγαθὰ πάντα, ἡμᾶς τοὺς προσρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ω'ς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι. Χαῖρε διαῆμα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς Δείας δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τῆ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σε σώματος, κραταίαν τῆ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῆ οἰκουμένη δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλκος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτὸς σε, τῆ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς παννύμνητε λαὸς, καὶ

τοῦ ἐφεξῆς Κανόνος τοῦ Ἰωσήφ, λέξις οὖσα τῆς παρακμῆς τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης, κατὰ τινὰς μὲν σημαίνει κάλυμμα κεφαλῆς· ὡς « Μαφόριον, σκέπασμα κεφαλῆς » (Βαρίνος) καὶ « κρήδεμνον δὲ τὸ μαφόριον » (Εὐσταθ. Ἰλ. χ). Κατ' ἄλλους δὲ δηλοῖ ἐνδυμα, τὸ παρά τισιν ἰσως λεγόμενον Ζωστικόν· ὡς « Καὶ ζώννυται τὸ μαφόριον αὐτοῦ » (Δωρῶθ. Διδασκ. 1. περὶ Μοναχοῦ)· καὶ « Εἰσῆλθεν εἰς τὸ κελλὶον περιζωσάμενος τὸ μαφόριον » (Ἀποφθέγμ. Πατέρων). Ὁ δὲ Ἄγιος Ἀθανάσιος, σχηματίσας καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ, λέγει· « Παρδίνοι ἀπομαφορίζόμεναί ἀπήγοντο εἰς τὸ βῆμα τοῦ ἡγεμόνος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐβάλλοντο » (Ἐπιστ. πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἐρθοδέξους).

Ἔστι δὲ ἡ λέξις, ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν τραγελαφικῶν ἐκείνων τῆς λατινομικτοῦ διαλέκτου τῶν Βυζαντινῶν, συντιθεμένη πιθανῶς ἐκ τοῦ λατινικοῦ μάνος (Manus, χεῖρ) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ φορῶ· ὡς εἰάν ἐλεγέ τις μανοφόριον, καὶ κατὰ συγκοπὴν μαφόριον· ἤθουν, φόρεμα μερῶν νίκια, ὁμοιάζον ἰσως τὸ ἔως τῶν ἀστραγάλων μακρὸν ἐπανωφόριον, ὅπερ ἐφόρουσ αἱ παρβίνοι τοπάλαι διὰ σεμνότητά, καθὼς λέγεται περὶ τῆς Θάμαρ, θυγατρὸς τοῦ Δαυὶδ· « Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός· ὅτι ἔτῳς ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρβίνοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν (Β'. Βασ. γ'. 18)· ὡς ὁ Ἰωσήφος λέγει σαφέστερον περὶ αὐτοῦ· « Ἐφόρουσ γὰρ αἱ τῶν ἀρχαίων παρβίνοι χιτῶνας ἀκρι τῶν σφυρῶν, πρὸς τὸ μὴ βλέπεσθαι τοὺς χιτῶνας » (τὰ ὑποκάμμουσα δηλαδὴ). Τοιοῦτον λοιπὸν ὑπῆρχεν ἀναμφιβόλως τῆς σεμνοτάτης ἀειπαρθένου, καὶ Θεοτόκου Μαρίας τὸ μαφόριον, ὅπερ ἑλληνικώτερον καὶ Ἰσθῆς καλεῖται, ἐν ᾧ καὶ τὸν Ἰησοῦν πάντως ἐτύλιξε βρέφους, κατὰ τοὺς ἱερούς Ἕμνοδούς.

ἐιτενωὶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένη, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Ε'ορτάζει σήμερον, ἡ οἰκμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡς σεμνῆ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένη, πιστῶν ἡ βοήθεια.

Δίς.

Οἱ δὲ Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὧν ὁ παρῶν φέρει Ἀκροστιχίδα τὴν δε:

Ἐσθῆτὰ τιμῶ τῆς πανάγνης Παρθένου. Ἰωσήφ.

Ἐδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ε'σθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένη, τῶν τιμῶντί σε λαῶ, δεδώρησαι αἰεὶ, ἱερόν περιτείχισμα· ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάσασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρκεὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῆ καθηγίασας, σώματός σου τε προσψάυσει, δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἀγιάζεις Παρθένη ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθῆ, Παρθένη ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἀπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς Δείου Πνεύματος, καὶ θαυμασιῶν πολλαῖς ἐπίδειξιν.

Η' ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκούσα, τῆ Θεῆ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνοῦντων Πανάμωμε (*).

Ἔτερος Κανὼν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπαδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Παναγίου ναὸς, ὡς οὐρανὸς εὐράιμενος φαῖδρός, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριαίνει αὐγαῖς.

Ισχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Ἐσθῆτα Δείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σε, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοὶ.

Τῆς παλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σὸς πρὸς Κιβωτῆ, Θεογεννήτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

(* Ἐν τῷ Χειρογράφῳ λέγεται οὕτω...· δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν Ἐσθῆτά σου ἄσπιλον, (γρ. σὴν Ἐσθῆτα τὴν ἄσπιλου) σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδος, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τοὺς αὐτὴν προσκυνοῦντας πανάμωμε — Σημειῶσαι δὲ, ὅτι τὸν ἐφεξῆς ἀνοικνόμενον κανόνα οὐκ ἔχει τὸ Χειρογράφον· ἔχει δὲ μὲν ἀντ' αὐτοῦ πλήρη τὸν ἀνωτέρω, καθ' ὅλον τῆς Ἀκροστιχίδος τὸν ἀριθμὸν.

ᾠδὴ γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἁγίασμα, τὴν ἐπερῆνιον πύλην, τὴν τῆ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἑσθῆτα Δεῖα βρύουσαν χαρίσματα, ἣν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Αφθαρσίας ἐνδυμα, τοὺς τῆ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντας ἐνέδυσας Σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ἑσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλθον ἀναφαίρετον.

Τὸν νεφέλαις Ἀχραντε, προσεπενδύοντα ὄλον, τὸν Οὐρανὸν Ἑσθῆτί σου, περιέστειλας σεπτῇ, ἣν προσκυνοῦντες, πίστει σε δοξάζομεν, σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Γατριῶν ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ Δεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἑσθῆτά σου ἀγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κενηταὶ Πανάμωμε.

Ἔτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ἑσθῆτα πιστῶς εὐλαβοῦμενοι.

Γάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς, Ἑσθῆς ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν καίμινον, τῶν σὲ ἀνυμνοῦντων κοιμίζει αἰεὶ. Ὁ Εἰρμός.

Ἔφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ· κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν Δαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προσερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἑδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν σέ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνοῦντων σε.

ᾠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς Ἑσθῆτα, προσπτυξώμεθα πίσει, ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τῆ Πνεύματος.

Ὡς πολῦτιμον Δησαύρισμα κεκτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν Ἑσθῆτά σου Κόρη, πίσει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Τὴν Ἑσθῆτά σου, ὡς βρύουσαν ἀφθαρσίαν, καταστρόλῃν τε δόξης, χρηματίζουσαν πασι, τοῖς ὑμνολογοῦσί σε, τιμῶμεν Πανάμωμε.

Ἡ Πανάμωμος καὶ μόνη ἁγιώτερα, τῶν Χερουβὶμ φανείσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σω-

σον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμῶντων σε. Ἔτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητῆς καὶ Κτίστης σὲ πηξάμενος, ὡσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς Δεῖαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ Δεῖα, Ἑσθῆς σου τῷ πόθῳ σεμνή, ταύτης ἀναφθέντας Δερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Γδοῦ χάρις ἀνεξάντλητος· δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε Δεῖα, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σορῆς τῆς πανάγνου Μητρός.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δέλοισ δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν Ἑσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ Δεῖον περιτείχισμα.

Παράδεισος τερπνός, εὐωδῖαν τοῦ Πνεύματος, πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἑσθῆτα δεδεικται.

Αγίασον ἡμῶν, ταῖς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πίστει σου τὴν ἁγίαν, Παναγία Ἑσθῆτα, τιμώντων ὡς ὑπέρτιμον.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ Δεῖῳ ναῷ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἔτερος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγαλύνσας· σὺ ὑψώσας ὑπὲρ πάσας, νοεράς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, Πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, Βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἐχουσα πόλις, Ἑσθῆτι σου σεμνύνεται.

ᾠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανέδειξας, τῇ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ὄλων καὶ Κύριον, ἀράχγες ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν Ἑσθῆτά σου.

Γηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἑσθῆτα τιμήσωμεν, ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε, ζωηρῶν πηγὴν ἐπιστάμεθα, Θεοτόκε, καὶ τιμῶμεν τὴν Δεῖαν Ἑσθῆτά σου, ἐξ ἧς ταῖς ἰάσεις, καθ' ἑκάστην πιστοὶ ἀρυσόμεθα.

Ο Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γινόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἐαυτῷ τὴν ἕσιν ὤκειώσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Ἔτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο λην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὄλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὄλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῶ σου, σὺν τῇ Ζώνῃ Ἐσθῆτι καὶ Δεῖα Σορῶ.

Γ σχύν σε, οἱ πιστοὶ κεντημένοι καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σε Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Γ δεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἀφατον, πάλαι ἀδίνησαν Δεῖως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὥφη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ** ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε** κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευραῖς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Π εριβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἄγνη ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη θεία ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἐορταίζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τ ῆν καθαράν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἐμψυχον νεφέλην, καὶ γάμον τὴν τῆ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυξώμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην περισχοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μεταρσιον ζῶν καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κραυγάζομεν μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Στίχα.

Χιτῶν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίσις.

Ἐσθῆς δὲ Μητρὸς χριστοφρουρήτῳ πόλει.

Luglio.

2

Δευτερίῃ κατέθεντο σορῶ Ἐσθῆτα Παναγίνε.

Π ατρικιοὶ δύο, Γάβριος καὶ Κάνδιδος ἀδελφοί, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γινόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκος παρὰ τινι γυναικὶ Ἐβραίᾳ εὐρόντες τιμωμένην, σπουδῆν ἔθεντο ταύτην ἀφελίσθαι. Καὶ δὴ, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ, ἐν ἣ ἡ τιμία Ἐσθῆς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανίεναί, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ Δεῖου ἰνδύματος ἀνελόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἶχοντο. Καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. Ἐπι δὲ οὐκ ἠδύνατο, τῷ Βασιλεῖ καταμνηύουσιν· ἧς τὴν εἰσορμηδὴν ἀκέσας, ἀπάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. Ἐνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὸς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτῆριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοῖντη· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Υ ψηλοτάτῳ νοῖ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάσωμεν, τὴν παναγίαν Κόρην, καὶ κεχαριτωμένην.

Π αστάς Θεοῦ ἐκλεκτῆ, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ, πασταδί πιστεῖ τὴν Ἐσθῆτά σε, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἀγίαν, καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

Α νακανίζεταί πᾶς, ὁ προσίων ἐν πίστει, καὶ τὴν ἀγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέχουσιν, τὴν σὴν ἀγνή Παρθένε, φωτειδῆ Ἐσθῆτα.

Ρ ῦπου παντὸς ψυχικῆ, καθαρτικῆ ὑπάρχει, ἡ σὴ Παρθένε παναμώμητε, σορὸς ἡ καλύπτουσα, τὴν τὸ σεπτὸν σου σῶμα, καλύψασαν Ἐσθῆτα.

Θ εογεννητορ ἀγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν, λιμῆ σεισμῶ τε καὶ κακώσεως, ἀπάσης περισώζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἔτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἀγαθῆ, Δεῖως τὸν ναὸν ἐφαιδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σε χαρίσμασιν· ἐν ἣ ἀνίσχουσα, ταῖς ἀκτίνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Υ περβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμαμάτων Δεῖα Παναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρες σου

ταῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσι σε, τῆς σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοσηταῖ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ἐδὲν ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνεῖς σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σε, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶντες· Εὐλογοῦτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νοητόν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνία τραπέζῃ προκείμενον, τὸ ἱερόν μαφόριον, τῆς πανάγνου Παρθένου, τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἐκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιρῆντας κατέλιπες, ἱεράς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἀντὶ σώματος γὰρ σου τοῦ ζωφόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Υμνωδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκῆνωμα, τὴν ἐν μητράσι Παναγνον, τὴν οὐράνιον πύλην, δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Αγγελοι πανάχραντε Ἄγνη, νῦν συγχορευῆσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σε ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου, Ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνη πολλῇ προσκυνοῦντες, καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ ἡ πολυτίμητος ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων, ἐκβλύζει ἡ θεία σορὸς.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἄγνη, τὰ μεγαλεῖά σε, αἱ νοεραὶ βρατιαὶ· ἀνακηρύττεσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανώς, καὶ Ἀποστόλων ὁ χορὸς, Μαρτύρων πλήρωμα, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλῆθος· μεθ' ὧν προσκυνεῖς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ σὺ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐδὲν Δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γὰρ σὲ τὴν κλίην Σολομών, γεραίρομεν, χαρ-
μοσύνοις μελωδήμασι· καὶ τὴν τιμίαν σου

Ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἀγιάσματος, κυ-
κλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτη-
ρίου Ἐσιπάρθενε.

Ωφθη νῦν ἡ θεία σε σορὸς, κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὡσπερ πηγὴ φω-
τὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα,
καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν μετὰ πό-
θου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίροισιν ἡμῖν, πανάμωμε, προ-
σκυνήσει τῆς Ἐσθῆτός σου, πᾶσαι οὐρά-
νιαι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρ-
τυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποι-
να μόνη εἰσπάρθενε.

Ηγίασται ἅπαντα ἡ γῆ, πανάγιον, τοῦ Θε-
οῦ σπότου κατὰ γῶγιον, τῇ καταθέσει τῆς
Ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται,
τῆς παλαιῆς κιβωτοῦ προτυπούσεως σε, τῇ κατα-
παύσει Ἐσιπάρθενε.

Φαἰδρὸν περιβολαῖον τὸ σὸν, μαφόριον, ἐδώ-
ρησῶ καὶ προτείχισμα, τῇ σὲ τιμῶσῃ Βα-
σιλίδι, τῶν πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσα, ἀ-
πάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, Θεοκυῆτορ
Μητροπάρθενε.

Ἔτερος. Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Θαλαμὸς ὑπέριμος οὗτος, Θεογεννητορ ἡ
σορὸς σου, ὦφθη τὴν τιμίαν σου Ζώνην,
καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικὴν ὡς στολὴν, καὶ
νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς
θησαυρόν.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν ἑρανῶν τὴν
εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου,
κατελιηφότες ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγαῖς, ὡσ-
περ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ
χαρίτι.

Εχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, Θεογεννητορ ἡ
σὴ πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος,
καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθο-
δόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀ-
νεϊκάσον σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς
σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι πρέχεται, τοῖς
σὲ τιμῶσιν Ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τό-
κον σου.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη,
» Χριστὸς συναΐψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε·

Μὴ καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεο-
μῆτορ· ἀφθορος γὰρ σου ὁ τόκος, ἀφθαρ-

τος και η Εσθής, δι ης την πόλιν σε σκέπεις, η και τα σκήπτρα, της ευσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Είς της Αίνου, ισώμεν Στίχους δ' και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.
 Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η σορός η κατέχουσα, την Εσθῆτά σου Ἄχραντε, κιβωτός τοῖς δούλοις σου αγιάσματος, και ἱερὸν περιτείχισμα, και δόξα και καύχημα, και ἰσῆων πηγή, καθ' ἐκάστην γωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, και τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ι δε τόπος περιδοξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται της θεόπαιδος, Εσθῆς τιμία τῆ χάριτι. Προσελθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν και ἰλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρῦσασθαι, και βοήσατε, εὐχαρίστω καρδιά· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τ ην αγίαν κατάθεσιν, της Εσθῆτός σου Δέσποινα, ἑορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραίνόμενοι ὅτι τῆ πόλει σε σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλῆτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, και νῦν Ἦχος β'.

Φ ρένα καθάραντες και νῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, και ἡμεῖς πανηγυρίζομεν, παιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυτικὴν μελωδίαν, τῆ νεάνιδε Νύμφη τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ και η κιβωτός τῆς ἀγίας ματός σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, και κατεκλήρωσας αὐτὴν τῆ πόλει σε Δέσποτα, περιποιεῖσθαι και σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῆ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ταῦ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, και ἐκ τοῦ Κανόνος η γ' και ζ'. Ωδὴ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, και Κοινωνικόν:

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Ω φθης διαυγεία τῆ Πνεύματος, ὡσπερ λίθος διαυγῆς, της βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐνα-

θλίσας ἀθλητὰ, ὑπὲρ της πίστεως στέρρῶς, και τρέφας τῶν ἀθῶν τὴν παράταξιν, και νικην κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος· διό σε πίσει δοξάζομεν, ὡς στρατιωτὴν ἀήττητον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ ῥύματα της πλάνης παρέδραμε, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῆ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, και λιμένι νοσηρῶ, ἐγκαθωμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, και δόξης μὴ ρεούσης ἀξιόμενος· Μάρτυς θεόφρον Ὑακίνθε, διαπαντός εὐφραίνόμενος, ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ ἐλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθακῶτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σαφέ, δεικνύει και δοξάζει σε Ὑακίνθε, σημείοις, και δυνάμεσιν ἐκάστῳ και γὰρ πηγή αγιάσματος, η σὺ σορός πᾶσι πρόκειται· Ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νῦν Θεοτοκίον.

Τ ἴνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν ἠδὸλως, ἀνανείουσα ψυχή, και τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, και τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι και βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν και Θεὸν Ἀγνή, μὴ δαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἦ Σταυροθεστοκίον.

Α ρνα η ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῶ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τῆτο θέαμα! ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασι; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες της Ὀκτωήχου, και τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ η Ἀκροστιχίς:

Σὲ τὸν διαυγῆ, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.
 Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διαδοεύσας.

Σ ἐ τὸν διαυγεία μαρτυρικῆ, πολύτιμον λίθον, γεγονότα θεῖου ναοῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν ἐγκωμίων σου γενέσθαι μοι.

Ε πίγειον δόξαν καταλιπὼν, οὐράκον κλέος ἐκλήρωσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, στεφανηφόρος Μάρτυς ἐνδοξε.

Τὸ τῆς ἡλικίας νεανικόν, καὶ τῆς διανοίας τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.
Θεοτοκίον.

Ο πάντων τῶν ὄντων Δημιουργός, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῆ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκούται Θεομήτορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργούμενος. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθισάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὠφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμῶν ἔφθασας, μαρτυρικῶν ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀναίρησιν.
Θεοτοκίον.

Ιθυον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἀνοδον, τοὺς εὐσεβῶς, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονούντας σε.
Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ἕμνῃ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς ἐρανοῖς ὑπάρχων Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνούντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις ναύμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.
Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αθλητῆς ἐνναμώτατος, πόνοις εὐσεβείας ἐγχευμασάμενος, ἀναδειξαι Πανόλθιε, τῶν τυράννων θράσας μὴ πτοούμενος.

Υάκινθινον στέφανον, οὐρανοθαφῆ Θεόφρον δεξάμενος, συγχαρεύειν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.

Γεγηθάτε φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν τύραννον διήλεγξας, ἀπτητῶ γνώμῃ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστα, ἀπὸ πάσης περιζήσεως, καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ἕμνούντας σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν τύραννον ἠλεγξας, Ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον, παρὰ Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.

Αθάνατον ἐκτίσω τὴν εὐκλειαν, Στεφηφόρε, θάνατον ἐκούσιον, διὰ Χριστὸν προσηκόμενος.
Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν πρεσβείαις σε Πάναγνε, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες, τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὸν νοῦν κράταιούμενος, ἐνίκᾳ τοὺς ἀφρονάς, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνευδότως ἐπειγόμενος.

Υάκινθος ὡς παιδρός, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαιδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτόν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας Παναοῖδιμε.
Θεοτοκίον.

Σωθειήμεν διὰ σε, κινδύνων καὶ περιζήσεων, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι με, καὶ ἐκ βυθῶ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου Χριστέ, κεκτημένος ὁ Μάρτυς σε, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ τιμιώτερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἀφανίσας, παρρησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῆ δόξῃ σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Υπὲρ πολλὰς ἕμνήσωμεν Μάρτυρας τὸν τῆς πόλεως ἡμῶν προΐξάμενον· ὅς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παρρησίαν ὀπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. Ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνος Χριστέ πολυέλεος (*).

(*) Κακόζηλα καὶ ἀμαρτία ἀμφοτέρω, τὸ, τε Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὐρίσκονται· ἀφῆσαν ὁμοῦ κατὰ χώραν, ὡς ἦσαν, μὴ ἐπιδεχόμενα διόρθωσιν ἄλλη ἐἴ μὴ τὴν ἐξυπαρχῆς μεταποίησιν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου τῆ Κουβικουλαρίου (Σαλαμηνόλου).

Στίχοι.

Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ἰακίνθος ὡς λίθος,
 Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ῥοῆς τῶν αἱμάτων.

Οὐλομένῳ τριτάτῃ Ἰακίνθος κάτθανε λιμῶ.

Οὗτος, ἐκ Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῆ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, τύπτεται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται· ἔνθα μετ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Δύνας Ἀνατόλιε τοῦ βίου τέλει,

Τῷ μὴ δύνοντι προσπελαΐζεις ἡλίῳ.

Οὗτος, πρεσβύτερος καὶ ἀποκριτάριος τῆς Ἀλεξανδρείου Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τῆ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακοδόξος, ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον ἔξειν, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ' οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθέειλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανῶ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου, καὶ τῆς κατ' ἐκεῖνον ληστρικῆς Συνόδου, καθαιρεθέντος, καὶ ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθεματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἰρέσεων πρετρεπόμενος. Καὶ ὀρθόδοξος τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἀγιώτατον Γεννάδιον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, Θεοδότης, Διομηδούς, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιάδου, καὶ Δολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον μᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Αὐτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδῆλως τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τροφήν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας Παμμάκαρ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενος, Ὁ τῶν Πατέρων βῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρώτατον θυμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἀγιώτατον, πρᾶσῃνεγκας Θεόφραν, ψυχῆς ἐλικρινεῖα, καὶ καὶ καὶ καθαρότητι, Ὁ τῶν Πατέρων βῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τῆς τῆ θανάτου φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν, ἀγνὴν εὐλογημένην.

Ῥδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ε'κ χαλεπῆς στενωπέως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατήνησας, Ἁγίων ὀφόμενος, φωτειδεῖς λαμπρότητας, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, ἐποπτεῦσων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βοήσας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, Ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς, κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω'ς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγῆς ὡς Ἰακίνθος, ὡς ὠραισιότατη, ἀλογίᾳ ἐκόσμησας, καὶ τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ταῖς μαρτυρικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὠραίας, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, φθοροποιᾷ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιόν, ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· διὸ σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττον, περισωθέντας· τήτις ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Σε τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα.

Γλέων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου, τὴν ἀνίκητον ἀθλήσιν· δι' ἧς τῶν εἰδῶλων τὴν ἀπάτην κατήρησας, τὸν δὲ λόγον, τῆς ἀληθείας διετραίνωσας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφῆς Ἰακίνθε, κεχρωσμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστῆ ὁμολογίας καὶ πίστεως, καὶ σεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.

Οἷλος ἐρημάτισας, Θεοῦ πανίσρον δοχεῖον· σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἠγάσεν, ἡ ἀνένδρατος· ἐνστάσας, πρὸς τυραννικὴν παραφορὰν, καὶ παρράνοιαν γενομένην· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νεκρωσιν,

ἐνεργεία τῆς ἁγίας ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστροῦ σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγγίαν, ταῖς ἐτσεβῶς σε μεγαλύνουσιν. Ὁ Εἰρμός.

Σ ἐ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ τῶν κινήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυναμειῶν, ἀσιγήτοις θεολογίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου. (*)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν, τῶν παθημάτων ἀμαυροῦντα τὰς ὁρμὰς ἑλειτουργῶν, ἱεουργοῦντα Εὐαγγέλιον Χριστοῦ κηθάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος κινύραν, καταθέλγυσαν τὰ σύμπαντα νέον Δαυὶδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτῆ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφί.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσεῖπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικών, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν ἐπαινήτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἀψευδῆ ἀλείπτῃν, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος ὑψηλητὴν ἀκριβέστατον δογματιστὴν ἀληθέστατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἀγίων Ἱεροσολύμων, βλάστημα τερπνόν τῶν δογματῶν τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρυκτωρίαῖς καταυγαζόντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπέρια. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιώσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικαλεσάσθαι

καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἀγνῆ, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ἐδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τῆ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υἱοῦς κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Ἴππον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, δι' ἀρετῆς ἠτοιμάσας, φαῖδρον καταγώγιον, θεοφάντορ Ὅσιε· ὄθεν ὠφθῆς Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τῆ Ἀγίου Πνεύματος, ἐνηγούμενος θεῖα χάριτι.

Νόμῳ τῷ θεογράφῳ, σοφῶς πειθόμενος, τὰ τῆ σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ἄδων ἄσματα θεῖα Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ὁλος ἐπιθυμία, καὶ ἀχραντος γλυκασμός, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας. ᾠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ἰθύναις δι' ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θεῷ πόθῳ Θεῷ ἐνήμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικῶν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρῶν μελωδήμασι, θεῖων θησαυρῶν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς οὐρανίου γέγονας ἐμπλεως τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ στόμα πλατύνας Ὅσιε,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἕτεραν Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Ὀσίαν Μάρθαν, τῆς ἀναφερόμενης ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἀντὶ δὲ τῶν παρόντων Προσομῶν τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, ἔχει ἕτερα, εἰς Ἦχον α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν ἄριστα καὶ ταῦτα, καὶ λίαν ἀρμονικά.

πάσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱεουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκὸς κρατήσας ἀσκήσει, γέγονας, ὅλος φαινότατος ἀστήρ, τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι, καὶ ἀρμονικοῖς μελωδήμασι. Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, δυσωπῶ σε Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμε, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλαίς, πάσας ἐξαλειφθῆναι, τὴν ἀμαρτίαν ἢ τὸν αἶροντα, κόσμου παραδόξως κηύσασα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου σερέωσον, μόνε ἀγαθὲ, καὶ φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν Δεῖω φωτὶ, ἐξηρεῦξω δογματῶν φωτειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισας· γεγονὼς δὲ Δεῖον, τῷ Πνεύματος ἄργανον, ἡδυτάτοις φθόγοις, ἡδύνεις ἐκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἀχραντον, ὧ Ἄνδρέα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν σῆν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ο'ς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρῖουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι σὺν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δε-

λοῖς σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Δεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Τὴν Δεῖαν ἐνκοήσας σου.

Ο λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος, Θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθη Θεσπέσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανότατα.

Τὴν πράξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφῆ, καὶ θεωρία χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἄνδρέα θεουργοῦ διεπρέψας.

Ο'ς Δεῖος Ἱεράρχης πανόλβιε, ποιμάντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασσε, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἄνδρέα τῆς ἀνδρίας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εὐρηκῶς, σπουδῆν ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων Σοφῆ. Θεοτοκίον.

Ε'κτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, πρὶν ὠδινῆσαι δεῖτα, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκί τεκοῦσα πεφυλάξαι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ σεμνυνόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, καὶ μελωδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερώς ἠδόμενοι, Ἄνδρέα παμμακάρε, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αἴγλη λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεῖου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, παναγίως ἤνεσας· μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλη, Ἄνδρέα παμμακάριστε.

Νῦν οὐ δι' αἰσθήσεων, φθαρτῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὄρας τὰ Δεῖα· νοερῶς δὲ Πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἐνούμενος τῷ κρείττονι Θεοτοκίον.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

ᾠδὴ ε'. Μαινομαίην κλυδωνι.

Ρήτορεύων ἠλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ· τῶν σεπτῶν εἰκόνων γὰρ ἐτρένωσας, παναληθῶς, Ἱερομύστα προσκύνησιν.

Γερῶς ἐκόσμησας, τὴν σῆν Πάτερ ἐνδοξε ζῶν τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσθεσας, καὶ πρὸς ζῶν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογματῶν πάντας οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ἠδόμενοι ἀγάλλονται, αἰρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας φερόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ολικῶς ἐνοῦταί μοι, ὁ ἀνάρχως λάμπας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως πανάμωμε, τῆς δια σοῦ, γεγενημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**αινομένην κλυδῶνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανώς, τὰ θεῖα μελωδήματα, εἰδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχοι.

Θανῶν ἐφεῦρε τῶν πόνων στέφος μέγα, Κρήτης ὁ ποιμὴν, οὗ πόνος Κανῶν μέγας.

Τῆ δὲ τετάρτῃ ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἶλε.

Ος ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὄρμητο, ἐκ Θεοφιλῶν γονέων φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδοθεὶς μάθησιν. Οὗτος, Θεοδώρου πατριαρχοῦντος τῆς Ἀγίας πόλεως, Κληρικὸς κείρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται· καὶ συγκροτηθεὶς Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συνευδοκῆσαι. Διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνώσιν τε καὶ ἀρετὴν, Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται· καὶ μετ' ὀλίγου ὀρφανοτρόφος· εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Ἀπερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν τὸ δεύτερον, καὶ ἐν τινὶ γυνόμενος νήσῳ, καλουμένῃ Ἐρεσσῷ, τῇ πλησίον Μετυλήνης, καταλείπει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου· καὶ τοῦ Ἁγίου Δονάτι, Ἐπισκόπου Λιβύης· καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας, Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Γνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἁγίων Ὅσιε, θεάσις ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις ἐλάμπρυνας, τὸν βίον σου, κραυγάζων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας Ὅσιε, ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνονται, φωστήρα πολύφωτον, τῷ κόσμῳ ἐκπέμψαντα, σὲ μάκαρ μελωδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Οπρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγνε, δι' οἶκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἀγίας σου, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προσκίρησας, χορῆς στησάμενος, Πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν βοῶν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ασμα τὸ καινόν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὅσιων ἐκραυγάζεις, τῷ Παντοκράτορι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμων ἀρετῇ, θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἀγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἀγνὴν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ἄσμασι· Χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνθρώπων, ὑπερευλογημένη. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορσίαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς, δογματῶν τε τὸ τερπνόν, καὶ εἰλικρινές· Ἀνδρέα μακάριε· διὸ Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Εν ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἰγλης τριλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγέ, τῶν ὑπερφυῶν, τοὺς πόθῳ τελούντάς σου, τὴν ἱεράν, μνήμην ἱερώς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κενδύνων διαφύλαττε.

Ασμάτων τάξεις, συνευφραίνῃ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, πίστεως φανείς, κήρυξ πανάριστος, Θεορῶμιον ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Νεμομένην ἔστησας, τῆ θανάτῃ ἄσχετον ὀρμήν, τεκῆσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ γῆν, ζωῆν τὴν αἰώνιον, ἢ προσβαλὼν, σῶματι πικρῷ, Ἄδης κατήρηται, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ**σαῖα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ
» ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.
» Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργῆ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι ὁ Ἅγιος οὗτος Ἀθανάσιος ἐορτάζεται ἐν τῇ Μονῇ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαγῆ δέ, ἔπον ὁ Πραξατὴς βούλεται· ὅτε καὶ ἡ ἀ. στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, στιχολογῆται, καὶ Εἰσοδος γίνεται, καὶ Ἀναγνώσματα λέγονται Ὁσιακά, ἅπερ, εἰ θέλεις, ζήτησον εἰς τὴν Ε΄ τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ καταλιμπάνεται τότε.

Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ ἔλλειπει παντελῶς ἡ τούτου Ἀκολουθία.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'. Παῖσις εὐφημιῶν.

Παῖσις εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ εὐθνημένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς Θεολαμπῆς φωτοχυσίας· τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὀρμάς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστραπτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ ἀυγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προσάγματα, τοῦ πᾶσι ζῶν παρέχοντος.

Παῖσις οἱ εὐτελεῖς γέμμασιν, Ἀθανάσιον γέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θεαίσι· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἀρρήκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐσπλαγγχον.

Ορθρος αἰεφανῆς Ὁσιε, ἀνεδείχθης πυρσῷ χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀχλύϊ τυφλώτοντας, ἔλκων πρὸς ἀυγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πά-

τερ Ἀθανάσιε θεόφρων· διόπερ, ὡς ἐπαυξήσαντα τὸ ταλαντον, ψυχῶν σε, Θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδέξου θαύματος.

Παῖτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρισμάτων, ἔμπλεως γέγονας, τοῦ παναγίου Πνεύματος Ὁσιε· ὃ στηριζόμενος, τῶν πνευματικῶν φαλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Παῖτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θεσαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εἰωδιαζῶν, ψυχὰς τῶν πίστει σοι, προσερχομένων, θεομακάρισε· ὅθεν βοῶμέν σοι· Καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλησεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Παῖτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμπησιν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπὰς εἰδείχθης, πᾶσιν ἀυγάζουσα, σωτηριῶδεις, ἀρετὰς πάντοτε· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἐορτάζομεν, θεομακάριστε.

Ἰῶξα, Ἦχος πλ. β'.

Ως ἐνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανίερὸν σου τὸ τέλος, Πάτερ Ἀθανάσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὁρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἐβλεψεν ἄπνου ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· Δὸς τελευταῖον λόγον ταῖς δούλοις σου Ἀγίε· διδάξον, ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ὠκτεiras ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθῆς καὶ φιλόστοργος· Ὅμως κἄν ὡδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ἀττὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς αἰκουμένης μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον ὑπὲρ ἡλίου γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στρεβώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαῖς τὰ συστήματα, πρὸς ἔρετὴν ἐχειραγώγησε· τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσασιν, ἅς περ, ἀφθονωτάτους οἶα κρουνοὺς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαγε· τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγελῶ πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος· καὶ ἀμφοτέρω, βίον καὶ λόγον ὑπέλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆνδε τὴν ποιμνὴν φρουρήσον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίσιν κράτυνον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἔραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὴν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χεροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὴν, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἧρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον· καὶ τὰ εἶφη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνύς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρᾶμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμῶν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθές, τῆς Ἐριαδος τῆς παντουργοῦ. Ὁ θαύματος ἐκστατικῆ, καὶ πράγματος θεοπρεπῆς! ὅτι γῆινος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἀπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Εξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύμαστα σκαίματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσαρκος σχεδόν, ἐν σαρκίῳ γενῶν, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γὼν σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποιμνὴ, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἦν ἀνεδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνὴν· ἦν οἰκητῆριον ἀτίφους Μοναζόντων εὐπρεπῆς κατέστησας· ἦ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίως, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοισ· καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε,

καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σαλπιγγὶ ἁσμάτων· ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σαλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τῆ θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θείου πανοπλία τροπώσαμενον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίβουν· ἐν πράξεσιν ὑπερνεφεῆ· ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρρου· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἐδρασηῆρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κορωνίς Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν, διαπαντός ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σαλπίσσωμεν ἐν σαλπιγγὶ ἁσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπάρθεκος, ταῖς εὐλαγίαις καταστέφει τοὺς ἀκυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροστείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτω κρατουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε κίβωτόν· τὸν πυρίμορφον τῆ Δεσπότου θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσεᾶν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἁσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινὸς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· ἕδεν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις Ἀθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας· πεπολίτευσαι, φανείς καθαρότητος, ἀκλήιδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλος, ἀσραπὰς εἰσδεχόμενος, ταῖς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλθιε· ὄθεν

καταυγαζόμενος, ἴσως τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστῷ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ἔρμας, ὑποστάς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθρίαμβευσας, τὴν ψυχάλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τῆ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφάνερωσας δύναμιν· ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τῆς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδῆς ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιαζουσα, σὺ ὠφθης τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὀρώντων προηγούμενος (*), Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλθι τροπώσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἀνοδὸν, εὐρες Θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυματῶν, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυτον, συνδραμόντες ὡς φιλέοργοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστήρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδυχῶν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· Χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλητῶρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβασμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζῶν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγελῶν τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκαῖς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἡμίψα-

το, πλουσίας δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σι ἐ τὴν μαιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τῆ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἐνδοξός. Ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάρμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βουῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμα, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσῃ σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστήν καὶ Πάρνην καὶ τὸν Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελῶνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σώσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερῶν.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθάραις, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σὸφῃ Ἀθανάσιε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Ἀθανάσιον ὑμῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Αθανασίας γεγωνὸς ἐπώνυμος, ἐτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὠφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταξὺ τῶν προσκαίρων. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτήσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἐφρασιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

(*) Βέλτιον ἴσως· τῶν Θεοῦ ἐρώντων.

Από χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἶνεσιν, τολμήσας ἄδω σοι, τῷ περὶ σέ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἄλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῆ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον· οὐ ὁ κλεινὸς Σεράπῳ σου, Ἄθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Αρδευτικάῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσσει, τὴν ψυχικὴν λαμπαδα μου, Πάτερ κατάρδυσσον, Λαμπαδὲ Θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἔμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν σταυρὸν, τῶν σῶν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ διὰ σέ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπεινώσας τῆτον· καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διαδήμα.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξαιπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Τῆ Ἄθαν. Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Από παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὁμηλικὰς τῶν παιδῶν ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρῦθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τοὺτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνῃ Θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφῆ, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Γστῖω Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀλκαδα, κυβερνήσας εὐσαλῶς τε καὶ κηφῶς, τὴν τῆ βίβη χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Οπρὸ αἰῶνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρὸς σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπαρθένε, τοὺς τῶν Ὁσίων δῆμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ησυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαιῖσι κρυπτόμενος, χάριν θείκην ἐκομίσω, Θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Εγκρατεία συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν· ὄθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, Θεόφρον διέφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκουσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίβη ἐπὶ κηρα καὶ τερπνά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστεῖαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὄθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκειῶν προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἄθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήνησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθῆλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκαλίαις ἔσχες, τὸν πάντα βασιάζοντα· ὄθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλός σου.

Τοῦ Ἄθαν. Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἤνυσας ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνεδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥαδιουργίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐλόμενος.

Υπείσελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἀγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὄρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκῶν Ἄθανάσιε.

Μετσεχηκῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ προσφυές καὶ λυσιτελοῦν, ἐκάιστης διείλες, δι-

καισύνη φραττόμενος, φρονήσει, ταπεινώσει, συνέσει και άνδρεια, και τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι. Θεοτοκίον.

Νώτοις φρικτῶς, χερουβικοῖς ἐποχοῦμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὡσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἄγνη, ὤκησε νηδύν, και σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὀσίοις, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρύεις Θεόπνευστε.

Φανεροῦσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πατέρα, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορόν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ τὰς ῥῶσεις ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεόν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὁδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ωφθης ὡσπερ μαγνήτης, ἔλκων τὴ γλυκῆτι Πατέρα τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, και ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιέμενους, διηνεκῶς ὄραν και βλέπειν, τὸ σεπτὸν και χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπέικων, και ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέτης ὠφθης, μοναστῶν και κανῶν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφρόνων, και ὁδηγὸς πεπλανημένων, και φωστήρ τῶν ἐν σκότει Ἀοίδιμε.

Αρετῶν ἐκμαγεῖον, και τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέλων, ἱερὸν και τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν και πολιτεῖαν, προσφυῆ μονασταῖς ἐκτιθέμενος. Θεοτοκίον.

Ρήτορεῦον οὐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὔσαν, Χερουβίμ και ἀπάσης τῆς κτίσεως· διὸ σὺν τῷ θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θείκαις ἀστραπαῖς, λαμπαδοχοῦμενος αἰεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὀσιε.

Κλήσει κατάλληλον, πράξιν δεικνύμενος λαμπὰς πέφυκας, τῷ θείκῳ προσαναπτο-

μένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, και τῆς ἀμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἡδύπνοον, ἐξ αἰετῶν θησαυρῶν Ὀσιε, τῶν θείκων πηγῶν ἀναβλύζεις, διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἄγνη· χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Τοῦ Ἀθαν. Ὁδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ενέκρωσας σαρκικάς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνκις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ και τοῖς πάθεσι, νησείαις και δάκρυσι, προσευχαῖς και ὕμνοις, ἀνευδότηις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγός, τῶν ἐν τῷ ὄρει τῆ Ἀθῶνος, και τύπος και χαρακτήρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκείσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγῶγια.

Ηδὺς εὐθύς και χρησός, ἐπεικὴς τε και μέτριος, εὐπρέσιτος προσηνης, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς και εὐσπλαγχνος, ἰλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς ἡθεσι. Θεοτοκίον.

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανεῖς κατεσκευάσας, οἷά περ ἄλλην σκηνὴν, μάνδραν Πανσεβάσμι· ἦν και ὑπερῆξήσας, πόνκις και ἰδρωσι, και ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις θείκων Πνεύματος οἰακιζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἐφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὀσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γεγονός· τὴν γὰρ Ἥλιου ἐξεικόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὀσιε, και τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Οβυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων Μακάριε ὄλεθρος, και φωτισμὸς τῆς ποιμένης σου, τῆς αἰεὶ σε τιμώτης πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέσατον Λόγον κηύσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τῆς ἀνθρώπου ῥυσάμενον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν αὐλῶν οὐσιῶν θρωρὸν ἀριστον, και πρακτικὸν ὑψηλὴν παναληθέστατον, εὐφημοῦμέν σε ἡ ποιμένη σε, και βοῶμεν· Μὴ ἐλείπης ἐκτεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν και περιστάσεων, τῆς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πατέρα Ἀθανάσιε. Ὁ Οἶκος.

Ανωθέν σε τὴν κλήσιν εἰληφῶς παραδόξως, ἀθάνατον ζῶν ἐκληρώσω· μετὰ σώμα-

τος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διό σε εὐφροῦμεν Πάτερ:

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος· χαίροις λαμπρά σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνώρισμα· χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς· χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμὰς.

Χαίροις νῆς, ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων· χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας.

Χαίροις, δι' οὗ ἠσχύνθησαν δαίμονες· χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαίροις σωτῆρ τῶν πιστῶς σοι βωόντων.

Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·
Θεὸς δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κ' ἂν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόναις,
Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιούς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, καὶ μαθητῶν ἑξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστῳ Θεοῖο.

Ὁ ὅτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστὴρ, πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννήτορας δὲ τῶν εὐγεγονότων καὶ φιλοθέων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐλκόντων τὸ γένος. Τσαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχᾶς εὐχρητικῶς, καὶ τοιαῦτα δεξιότητι εὐγενεῶς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρπῶν καὶ τὴν ἀναγωγὴν, καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθύς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. Ὦν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἔνθεν τοὶ καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπεται· τὸ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐτὸς διδάχθεις· τὸ δὲ, καὶ διδάξας συγχυούς. Νεαντε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὺν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης εὐθὺς ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὴν Κυμινᾶν ἔρχεται. Ὁρος δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχον Μιχαὴλ τὸν Μαλετῆνον ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστήν, καὶ τοὺς ὑφ' αὐτὸν πρὸς οὐρανίον πολιτείαν ἔθνοντα· οἷς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλήσιν ἀναλαβὼν, (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον,) πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις ὑπερέβαλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κα-

τατρώχων, καὶ πρὸς μόνον τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποδλέπων ἀπολαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθῳ μεταχωρεῖ. Ὁρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ παλὴ τῆς Σαλασσης διήκειν, ὡς αὐτὴν τις ὑπόστενος. Ἐνθα γέροντι τινὶ μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικοὺς ἰδρωτὰς ἐκχέει. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, κατὰ θείαν ἀποκαλύψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ ὀλωθέντος Ὁρους ἐπιδημεῖ· καὶ πολλὰ καταδυσωπηθείς παρὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τότε διαλάμφαντος, Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο· κελλίᾳ τε πλείστα, καὶ μεγίστους οἰκούς ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν· καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μηδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεῖς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν αὐτοῖς ὀροφίαιαν στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπέιγετο· ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλείσων τὸ ἔργον· τὸ δὲ, κατασπασθὲν, σὺν ἑτέροις ἐξ τῶν αἰοδιμῶν καταχώννουσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργῶν θαυματουργιῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς, καὶ ἔργοις, καὶ προοράσεσι παραδοξασθεῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινα κατεχόμενον. Βυθισθέντας τε κατὰ Σάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηϊ. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποδίωσιν, ὀθονίῳ περιτεθέντος, ὁ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβέδαπτο, ἀνίσταται τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλείστα τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασιῶν Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπαδα, Ἐτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὁ ὅτος ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἐάντων ἐκδούς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεινῶς τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντας ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀενναίως τοῖς αἰτούσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατακεῖται Λείψανον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ Ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ, καὶ εἰς περιδόξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης, πρηνότης ὀρφανῶν, λυπομένων ταχεῖα παραμυθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ δασκαλον.

Αστέρα παγκόσμιαι, καὶ μοναζόντων φω-
στῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἀ-
μαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην
καὶ πρέσβυν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην
Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε. **Θεοτοκίον.**

Ιδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς Δεράπων τοῦ σὲ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπὸρρήτον δόξαν Θεογεννη-
τορ, τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβὼν ἠκολού-
θησε, τοῖς ζωφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἔχνεσιν.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Τὰς βραζούσας καμίνοισ, τῶν παθῶν κα-
τασθέσας, ἐγκρατείας τῆ δρόσω, Μακά-
ριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμα-
των, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει
μελωδοῦντων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῆ καρδία, ὑψηλὸς πολιτεία, καὶ
ἐν θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθεις ἀναμέλπων·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔ-
δνη φωτίσας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἄθαν. Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχαῖς Ἀθανά-
σιαι, καὶ τὰς ἐξουσίας, τοῖς τῆ σκότους μέ-
γιστος, διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σω-
τήριος, τὰς ἐπιβουλαῖς, καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ
δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην
σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον
φυλάττων.

Επὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιῶν τὸ πολί-
τευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀληθῶς ἐκέ-
κτησο, Ἀγγέλοις ἐφαμίλλος, ἀναφανείς τὴν δια-
γωγὴν, καὶ τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων·
μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν,
καὶ τὴν τῶν λειψάνων, σου τιμῶμεν λάρνα-
κα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν,
πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰ-
τούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πι-
στῶς καὶ χαρμοσύνως, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως Ἡλιοῦ τὸ πρότερον, τὸ Καρμηλίον ὠκί-
σεν, αὐτῷ καὶ αὐτός, τῷ Ὄρει τῷ τῷ
Ἀθῶνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνει-

ναι Θεῷ· καὶ Δεραρχικαῖς, καταυγασθεῖς Δεω-
ριαῖς, Δεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκι,
βῶν αὐτῇ τὰ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αποκαλύπτει φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβε-
ροῖς Πάτερ Θεόφρον, ἀγνωστὴν ἐγκώσθης,
καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης Παμμακάρο
κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν
τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ, καὶ
δασαύζεις ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ θλί-
ψεων, τοὺς ἐπιτελῶντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Αγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοία καθαρά ἐπο-
λιτεύσω, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυ-
θεῖς τῆς σαρκός, Ὑμνεῖτε βῶν τὸν φιλόανθρω-
πον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς μονογενῆ, γεννηθέντα θείκῳς
πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα,
ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Ἄθαν. Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αγνείαν σωφροσύνην καὶ καθαρὰν, πολι-
τείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγὴν,
ἄσπερκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκῶς ἀνε-
δραμες, πρὸς τὰς ἑρανεῖς διατριβὰς, καὶ πᾶσι
συναγάλλη, Ὅσιοις καὶ Δικαίοις, καθικετεύων
ὑπὲρ πάντων Χριστὸν.

Μεγάλως μεγαλύνων ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰ-
κεῖον Δεσπότην καὶ μελεσι, ταῖς σεαυ-
τοῦ, διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δοξά-
σας ἐνδοξος, ὠφθης καὶ περίβλεπτος πανταχῆ,
ἐγένου Θεοφόρος· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄντως
αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

Ηνώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὀ-
σίων χοροῖς συνηριθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς,
πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκῶς, τῆς ἀληθῆς Δεω-
σεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς· μεθ' ὧν
ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν
σὸν Δεσπότην καθικέτευε. **Θεοτοκίον.**

Ναὸς ἡγιασμένος χωρητικὸς, τοῦ ἐνός τῆς
Τριάδος ὑπάρχουσα, ναὸν ὁ σὸς, Δέσποι-
να Δεράπων καὶ εὐαγές, σεμνεῖον Ἀθανάσιος,
ἠγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμὴν· ἐν ᾧ ἀκατα-
παύστως, μὴ παύση δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν
ταῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ο δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένης, σπηλαίῳ κεκρυμμένῳ ἱερῶς, λαμ-
παδοχία τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ Θεοφόρε,

καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέης Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εῴφες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεὼν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνὴν κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίμιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου οὗτος.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶθεις νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Εῴρωτι Πάτερ Δεῖω, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ καλοῦντι Σισώη μακάριε.

Αἴγλην αὔλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσδεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πάσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σᾶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Σ: ὑ εἰ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶς Ὅσιε, τὴν δε΄ ψυχὴν, ἔδειξας δουλεία, τῶν παθῶν ἀταπεινῶτον.

Πῖνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυματῶν ἐξήνησας.

Νέκρωσιν ἐνδεδύσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν ἐνδοξε, ἰχνηλατῶν· ὅθεν ἀνιστᾶν σοι, καὶ νεκροῦς χάριν δίδωσιν. Θεοτοκίον.

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἀγνήν τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὄλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ** ὑ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ, ἐνέκρωσας σοφέ, ἀρετῶν ἐμμελεία· διὸ

ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξούμενος ἄριστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, καὶ παρίστασαι, αἰεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Θεοῦ σε καὶ τροφόν, καὶ Μητέρα ἐκάλει, ἐκ γλώσσης μητρικῆς, τῆς χάριτος κήρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκῶς διὰ Πνεύματος· καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἔδεικνυ δακτυλῷ, κόσμου αἶροντα, τὰς ἀμαρτίας Παρθένε, προσλήψει τοῦ χείρονος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῤωσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μητέρα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἢ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι΄ ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εῴπομβρία τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοῦς θαυματῶν ἀνέβλυσας, μολυσμῶν ἀποκαθαίροντας, τοὺς ἐν πίστει μάκαρ σοὶ προστρέχοντας.

Ολονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον ταύτην ἔδειξας.

Εῴν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα μακάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακούμ προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἰνδαλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, Θεοφόρε, νεκροῦς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε, Παρθένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με φώτισον.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες, ἐγκρατεῖαν προσευχὴν, ἀγάπην ἀνόδυτον, κραταιὰν ταπεινώσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Χριστός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεβύθη διαβήματα· ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀ-

πειργάσατο, πατήντα ἐπ' ὄφρων, καὶ σκορπίων
κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Τῆ πεύσει τῆ πρὸς Θεόν, Δεὸς σαφῶς ἐχρη-
μάτισας· τῆ πρὸς τὸ φῶς ὀλικῆ, στοργῆ
φῶς γεγένησαι· Ἄγγελος ἐπίγειος, Θεοφόρε
Πάτερ, ἐπουράνιος τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμή-
λιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀ-
μαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιο-
σύνης, τὴν καρδίαν μου Παναμίωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λαίσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
• μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
• δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκησόν
• μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Θεοῦ τεθνηκῶς πυξίῳ προσεγράφη,
Θείου Σισῶης Πνεύματος τὸ πυξίον.

Βῆ δὲ Σισῶης γῆθεν ἐς οὐρανὸν ἕκτα ἀ-
μύμων.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ
τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ
ἠκολούθησε· καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν
τροπώσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπενα τῆς ἀσκή-
σεως σκάμματα. Ταπεινόφρων δὲ εἰς ἄκρον γενομένης,
νεκροῦς ἀνίσταν αὐτῷ ἐδώρησατο ὁ τῶν ὄλων Κύριος.
Ἐπεὶ οὖν ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς
τὴν αἴθουσαν ζωῆς μετέστη, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναί,
καὶ ἡ αἴθουσα λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλοῦμενος.
Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῆς Ἀ-
γίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ
Ρήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόν-
των ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη, κατὰσθεῖσα παρὰ τοῦ Ῥήξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις
ἄδουσαι μὴ πειθεῖσα, πολλῶν αὐτῆ βασάνων ἐπαπει-
λουμένων, μᾶλλον αὐτὸν τε καὶ ἑτέρους πολλοὺς πρὸς τὴν
εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε Ἡγε-
μόνος τὰς κεφαλὰς ὀμοῦ ἀποτέμνεται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ἁγίας Ἱερομάρτυρος
Ἀστίας (ἢ Ἀστείου), Ἐπισκόπου Δυρράχίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανῷ τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀγρι-
κολαίου ἡγεμόνος. Κατὰσθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων
τῆς πόλεως, καὶ ἄδουσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ πειθεῖς, ἄγεται
πρὸς τὸν Ἀγρικολαόν, καὶ τόπτεται χερσὶ μολυβδίναις καὶ
βουκεύροις. Ἐπιμένων δὲ τῆ εἰς Χριστὸν πίστι, χρισθεῖς
μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τειχοῦ ἀνεσκολοπίσθη, ὧρα Σέρου, ἡλίου
φλέγοντος, καὶ ὑπὸ μυιῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μα-
κάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
Ἀρχίππου, Φιλήμονος, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῶν

Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρί-
νος, καὶ Ἐπιμάχου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ολὴν τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδε-
ξαι νοῖ κεκαθαρμένω, καὶ φωστῆρ τῶν
πιστῶς, βωόντων χρηματίζεις· Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεῖω πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας
ἀκάνθας ἀμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοητὸν,
μετῆλθεν ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτήρος, συνεχόμενον
Σβυθῷ ἀμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ,
ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, με-
γαλίνω προστασίαν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κείμενον.

Διηκεῖσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσε-
σι, λύμην ἐκ ψυχῆς, τὴν τῶν παθῶν ἀπή-
λασας, καὶ τῆς διανοίας σου, τὸ ὀπτικὸν ἐκά-
θην· ὅθεν προορᾶν, προφητικῶς ἠξιώθης, τὰ
μέλλοντα Σισῶη, εὐσεβῶς ἀναμείλων· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε,
καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φαλαγγας,
ἐντεῦθεν εἰς αἴθουσαν, μετ' εὐφροσύνης Πάτερ ζωῆν,
ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις· με-
θ' ὧν νῦν ἀνακράξεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλομανοῦσαν πάθει, τὴν ψυχὴν μου κα-
θάρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἱεραῖς
ἐντεῦξεσι· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλω-
σίας λύτρωσαι, Πάτερ Θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα
ψάλλω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγισθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ
σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
σεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη
ἀγνή· ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνῶντες βοῶμεν·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισθθέντα
• τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Αὐτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δείκται δαῦμα φοδερὸν, κατ' αὐτόν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, τοῦ σὲ προσώπῳ Πατέρα ἀστράφαντος, ὅτε παρέστησαν χοροὶ, Ἄγιων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσκομίσοντες.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλογαῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θερύμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανοτάταις ἐκείθεν λάμπησι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἱεσίοις σου, ἀχλωδούς τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος ἀμειπτος παντός, ἀπεχόμενος κακοῦ Πατέρα γέγονας, ὅσιος ἀκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι· ἐπανεπαύσατο διὸ, Τριάς τῇ καρδίᾳ σου, ἧς νῦν τρανότερον, ἀπολαύεις τηλαυγῶς ἀξιαγάσσε. Θεοτοκίον.

Εξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Παναίμωμε· τὴν ἐναντίαν γὰρ, ὀδεύων τρίβον σκότους πεπλήρωμαι· ἀλλ' ἢ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀνατείλασα, φώτισον σωσάν με, μὴ παρίδῃς με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπόγασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Γῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Θεοφεγγῆσε φωστῆρα, Πατέρα ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγαίζοντα κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειῶντες τῆς πονηραῆς, τῶν

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἠλείπει, ἀντ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχει ἕτερα Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακῃ, ἐορταζομένου κατ' αὐτὸ τῆ κατ. Νοεμβρίου. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀπροστιγίδα: Ἀκακίον τὸν ἀριστοῦπήκεον ἄσμασιν ἔδω.

δαιμόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἐορτάζομεν μακάριε.

Περιφανῆς ἐν τῷ βίῳ, παλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστεία, Μοναζόντιον τὸ σχῆμα, ὀσίως ἠμφιάσω, Πατέρα Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος· ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

Στυλῶ πυρὸς ὀρατῶς σε, Θεὸς ὠδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πατέρα, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὄρμον ἀπαθείας· ὕδωρ τῇ σῆ, προσευχῇ δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τῷ Χριστοῦ, ἔστῃς πρό βηματῶν ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταίρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δεσμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ ἠράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διακωνίζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτῆ ἀνεδείχθης, Κυριακῆ ἀληθῶς, καίλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, παιδραῖς ἀγλαΐταις· ὅθεν τὸν οὐράνιον θάλαμον ὤκησας· ἐνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότατος ὠφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη εὐλαίῳ τῆς ἀγνεΐας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὁσμὴν μύρθου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱεσίοις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μαιφονούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ εἰλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνώμεν σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἢ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτῆ, ἐκεῖ κατεσκηνώσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον· ὦ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλὰς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύνουσα καὶ ὀλολύχουσα· Οἱ μοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας Δέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένη, σέ παρακαλῶμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φωτισμὸν, τῆς Δείας χάριτος Ἐνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξιόμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, κατέλιπες καὶ βίον, ἔσχες οὐράνιον.

Περιφανῆς, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος, κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἄπειρα τρόπαια· καὶ μονάσας ὁσίως, τὸ στίφος τῶν δαιμόνων, κατετραυμάτισας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσις, τοῦ Δείου Πνεύματος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἰτῆσαι σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Χαίρων κροτῶσε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορευόμενος, τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῆς ἰκεσίαις, Χριστέ Σωτὴρ οἰκτίρμων, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Αἴγλη τῇ σῇ, φωτιζομένη ἢ ἔνδοξος, Κυριακή Φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπῆστραψεν.

Γὶνα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσης θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς ἕδὲν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ρύμην Ἀγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα· ὃν ὁ Ἄδης θανέντα, βουλήσει ἐκουσία, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεῖς Θεὸς δεήσεσι, χειρὶ σε Προφήτου δεσμῶν ἀφήκε, καὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

Οστύλῳ Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, Παμμάκαρ διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλῳ σε πυρὸς ὀδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν.

Θεοτοκίον.

Χρυσὸν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ γάμνον τῆ μάννα καὶ θείον ὄρος, καὶ παλαιότερον τερπνότερον, τῆ Θεοῦ σε Παρθένη ὀνομαζόμενον.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγνήν σε ἄφθορον, ὠραίαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, ἐαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεῖς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· διὰ τῆτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Ο κλάδος ἱερὸς ὠραία τέθηλας, ἐκ ρίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρπούς ὠραίους ἠνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγῆρω προξενούντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκουῖσα Παρθένη τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτεία σου μόνη παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμὸς.

• Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ Δείων
πραξέων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κλη-
ρουχίας ἡξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων, Θωμᾶ παμ-
μακάριστε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὖοσμον,
κοιλᾶσιν ἐξήνησας, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ,
Μαρτύρων πανεύφημε. Λάμπυρσιν ἐφωτίσθης,
ἐπιγνώσεως Δείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπε-
λαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἐορταζόμεν Μάρτυς
τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηστείρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν
σὴν, καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνὴν, ἐνηχη-
θεῖσα ὡσὶν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἐνδοθεν ἐ-
γνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε· ἐσκίρτα
γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδύϊ· διὸ τοῦ ἐν
γαστρὶ σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψόμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
τος Μήτηρ σε, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦ-
το θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς
τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας Δέλων,
ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Ἐσακήκοα Κίριε.

Εγκρατείας ἐνέπρησας, Δείῳ πυρὶ, ἀκάν-
θας ἀμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος
Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν
ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀθλεπτούσας κόρας,
Μάκαρ διήνοιξας.

Σεαυτὸν ἠλλοτριώσας, τῶν κοσμικῶν, θορύ-
βων Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης
ἔτυχες. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεόν, ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Επί βήματος ἴστασο, Κυριακὴ, ἀδίκως κρι-
νομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμοὺς, καὶ
αἷματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους
ἐχθροὺς ἐθύθισας.

Αταπεινῶτος ἔμεινας, Κυριακὴ, βασάναις
ὁμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν κα-
τέδαλες.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς,
Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε
Μητέρα πάναγνε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε, πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσε-
βῶς ἔσχηκας, τὸν Ἡλιοῦ Πάτερ τὸν Θεο-
βίτην, φαινόμενον νυκτός, καὶ μυσταγωγοῦντά
τὰ Δεῖά σε Ὅσιε.

Ως ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλεοῦ Ὄρος σοφῆ
ᾠκησας, ὀπτασιῶν, Δείων ἀπολαύων, καὶ
θαυματουργῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κο-
μιζόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ
δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς, ἴασαι
καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλω-
θέντα, ἀρρήτως κυήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ναὸν Θεοῦ πανα-
ληθῆ δείξασα, Κυριακὴ, ναοὺς τῶν εἰδώ-
λων, ἠδάφισας, Χριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ
δυναμώσαντα.

Υψώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν
Κυριακὴ ἐνδοξε, καὶ φοβερῶ, σεισμῷ
τοὺς ἀθείους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανευ-
κότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν ὄλων Θεός, θαρσοποιεῖ ζώσῃ
φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμοὺς, φέρειν τῶν
ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ, τῆς
νίκης τὸν στέφανον. Θεοτοκίον.

Εἴλυσας Ἀχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀ-
ραίαν τέξασα, ἀνευ σαρκός, σεμνὴ θηλη-
μάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θηλήματι Δείῳ,
σαφῶς οὐσιώσαντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εν ἐρήμῳ ἀνδρῶ κατώκησας, καὶ τῶν
προσευχῶν ἐπομβρία σου Ὅσιε, ὕδωρ
ἐν ταύτῃ πλούσιον, τὸν Δεσπότην πηγᾶσαι
ἡξίωσας.

Αβραὰμ ὡς περ παλαί ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγ-
καμένης σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ
Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραείων
ἐσκήνωσας.

Μοναστῆς ἀληθῆς ἐχηρημάτισας, καὶ μεταί-
ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θω-
μᾶ τοῖς χρήζουσιν, ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οβουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν
βουληθεῖς ἀπειρόγαμον ᾠκησε, τοὺς τῇ

φθορᾶ νοσήσαντας, ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγνος.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Υπερέβης τοὺς ὄρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὴν Εὐάν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσεμνε, τῆς πολυθείας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Επὶ βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἐνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβασαι, ὡς Χριστὸν σεβομένη ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἶα περ Βασίλισσα Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

Ὁ Εἰρμὸς.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
• τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
• σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
• Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαισμάτα, ἐγκωμίους ἄσαι νῦν· φερωνύμως αὕτη γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνά παῖσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλόχριστοι, μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνέετο ἢ τῶν ἀθέων μιαραὶ καὶ δυσώνυμος αἵρεσις· τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτη φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουεν, ὡς τοῖς μὴ εἰκονοῦσι τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ θάνατον ἀπειλοῦση σφοδρὸν τε καὶ δύσμορον. Ἀλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυραννῶν ἀθέους προσταγὰς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπατήσεν· ὅθεν ὤφθη ἀληθῶς κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Στίχοι.

Διὰς πτέρυγας, εἶπεν ἄν Μωσῆς, Πάτερ,

Ὡς αἰετός τις ἐξανέπτυς πρὸς πάλον.

Ἐβδοματῆ Θωμᾶν θάνατος μέλας ἔμφρονα εἶλεν.

Οὗτος ἐν περιφανείᾳ καὶ περιβλήπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὕστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογιζάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδου τὸν ἐλαφρότατον. Τοσοῦτον δὲ τῷ φερεκῶν τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς υπερέηλασεν, ὡς στύλος πυρός ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμητάτοις, διαδεικνύσθαι. Ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ χλωροὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θάματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Στίχ. Κυριακὴ θανούσα, τὴν τομὴν φθαίνει

Προαιρέσει, πλην καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηίου, Ἠσυχίου, Παππίου, Σατορνίου, καὶ Γερμανοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας· διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανῶ γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυρράχιῳ ἔρχονται. Ἐν ᾧ, τὸν Ἅγιον Ἀστείον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρέμαμενον ἰδόντες, καὶ τούτου μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν· καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρία πέλαγῳ ἐρρίφθησαν· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὤδῃ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Τυφλοῖς τὸ ὄραν, καὶ χλωροῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενουσί τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ησύχως τὴν σὴν, διετέλεσας ζωὴν Πάτερ Παμμακάρι, ἀκτημοσύνη λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατεία κοσμούμενος, μέλπων κατανύξει καρδίας, τῷ Δεσπότη πανοβλίε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνὴ, ἀπειρόγαμε ἀγνή εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἢ λύτρωσις, σῶσον με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ονοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεις Θεῶν λελαμπρυσμένος, μέσον καμίνε ἰσταμένης σου, φλογιζομένης οὐδόλως δὲ, ἀτρεπτος παρθένε

εδείχθη, μελωδούσης τῷ Κτίστη σου· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεκρίας οὐδαμῶς τὸ
πρὶν ἢ κάμνος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐ-
χομένη γὰρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον
δεικνὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγαῖστα·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαία τῆς σῆς, παρρησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς
ἀληθείας, Παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας,
κληροτομησαὶ ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν δό-
ξαν, Κυριακὴ καὶ κραυγαῖστα· Εὐλογητός εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ομόνος Θεός, μόνην εὖρε καθαράν τὴν σὴν
γαστέρα, καὶ σωματοῦται καὶ γεννιέται,
ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν τῶν
καλῶν ὡς αἰτίαν, σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν·
Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πάθη δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χα-
λινῷ καθυποταξάς, τοῖς αὐλοῖς Ἀγγέλοις,
ἐξωμοσώθης βαῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Θεοδίου Ἡλιοῦ, ἀνιχνεύων ἱερὸν
Παμμακάριβιον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες,
προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστεία τὸν νοῦν καθαι-
ρόμενος, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖ-
σαν, τῆς ἀμαρτίας φλογμῶ, Παρθένε Θεοτόκε
πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστῆ παρθενοκαῖς, καλλοναῖς Κυ-
ριακῆ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης· διό σε,
ἐπουρανίων αὐτός, θαλάμων ἀξίως ἠξίωσεν,
ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Κρι-
στὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρ-
θένη, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ Δείῳ μετέβαλες
Πνεύματι· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σε ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ
ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτεί-
ρας, ὡς συμπάθης φωτεινοῦς, ἐκπέμπει Ἀγγέ-
λους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ
τῆς τομῆς τοῦ ξίφους. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεός, οὐσιώθῃ καθ' ἡμᾶς ἐκ
σοῦ Παρθένε, καὶ ὠραθῇ ὡς βρέφος, ὁ

πρὸ αἰῶνων Πατρί, καὶ Δείῳ συνυπάρχων Πνεύ-
ματι· ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξαζόμεν Μητέρα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πνεύματι Πάτερ πτωχεύσας, οὐρανῶν βα-
σιλείαν, ἀπειλησας ἀνὸν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
δόξης ἀρρήτου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων
ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς· δια-
τοῦτό σε πιστεῖ, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ητῶν λεψάνων σὲ θήκη, τοῖς πιστῶς προσι-
οῦσι, πηγαίνει ἰαμάτων ποταμὸς, πάθη
ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωματῶν ὀδύνας,
ἐξαίροντας μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν ἐν
πίστει, αἰεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὀσίῳν, φανοτάταις ἀγγελίαις
καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θω-
μᾶ αὐγαζόμενος, τοὺς τὴν Δείαν σου μνήμην,
τελοῦντας φωταγωγήσον πιστῶς, καὶ τυχεῖν
σωτηρίας, πρεσβείαις σὲ ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Υπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν Δαιμονίων
τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν Διοχαρίτωτε Ἀγνή,
τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις
ὁμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφα-
πλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ισχυροτάτη Παρθένη, πρὸς Θεὸν πεποιθήσει,
θηριῶν τὰς ὀρμαῖς καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν
βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς,
ἐξεκλίνας γενναίῳ λογισμῷ· δια τοῦτό σε πίσ-
τει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ωραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὠραιότατον κάλλος, τῆς
σῆς διευτρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενοίαν
ἀκίρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τούτῳ τῶν
μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς, ὡς περ προῖκα προσῆ-
ξας, Κυριακῆ πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολυάθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμέ-
νον, ἰάσεων πηγαίνει ποταμούς, τοῖς εὐσε-
βῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν
ρύπον καὶ βυθίζει πονηρίας, τῶν δαιμόνων ἐφό-
δους, Κυριακῆ Θεόνημφε.

Ηπαναγία σου μνήμη, ὡς περ ἥλιος Μάρ-
τυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακῆ, νέφη παθῶν
ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς
πίστει ἀληθεῖ περχαρῶς, σὲ τιμῶντας παρ-
θένη, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδαιμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λριπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Ἀφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλήσιν, ἔσχεσ κατα Παῦλον ὅθεν μαθὼν, τὰ ἐκείσια πάθη Χριστῆ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθη καὶ ζηλωτῆς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τῆ μυστικῆ παντευχίᾳ, καθωπλισμένος σοφῆ, νικοποιῶ τροπαίῳ, τῆ Χριστῆ τῷ σημείῳ, Προκόπιε Θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήθησας.

Ὡς τὸ στρατόπεδον παλαι, σὺν ταῖς πισταῖς γυναίξι, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυρι, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὡς Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄστρον ἀνατέτακας, ἐκ τῆς Ἑῶας πολύφωτον, καταυγαζὼν Προκόπιε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῆ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς των ἀθλῶν μεγίσταις λάμπεσι· διό σου τὴν πα-

νέορτον, καὶ φωταφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξέομενον ἐνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἰρκταῖς συγκλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφῆ, τὴν βασιλείαν σοι προσξένησε, παμμακάρε τὴν οὐράνιον, ἐν ἧ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολυάθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ πίστεως, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ ἐνδοξος μνήμη σε, Προκόπιε πολυάθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σε, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σέ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξαζόντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνίστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ Δέσποινα. Μὴ παρίδης, τὸν μικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὧρα ὅταν κρῖνη, ὁ σὸς Ὑἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἡ πανμίωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὡδύρετο βῶσα· Ὑἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ ὑρανόθεν ἡ κλήσις σου, ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναιοιδίμε· καὶ φωτισθεῖς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ, τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις λάμπεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων καταυγαζὼν, τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Ἐγκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὑστερον, πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμακάρε Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, τῆ δυνάμει

τοῦ Πνεύματος ὄθεν ἀπάσαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηνόρους πρὸς ταῖς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δ' ἀφιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρύμενος. ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχόμενους Θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Προκόπιε Χαρτοφυλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Γριάδος καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιοφρον, θεσει θεὸς χρηματίζεις, θεόμενος ἐν μεθέξει ὄθεν τοὺς πίστει τελούντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτήν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα· χαῖρε αὐγὴ μυστική, ἢ τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· χαῖρε κογχύλη, πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός· χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε φυλακτήριον, πάντων πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἀπάσαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζώην; Ἦ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν σου γεραίροντας, παθῶν ἀγλῦος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Η κλησίς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ

Luglio.

5

πρὶν, ὃ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρης πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς νουνεχῆς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλείως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἀφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε. Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε ὃν ἐκτενώς ἰκέτευε, φωταγωγηῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστὸς εἰσὶν ὀπτανταί, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἀθλήσιν, προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν θεῖου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἀψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέσθαι· ἀφθαρσίας δὲ στολὴν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας. Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄψεως, Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξαζόντος, τὴν παναμώμητον. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τε Πατρὸς,
• ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου φιλιθρῶπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὃ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προειδῶς τῆς καρδίας σου· ὄθεν ἠθλησας, ἀνδρικοτάτως κερύτων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπου, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ἐν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσιν, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διάρρωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαζουσιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλούζουσα. Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὸς με, συγ-

κατάβασιν, καὶ ἐκούσια πάθη, Θεὸς ὑπεράγαθε;

Ῥδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ε'παιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέρραξας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'πιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ Λυτρωτῆς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλὼν σε, φέγγει τε λαμπρύνων σε, καὶ κλῆσιν καταλλήλον, σοῦ τῇ προκοπῇ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζέφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θεία ἐπινεύσει κομίζονται. Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον τῷ ὑπνῷ τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μετανοίας ἔρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβεία καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κήσασα,

Ῥδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπειθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ. Μαρτυρίαι αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, βασιλείαν τὴν ἀσαλευτον.

Τῆς συγκλήτου ὠφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρησάμεναι, καὶ θανεῖν ἐλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, φλεγόμενου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθήσασαι, βασιλείαν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν αἰεὶ ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Εῤῥεῖ σοι, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῆ καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρει, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγει, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Ταῖς ὄψει, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, Μάρτυς ἐκ ἐσαλευσεν ἠδρασμένον τῇ, ἀγάπῃ, τοῦ τῷ πῶθι σαρκὶ ὑπομέναντος.

Θεοτοκίον.

Αγιον, τῶν Ἁγίων ἀρρήτως ἐκύησας, ὑπεραγία Παρθένη, τοὺς πιστοὺς αἰεὶ ἀγαθίζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συναίπτοντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκίπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς. Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὀπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα κἀγὼ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, καὶ ναὸς ἀγιασματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μελψῶ τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκίπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι.

Ἔοικε Προκόπιος, ἀχένα κλίνων,

λέγειν· Κοπέτω· τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.

Ὀγδοάτη Προκοπίε ἀρνήθεις κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, πατὴρ μὲν εὐσεβοῦς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντος, τοῦνομα Χριστοφόρου· μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἰδῶλα θρησκουεύσης, τῆς Αἰλίας (Ἱερουσαλήμ δηλ.) πόλεως γέννημα· ὃν ἡ μήτηρ, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγοῦσα, Δοῦκα τῆς Ἀλεξανδρείου πεποιήτων.

Ὅς ἐντολὰς παρὰ τοῦ βασιλέως δεξάμενος τοὺς Χριστιανούς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξανδρείαν ἀφάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν, ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλοῦσός τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανία, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα,) καὶ τὴν πορείαν ὀνειδιζούσης καὶ θανάτου ἀπειλούσης, ὅτι θεομαχῆσων πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ Ἁγίου σαφιστερον ἐφραμισθῆνα: τὸν λαλοῦντα παρακαλίσαντος, ὥφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἰδει κρυστάλλου, καὶ φωνὴ ἐκείθεν ἤκουσθη, λέγουσα· Ἐγὼ εἰμι ἁγία ταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ λοιπὸν ἀπεβίωτο τῆς οἰκονομίας μυστηρίου μνηστῆς, ὑποστρέψας ἐν Σκα-

θεοπέλει, ἐπίταξε γενέσθαι, κατὰ τὸν δευτέρου τύπον αὐτῶ, σταυρὸν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον.

Ἐπί δὲ μετὰ ταῦτα, κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς Ξυσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστήριος προσευγεῖν προαπέπετο, καί, ὅτι ἐπιπυτεύκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τούτου ἢ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, Οὐλκίω τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν· ὑφ' οὗ τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ δίδοται, δόξας ἡμιθανῆς εἶναι· τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστάσια, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. Εἶτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναφ'· καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκεῖσε εἰδῶλα καταβαλὼν, τοὺς στρατιώτας τῶν δύο νευμέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις (τοὺς στρατιώτας δῆλ. τῶν δύο Ταγματῶν, σὺν τοῖς στρατηγῶσι αὐτῶν,) Νικοστράτῳ καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναικῶν Συγκληπτικῶν, ἅρα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάται πίστιν· ὧν οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετηθήσαν, αἱ δὲ ἀφιδῶς αἰκίζονται, καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκκόπτονται, καὶ πορωθίσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπίρονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος καθίσταται. Ὅς Ἀρχιλάῳ τινί, ξίφει πλῆξαι αὐτὸν κατὰ τῆς γαστρὸς, κελύσας, ὃ εἰς τούτο προπηδήσας κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. Εἶτα τείνεται ὁ Ἅγιος καὶ ξίεται· καὶ ἐπ' ἀνθρακίᾳ ἀπλωθεὶς καταφλέγεται· καὶ ὄξος ἐπαντλεῖται ταῖς καύσει· καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιθανῶν δεξάμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξη τοῖς ἀσεβέσι, σκορπίσας τὸ πῦρ, Ξυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἀναρτηθεὶς ξίεται· καὶ τὰς χεῖρας προσδέεται· καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλον ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγίδι τούτου κατέφυξε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ τρυφεῖς τὸν αὐχένα, στεφφόρος εἰς οὐρανούς ἀνετήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς οὐκ ἠσθάνου· φέρειν γὰρ τὸν ζυγόν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἰκτον ἡμῖν ὀμιλήσαντος.

Χάρην ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ ποτηρᾶ, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγαζὼν καὶ Κύριος.

Ταῖς κηφτωδεῖς, τῶν δυσμενῶν πληγαῖς δεχόμενος, Μάκαρ καὶ πυρὶ, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέθειαν κατέφλεξας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγαζὼν καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας δέλων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἐκούσιον δοξολογοῦντας, αὐτοῦ συγκατάβασιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λαμπᾶσι φλεγόμενος δευρῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κατακυντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις

σου μάλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγεινόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερά, δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐρράπισας· ταύτην γὰρ ἀνδραξιν ἐνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρνομένῃ δικαστῇ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγαζὼν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρράγῃ, παμμάκαρ ἐνδοξε, ἔχων Σεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρες, ὠμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀθαρῆ, σε χαρμονὴν ἀνακωφίζουσιν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ πᾶσαι Κόρη γενεαί, ὡς πρεσφίτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίους ἐργαζόμενον, τοὺς τοῖς προσταγμάσιν αὐτῆ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ θοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσεν, ἀρετὴν περιζωσάμενος, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχῶν μεγαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα· κρουσθεῖς δὲ ξίφει ὡσπερ ἐν ἄρματι, τῷ σφῆ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, πηγὴ γενόμενος θαυμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς καθημάτων, δαιμονικὰς τε βυθίζεις φαλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος, θείᾳ δυνάμει Ἀξιάγαστε.

Τροῦς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περὶ χαρῶς ἐπιτελοῦντας, πάσης ἀπειλῆς πάσης τόσῃ, παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδῖος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἐκτενε, φωταγωγησάμενος τὴν ὑμνευτάς σε. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρωγωνιαῖος ἐτήμηθι, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστρώσας φύσεις· διὰ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλῆριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Εξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλήσις· ἡ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπεις τῷ Κυρίῳ, χορούς προσήξας Μαρτύρων· μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σε εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς βασιλευσὶ τὸ νίκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδώρησώ, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ως προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπεις, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ αἰεὶ παραστάμετος, ἐν θαλάσσοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεσθύντας αὐτῷ, καὶ σε μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς περ ὁ Θεοσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θείον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ θειοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῆ πανοπλίας τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπεις, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπεις πολυάθλε· σὺ γὰρ ὠφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδῶλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσερέϊσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. α'.

Η Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη τοῖς ἄθλοις σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως κραυγάζει γεραίρουσα· Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπαίου. Χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα. Προκόπεις πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δρῆα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ωσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξιόμενος, Μάρτυς Προκόπεις, καὶ προκό-

πτων ἐν Θεῷ, τῆ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνές, ἀνδρείως κατήσχυνας. Διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δείσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν θύλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τῆ Κανόνοσ τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικά. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτὲ, ἡ κρηπίς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν κόσμον, ὄλον ἐστήριξε, τότε εὐραμῆν σε λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναοὺς, θεία δυναστεία τοῦ Λόγου, τοῦ δια σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγω, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύματα κακίας, ἐτέλεις, πνευματικούς τοὺς λαοὺς, Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὐλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἐνθεόν· ὃν περ, γεωργῷ προσηγάγῃ, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρίαῖς νοσηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνωσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος· καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον· ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθοῦμενον κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων, προσατεύεις ἀγαθῆ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῆ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν· ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέπουσα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θελῶν σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίμα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Υπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γκωρῖζει Παγκράτιε, ἐδρασμῶ τῶν λόγων σου, στηριζομένη αἰεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Μοναδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ φωτοβόλοισ διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χειρσθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῶ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς πίστεως. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἀχραντε Δέσπανα· δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

ᾠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδῶλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν Ἀξιόγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιν ἀκάνθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχᾶς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνουμέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκευὸς εὐρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς αἰκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κόρυφαῖος μαθητῆς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ολόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελήμα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, ἐρεώσας τὸν δευτέρον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, ἱερεὶ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ ἀχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέσπιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱόν καὶ Κύριον, καὶ θρηνηδοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· Οἱμοὶ! πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε!

ᾠδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἐφλεξας, Παγκράτιε σοφέ· καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος, τοὺς ἐν θαλάσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Εκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθεὶς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμὸν, κεχειρσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς Θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ρεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Οβίος σε ταῖς θεαῖς, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων τὰς ὀρμάς· καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας, Υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας ἀγνή, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας, τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, ἀχραντε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξειςιν, ἐζώγησας λαούς, λόγῳ δὲ ναούς κατηδάφισας, καὶ ἔδομησώ ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμόν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱεράν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ κρηφόρος ἀνεληλύθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

Εῤῥάγιη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ ἠνοιχθὴ τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔθνεος, ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ. **Θεοτοκίον.**

Ως ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, Ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθείας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

ᾠδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωανῶν.

Χαριώσας σου τὸν νοῦν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, τῶν ἀπάντων καὶ Θεός, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαὸς ἐρρύσατο.

Ραντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τοὺς λαούς· καὶ τυθεὶς ὡς περ ἀμνός, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσήνεξαι.

Ιερούργησας Θεοῦ, εὐαγγέλιον σοφῆ, τὰς ἐν θεοῦ διδασχὰς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Συμπηγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωανῶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
• **Τ**ὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσαν φθορᾶς, καὶ σῶσον με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· **Δόξα σοι.**

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας. **Στίχοι.**

Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βῆθρον, Ἀθλήσεως ἠγειραν οἶκον ἐκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐνάτη δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ος ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος· παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν, παρ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ταυρομενίου Ἐπίσκοπος. Ῥωμύλῳ δ' καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτοχῶν, κα-

ταλαμβάνει τὴν Σικελῶν, οὗς καὶ ἐκ προσμίῳν πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστάσατο πίστιν. Ἐπι δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος καὶ Λύσσωνος καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠράνισε τὰ ἰνδαλματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δείμασθαι. Πᾶσαν δὲ μαλακίαν ὁ Ἅγιος Θεραπεύων, καὶ καθ' ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μονταῶν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Εν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, Παγκράτιε, πρότερον ἐν ὕδατι λαὸς βεβαπτικῶς, καὶ πρὸς Χριστὸν μετήλθες χαίρων· μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς ἀειμακάριστε.

Τοὺς ἄλμη συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρω σου τῶν λόγων ἀνηγάγου ἱερεῖ, καὶ προσευχῶν ἱερωτάτη ἐπομβρία, θολερόν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Η πέτρα σε ἢ ὄντως ἀρράγῃς, θεμέλιον ἔθετο καὶ βᾶσιν ἀρράγῃ, τῆς ἱεραῖς Ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας· ἐν ἣ ἔδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφῆ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρών, πανάμωμε, Λόγος καθαρῶτατος Θεῶ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πιστὸς καθαίρει, μολυσμῶ θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀναλωτός ἐμεινας, στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὠραῖθς σοφῆ, ξίφους διακόπτον, ὕλην πολυθείας.

Λαούς εἰς ἐπίγνωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα καὶ τέρατα, ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον, ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, Θεόφρον ἐπιπνοῖαις.

Εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, εἰκῶν ἦν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθείας, τὸ μῦθος ἀναστέλλων. **Θεοτοκίον.**

Ως ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροῦς ποταμοῦς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ**ν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στραταί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
• ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ζωδόχον πηγὴν.

Τοῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολὺφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς παρεισδύντας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσας, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστήλου Ἐνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαυμάων καθαίρεσιν.

Γερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπεισι φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὀρώμενος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένη ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥύόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλόνητος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ζωδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις • τμήσωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ πίστεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιάιν σε, κρηπίδα Μάρτυς καὶ βάσιν, καθίστησιν Ἐκκλησίας • μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποιμνὴν, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαθῆ. Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοὶ σε μεσίτην, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συσταυρέμενοι τούτῳ • διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννήτορ, ὑπὲρ τῶν πίσει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὁρθρῆ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

•••••

Τῆ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἀρρη-

κτον, ἐκ ἐξηρησάσθε • ἀλλὰ κικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγαλλεσθε • μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καλλίκοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσας • διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἠτήτητοι Μάρτυρες ζῶν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσας, θάνατον ἀδίκον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε • καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε • μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δέσπονα, ὁ δυστυχὴς καὶ παναθλιος; εἰ μὴ πρὸς σέ ἀγνή, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπίς ἀπηλπισμένων θούμψε • καὶ μὴ παρίδης με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἐτοίμη βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡ Ἰεῖ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς παλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἄλλα ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

•••••

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεοστεφῆ φαλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἐὖ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως πιστοῖ, τῆς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαίρετας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδρούς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντας.

Επὶ γῆς ἀθληταί, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ ταῖς βασάνων ὑπομείναντες, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ομόνοια ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ κικηταί στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Α "χραντε Μητέρα Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σου, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντά Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

ᾠδὴ γ'. Δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίζατε, ἐν τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις Ἀξιάγαστοι, βασιάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ πίστεως.

Εν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, τυράννου γνώμη συνθλαττόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἀγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. Θεοτοκίον.

Γέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» Δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στρέω-
» δόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
» δοξάζειν σου, τὰ σωτήρια παθήματα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ στρατιῶται τῆ Χριστῆ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐβίθισαν αἱμάτων ῥοαῖς· λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ἕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὠφθησαν σαφῶς· ἔθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παναίμωνε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυμοῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ· Οἱ μοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνω σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ἐσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κεκρατημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῶν Ἀθλοφύρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Η θεόκλητος φαλαγξ, τῶν Ἀθλοφύρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθύν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπrouσα· Δόξα, τῇ δυναμίει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φερῶ, τὴν πολύθεον ἀχλὺν, εἰδωλικῆς παροινίας διस्कέδασαν, θεία δυναστεία νευρούμενοι.

Α 'τενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηρατῶν αἰγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φορᾶν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ αἰοιδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο. Θεοτοκίον.

Ε 'πεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοί, καὶ παραδείσειον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλον ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, εἰδῶλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Α 'στέρες φαεσφόροι γεγόνατε Ἀθλοφόροι, καὶ ἄνθη τῆς πίστεως, τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα.

Γεώργιον πεφήνατε Ἅγιοι τοῦ Ὑψίστου, δρεπάναις τεμνόμενον, τοῦ Μαρτυρίου πανεύφημοι. Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωπούσα ἐν ἔτεκες Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνοῦντων σε.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Γηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἐβόων· Εἰς χειράς σου Δέσποτα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Αγγέλων συνομόσκητος, ἢ φαλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων Φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ἢ πανεύκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς προσφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Παναίμωνε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
» ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν
» φιλάθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἢ δεξιὰ σου Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικαπάλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Παρεμβολή τις εύρεθη Θεῷ νέα,
Τολμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτείνεν έρισθενέας δεκάτη πύρ Νικοπολίτας.

Οῦτοι, κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν. Ἐξήρχον δὲ αὐτῶν, οἱ καὶ τῆς πόλεως ἦσαν πρῶτοι, Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιήλ, καὶ Ἀυτώνιος. Διαφόροις δὲ βασάνοις εξετασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὐραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνωρος καὶ Σιλουανοῦ.

Οὗν ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισιδῶν ἐπαρχίας ἦν· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῷ ἡγεμόνι Εὐφρατησίας εἰς ἐξέτασιν ἄγεται· καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς σπαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ τὰ ὄτα ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστῶς, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, καὶ παράντα τὴν γλῶσσαν ἐξεκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπάται τοὺς ἀστράγαλους, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου, τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Οὗς Περινίῳ τῷ ἄρχοντι, ἐνδημοῦντι τῷ Ἰκονίῳ, προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἰδωλα μυκτηρίσας, σαυρῷ προσληθῆται, καὶ τὸ μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς θανάτῳ βιαίῳ παρεδωκε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Συναξίς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεαίτου (ἐν ἄλλ. Βιάτου, ἢ Βιώτου).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Εν τῇ καμίνῳ Χριστέ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμελῶδουν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, ταῖς ψυχὰς παρεδώκατε.

Παρεστηκότες Θεῷ, στεφανηφόροι Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, αἰεὶ πρεσβεύετε.

Οὗς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργαι, περιφανεῖς Ἀθληταί, πιστοῖς ἐδείχθητε. Θεοδοκίον.

Οὗς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωπέμεν· Ἐξευμενίζε ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σῆ.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρό αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας,

Luglio .

6

κοινωνοὶ ἀξιοθείημεν, τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν Ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινηθέντες Ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασίλευετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς κάρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτήρας τοῦ ἀσβέστου πυρὸς, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φωτῶν (*), τῆς ἀστέρας αἰεὶ λάμποντας, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοδοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρίσ σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρό αἰώνων, γεννηθέντα
» **Υ**ἰὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
» ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Υπὲρ τῆς κοινῆς, σωτηρίας πρεσβεύσατε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ρώμη κραταιᾶ, τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράνιον, κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Οὗς αἰφανεῖς, δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως αὐγάξουσι, φωτοβόλοις λάμπουσι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ δεσμοῖς, μαρτυρίου νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης Πανσεβάσμιοι.

Θεοδοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἀφεσιν, δωρηθῆναι ταῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεῶ,
» **Σ**τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
» κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

(*) Ἴσως: φωστῆρων.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Πολυχειρία γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ ὦν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε· σὺ εὐδιαλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, σὴ μητρικῆ παρρησίᾳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ.

Εἴαν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἐλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λειτουργία τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἀξιόνομος ἐστίν, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῆς Ἁγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. — Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιον τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ τοῦ Κυρίου αἰμαῖς, τὴν αὐτοῦ ἐβελούσιον, μιμουμένη τέρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει, σθένει τοῦ Πνεύματος ὁ ἀρυσόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον

τῷ τοῦ παντός, αἰνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἐκαστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχεσ ὀρμαῖς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον· καὶ πυρός ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας· καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον· καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθέμενον, περιχαρῶς· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Θείων Πατέρων συνάθροισμα, πίστεως Ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται· ὃν περ Παναοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασαλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἴρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἐνδοξε, προασπιστάς· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καθορῶντες Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρυσόμεθα ἀδαπάνητον, καὶ ταῖς ψυχαῖς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, μεσιτείαις σου, ἰσραῖς Εὐφημία· διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίοις ἐκδέδασαι, καὶ ἐν λαίκῳ βέβλησαι καλλιπάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτίθεισαι, ἐξ ἧν σε ἐρρύσατο, ὁ τῶν ὄλων ποιητὴς, καταισχύνας τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε Μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χριστὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσιν.

Εὐτυχῇ καὶ Διόσκορον, καὶ τοὺς τοῦτοισ ὁμόφρονας, Ἀκεφαίλους ἅμα τε καὶ παράφρονας, τῆς ἀνιάτως νοσήσαντας, εἰς τέλος κἀτήσχυνεν, Εὐφημία ἡ σεπτὴ, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξε, ταῖς θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα διπλοῦν ὄντα, καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνα, ὡς αἱ Πατέρες ἐτράνωσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμα τῆς σῆς ἀγάπης ἐγὼ· μὴ χωρίσης με τυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατὰπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλεη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτὸν τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλαίψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράδως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γινωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέλευε, σεμνῆ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ' τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ἀθληφόρε καὶ Μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ Δράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἀνομίαν ἀπελέγξασα. Χαίροις τῆς Καλκηδόνος τὸ κάλλιστον Δρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἀσειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἄκμην τοῦ σώματος ταῖς βασάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος ἐκλαμπρύνασα. Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων σου τὰ μνημόσυνα. Ἦχος β΄.

Ωτρὴ παραδόξῃ Δαύματος! ὡσπερ ζῶσα ἡ Μάρτυς, καὶ θανοῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ τὸν ἡμέτερον Τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἰρετικῶν τοῖς πασὶ κατεπάτησεν· ἐκφαυλίζουσα τούτων τὸ κακύνουν καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθὸν καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν καθ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θελήσιν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεὸς, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεῖ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυματίων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανευφήμη; τὸ, τε στερρόν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων τὸν τῆς πίστεως Ὄρον, ὡς ζηλωτῆς ταύτης πεπίστευσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντὸς ἀπαρατρέπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελουμένην κατοπτεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σικρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· συγκαίλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σεπτή, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένος· καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτὴν, συγχωρεῖ ἐκάστῳ τὸν ἀγίασμόν ἀπαρύσασθαι. Προσελθῶμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστακτῶ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφορῶμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἀγίας σοροῦ ἀπαντλήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Διόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν, Εὐφημία ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ κοῖ, ἐν φαυδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαῖσμένοι τοῦ θείου Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἀγνή περιστερά, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὀλικῶς τὴν ἀγίαν Τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσώκισατο, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ ποθοῦσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένη, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεσι ψυχῆ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἀγίας σοροῦ, δωρεὰν προχεόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανῶς· ἦν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίας καταστήσωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμενα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Εστὴς, πρὸ βημάτων καρτεριῶς, δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἄκμων, πόνοις ἀναλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενη, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυαδί ταῖς φύσεσι καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὤθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἕστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
καὶ κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐ-
φημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν,
ἱεροῖς ἐν ἄσμασι καὶ μελωδήμασι, τὴν σεπτὴν
σου πανήγυριν, εἰς ἐν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν
συνήθροισεν ὁ Βυζαντίων ποιμὴν ὄν περ, φρού-
ρει φυλάττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ
βλάβης, λύτρωσαι πρὸς βεβαίαις σου πανεύφημε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Η διηθησμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισ-
μένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἐώας ἀ-
νατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμόν
ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπι-
φοιτήσεως τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑ-
πὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία
πανεύφημε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τὰς ὀρθοδόξους, καὶ κατή-
σχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χρι-
στοῦ καλλιπάρθενε τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου
ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν.
Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανοῦ νυμφίου,
ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα,
τὴν δι' ἔλαιον τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτης
ἅπαντας, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πρὸς βεβαίαις
ὡς εὐσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν
ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀ-
παύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἀνω δυνάμεσι, δοῦ-
ναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν
βίου ταῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχρῶς, αἰρетиζόντων ἡ
πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὑβρεως
πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἐώρων ποσὶ σου κατερ-
ρίμμενον, τὸν ἴσμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον,

τιμίαις σου χερσὶ, κατεχόμενον, κατηγοροῦντα
ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κράζοντα
Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ
καὶ ταῖς θελήσει. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν
τὴν βλαστήσασαν καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσωρ σε
καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκράυγαζε Παρθένος
τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ τῆς Πανευφήμου, μετ'
ἐγκωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐ-
φημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογ-
μάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστά-
της καὶ μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῆ
καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσή-
σαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ ὃν ὑμνοῦντες δο-
ξαζόμεν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγα-
λύνομεν Ἁγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυ-
μνοῦντες τὸν τόκον σε κεχαριτωμένη, βωῶντες
ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένη παντε-
λεῆμον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον.
λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὧρα τῆς ἐτάσεως, μὴ
αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῷ δ΄ Ἦχῳ.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προ-
σέσχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος
πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Ζήτει Νοεμ. 25.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ. Ἦχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ζήτει τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ο' Κακῶν τῆς Θεοτόκου Ὑγραὶν διοδεύσας.

Καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν.

Ὡδὴ α΄ Ἦχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου (*).

Ανοιξὼ τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ ἄσω μελωδῆμα, τῇ Ἀθλη-

(*) Τὸ μὲν τετυπωμένον Μηναῖον εἶχε πρότερον ἕτερον Κα-
νόνα ἀνώνομον, πεποιημένον καθ' Εἰρημὸς ἀκαταλλήλους εἰς
ἑορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴν ἡμέραν. Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ
κεῖται γλαφυρώτατος καὶ ἀρμονικώτατος Κανὼν, Ἰωσήφ τοῦ
Ἰμνογράφου ποιήμα, πρὸς τὸ Ἀ ρ ρ α τ η λ ἄ τ η κ Φ α ρ α ὠ.

φόρω Χριστοῦ, καὶ ὀφθῆσθαι, παιδρῶς ἀνακη-
ρύττων, τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ πα-
λαισματα.

Ιάσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα,
τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῶ σου
Σεμνή, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσιν.

Ναὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν Δεῖον Ἀπό-
στολον, ἐν ᾧπερ ἠυδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύ-
ριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς
καθαρότητι, Μάρτυς πολυάθλε. Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τῆ σὲ ἐλέους τὴν
ἄβυσσον, καὶ βρῖσιν τὴν ἄφθονον, τῶν
τερασιῶν σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν
σου, ὧν πᾶσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Ω! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σαδίου, ἀθλοῦσα ἡ
Μάρτυς τῆ Χριστῆ, τὸν τύραννον ἐξέσησε,
δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγ-
κε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Πανεύφημε Μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν
ἄσμασιν αἰεὶ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν,
τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σε
φέρουσαν, τὸ ἱερόν καὶ σεβάσιμον.

Ανδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν
Σεμνή τὸν νοητὸν, δυναμωθεῖσα χάριτι,
Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου
φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Υμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν
Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον·
αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν,
ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν
λαμπάδα σου παιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς
ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσεληλυ-
θας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς
ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἄλλ' ἐκ κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, τὴς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει
τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.

Ἦχος δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Οὐ λθον ἐθησαύρισας τὸν ἀληθῆ, ὃν περ σὴς
καὶ βρῶσις ἐ' δύναται, ἐξαφανίσαι, Καλ.

λιπάρθηνε σεμνή· ἐ γὰρ ἐν γῆ κατέκρυψας, τοῖς
δεομένοις δὲ ἐσκήρπισας.

Θαμβοὺς ἐπληρώθησαν καὶ χαρμονῆς, ὄντως
τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσὶ
σου, καθορῶντες ὡς Σεμνή, τὸν τόμον τὸν ὀρθό-
δοξον, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

Υβρεως ἐπλήσθησαν σφοδρὰ πολλῆς, οἱ
περὶ Διόσκορον ἅπαντες, καὶ Εὐτυχέα,
οἱ νοσήσαντες κακῶς, οὓς ἐπὶ τέλους ἤσχυνας,
Μάρτυς Εὐφημία πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Νόες ἐπουράνιοι τὸ ἐπὶ σοί, ὄντως Θεοτόκε
μυστήριον, κατανοοῦντες, ἐξεπλάγησαν·
διὸ, ἰλιγγίωσι Δέσποινα, ὕμνον κατ' ἀξίαν προ-
σφέρειν σοί.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μερίδα Πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρινας,
πάντα παριδοῦσα τὰ τοῦ βίου, δόξαν
καὶ πλοῦτον· ἐνὸς γὰρ χρεῖα ἐστὶ· μέριμναν
καὶ τύρην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκοράκισας,
τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

Ω ξένον τεράστιον! νεκρὰ μὲν ἐν τῷ μνή-
ματι, θαύματα τελεῖ δ' ὡσπερ τις ζῶσα,
κρείττονα λίαν ἢ κατὰ ἄνθρωπον, αἱμάτων ἐκ-
βλύζουσα κρουνοὺς, εἰς ἐνδειξιν μείζονα, ὅτι
ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

Συνοῦσα τῷ Κτίστῃ σου, ἐν οὐρανοῖς πανεύ-
φημε, ἐντευξιν ποιῶ ὑπὲρ τῶν πίστει,
ἀνευφημούντων τὴν Σεμνὴν μνήμην σου, Μάρτυς
Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμά σου,
ὡσπερ θυμὰ ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτὲ Δέσποινα, τῶν Προφητῶν ἡ
πρόρρησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρασ λαμβά-
νει· καὶ γὰρ συνέλαβες ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῇ, τὸν
Λόγον τὸν ἀναρχον Πατρὸς, ὡς ὁ Θεῖος σύλλο-
γος, τουτωπὶ προεκήρυξεν.

Ῥδὴ ς'. Τὴν Σεμνὴν ταύτην.

Ως ἄνθος χόρτε ἢ πάνσεμνος, ὀρώσα Εὐφη-
μία ρέομενα, πάντα τὰ γῆινα, δίκην σκυ-
βαίων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ, ὃν περ
ἐπόθησεν.

Καθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν καὶ
πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεβύθισας, ἐν
τοῖς κρηνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν καθ' ἡμῶν
δολίως μηχανευόμενον.

Ορῶντες Μάρτυς ὡς ἦδυσμα, ἐν μέσῳ σου
τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον,
πνευματικῶς εὐωχοῦμεθα, ἀγίασμόν καὶ ῥῶσιν
ἀπαρῶμενοι. Θεοτοκίον.

Ενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Πα-
ναγία Θεόνυμφε· ὦ! πῶς ἀπείρανδρος, ἕσα

Τὸν δὲ παρόντα, καὶ πᾶσαν ὄρου τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Ἀ-
κολουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἐφιλοπόνησεν ὁ μουσικολογιώ-
τατος Ἰάκωβος, Πρωτοψάλτης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκ-
κλησίας. Ἐτυπώθη δὲ ἐν πρώτοις κατὰ τὰ Πατριαρχεῖα, ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. τῷ 1804
ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ.

πρό τόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν, ἔμεινας ἀφθoρος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίσει κατεβάλη θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆ νυμφί σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλείων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τῆ ἀμέμπτη σου θαυμασίῃ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὐφράνας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγει νῦν ἰσχύσειν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῆ καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη,
Κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθησας πόθῳ.

Θέσκελον ἑνδεκάτη Ὄρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίῃ.

Η Ἁγία αὕτη καὶ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου Ἀνθυπάτου τῆς Ἑυρώπης, γέννημα καὶ παιδεύμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνης, ἐξ εὐγενῶν καὶ θεοσεβῶν γουῶν καταγομένη· ἧτις, διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θῆριος ἐκδέδοται, καὶ ἑτέραις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γενναίως ὑπομείνασα, ἐκομίσαστο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνι διεσώζετο, ὅπου καὶ ναὸς παρικαλλῆς ἑκοδόμητο εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλείων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας συνακροτήθη ἡ αἰκουμανικὴ ἱερά Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίου Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνης, οἱ τινες τοὺς περὶ Εὐτυχία καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπὶ οὐκ ἐπαύθητο, ἑτέρως τούτους μετέρχονται· δηλαδὴ, ἐνέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ, καὶ τοὺς αἰρετικούς προέτριψαν ἐν ἑτέρῳ γράφαι τὸ εαυτῶν φρόνημα, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρακα τῆς πανευ-

φήμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθεντο ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφραγισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοίξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἰρετικῶν εὗρον ἐρριμμένον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθόδοξων τόμον κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσίν· Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἰρετικοὶ μὲν αἰσχύνθη, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρᾶς ἐνεπλήθησαν.

Τοῦτο γοῦν τὸ χάριτας βρῦον ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἀκέραιον ἐκ Χαλκηδόνης μετεκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁ τότε ἀοιδίμος ἐν Πατριαρχίᾳ Καστίνος ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ εὐκτῆριον ἤγειρε ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας, ἄρτι κοσμηθείσης μαρτυρίου στεφάνῳ. Γενομένης δὲ τῆς ἀλώσεως, μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετετέθη καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἐκεῖ. Κακῶθεν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναχράντου, μετεκομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἱερὸν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετηνέχθη καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ θεῖα εὐδοκίᾳ διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον, τιμώμενον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρῦον ἰσμάτα τοῖς μετ' εὐλαβίας προσερχομένοις.

Καθιερώθη δὲ ἐν τῷ ρηθέντι πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιῶς μέρεσι καὶ παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔνθα κατατεθειμένον ἴσθι καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, καθ' ὃν καιρὸν, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας τῆ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γρηγορίου, ἐκ βάθρων ἀνωκοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανηγυρὶς τῆς Ἁγίας κατὰ τὴν ἰα. τοῦ Ἰουλίου, καθ' ἣν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθόδοξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ οἱ μετ' εὐλαβίας προσερχόμενοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, ἀξιοῦνται πολλῶν ἰσμάτων.

Ἦς ταῖς πρεσβείαις εἴημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐ κελάτρευσαν.

Ρᾶον ἔφερες, βασάνων τὴν δριμύτητα, Μάρτυς πανεύφημε, ἐν στερρότάτῳ ναῖ, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θεῖαν βοήθειαν· ὅθεν ἔφαλλες· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πανεύφημος, Ἀμνὰς καὶ καλλιπάρθενος, πάντας ἐκάλεσε, πρὸς εὐωχίαν αὐτῆς· διὸ καὶ εὐφραίνθητε πανηγυρίζοντες, καὶ κραυγάζατε· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ διήλεγξας, τοῦ Εὐτυχοῦς τὴν ἄνοιαν, τοῦ δυστυχήσαντος, περὶ τὸ σέβας κακῶς, δεινοῦ Διοσκόρου τε Μάρτυς πανεύφημε, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γλέων μοι, τὸν Υἱὸν σου Παναμώμητε, ποιήσον δέομαι, καὶ μὴ παρίδης σεμνή, δεήσεις καὶ δαίκρυα θερμῶς προχέοντι, καὶ κραυγαῖζοντι· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Εστὴς πρὸ βημαίων Εὐφημία, τυράννων παρανομούντων ἀνδρικώτατα, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ἐν ταῖς θελήσεσιν ἅμα καὶ φύσει, καὶ κρᾶζουσα· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλὴν γεγραπὴν ἀπειποίησω, Χριστὸν τὸν νυμφίον σου ἐπιποθήσασα, οὐπίτος τοῖς ἔχθεσι, Μάρτυς ἠκολούθησας· διὸ καὶ συναγάλλη νῦν αὐτῷ κραυγαῖζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φρίττω κατὰ νοῦν ἀναλαμβάνων, τοὺς πόθους σου τοὺς δεινοὺς καὶ τὰ παλαίσματα, οἷς ἐνεκαρτέρησας, γυναικίῳ σώματι, διὰ πολλὴν ἀγάπην, Μάρτυς πανεύφημε, Πατρός τε καὶ Υἱοῦ καὶ τῆς Θεῆς, Πνεύματος τῆς μόνης, Θεοῦ τρισυποστάτου.

Θεοτοκίον.

Ορμος γαληνὸς μόνη εἰδείχθης, Παρθένη χειμαζομένων καὶ προσφύγιον, ἐνθα καταφεύγοντες, οἱ κλυδωνιζόμενοι, ἐν τῷ τοῦ βίου κλυδῶνι, περισωζόμεθα· διὸ σε κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Νοῦς ἐκ ἐξαρκει, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδηγήσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμὰς, καὶ δόξας Μάρτυς, ἃς περ ἀπέληφας, συμβασιλεύειν ἄληκτα Χριστῷ πανεύφημε· κατ' ἀξίαν, ἄθλων δὲ κεκλήρωσαι, ἀκηράτη τρυφῆς ἀπολαύσασα.

Μύρω νοητῷ, ἐχρίσθης Πανεύφημε τῆς Θεοῦ Πνεύματος, καὶ μυρίζεις πάντοτε, τῶν προσιόντων σοι μετὰ πίστεως, ψυχᾶς ὁμοῦ καὶ σώματα, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, δι' ἧς πόρρω, ἀποσκορακίζεται, ὁ δυσώδης ἐχθρὸς καὶ παμπόνηρος.

Γεροπρεπῶς, τὴν σὴν ἀξιάγαστον πανηγυρίζομεν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ σου σήμερον, ἐν ᾧ περ συνηθροίσθημεν, χειραγωγία πολλῇ, τῆς ποιμένος, τοῦ καλοῦ πανεύφημε, ὑπὲρ οὗ ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Αναρχε Τριάς, τῆς θεολογοῦντάς σε σκέπε καὶ φύλαττε· ἔχεις γὰρ πρεσβεύουσαν,

περὶ τὴν δόξαν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ Μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον, Εὐφημίαν, ἧς περ τὰ μνημόσυνα, ἐκτελεῖντες πιστῶς εὐφραίνόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι ἀγνή, προσαίγομεν Δέσποινα πόθῳ βρωντές σοι· Χαῖρε θρόνε πύρινε, ὑψίστου χαῖρε Θεοῦ παλίστιον· ὁ δὲ Δαυὶδ προέγραψεν, ὄρος πῶτατον· Ἀποσόλων, χαῖρε ἡ εὐπρέπεια, καὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὸ διάσωμα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανάσσα ζωηρὸν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογματῶν τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἡμῶν Ἄγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθὸν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι· πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομαίρτις Χριστῆ, ἡ εἰς Ἐώας ὡς ἀστήρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φῶταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι· δι' ἧς θεῖον Δέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκόρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσκόρου τε, τῆς δεινοῦ καὶ παράφρονος. Χαίροις ἡ ἀποσταζουσα, κρουθεὶς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικῆς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῆς δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε τῆς Ἀθληφόρου Χριστῆ, μετ' ἐγκωμίων τελευτήσασα πανήγυριν, ὀρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνῳς ἐορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῆς δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γὰρ εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τῆς δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἐνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσὶ σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἀνώθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, ἕως εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐ-

φημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς Μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἐπὶ Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίαις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρυσάμενη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ Σήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· ἕρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. ᾠδή. Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζῆτει τῇ δεκάτῃ ἑκτῇ Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φαίγῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζῆτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδῆς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἰλαρίε καὶ Πρόκλε· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκὸς σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δι' αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τὴς τιμῶντάς σε.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐν τῇ Συναξαριστῇ ἀναφερομένου Μιχαὴλ τοῦ Μαλείνου, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα: Ἀγαλμα τερπνὸν τῶν μοναστρίων σέβω.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἰλαρίε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἐκείσας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμόν, διαμείβετοῖς δέλοις σε, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μητὲρ ἀγνή· Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος. Ἰωσήφ.

ᾠδή α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, πυρσευόμενοι αἰεὶ, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχὴν μου φωτίσατε, μέλποντας τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἀθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Επτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τῆ βίῃ Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσσει ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θαρραλικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρᾶν, ἐσθέσατε σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρήσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνετε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφήν, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπήνεγκατε, τρικυμίαν γενναῖῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροί, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί· αἰκίσεις γὰρ σαρκὸς, καὶ πολὺπλοκα βίασана, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπήνεγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Θεοτοκίον.

Γόν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὐας, Γαβριὴλ σοὶ προσφωνῶν, τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἔξετίναξε Δέσποινα· μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφειως, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σοφία λόγων, δεῖκνόν τοὺς ἀσόφους διηλεγξάε, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκὸς, ἰσχυῖ Πνεύματος ἠνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Αναρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεὸν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τῆ καρτερίᾳ σου, καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυραίν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσθεςας, Πρόκλε δυναμούμενος, τῆ θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῆ στοργῇ με τῆ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τῆ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Γλαῖον πιστοί, καὶ τὸν ἐνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας σερρώως, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες· οὗτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελαίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίσι, δεῖναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ηκολούθει σοῦ τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον· ὁ γὰρ αἰμοβόρος, εἶργετο

προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὄλων μόνον Κύριον, ὠμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος, σὺ τῷ ξύλῳ, καὶ ἰμάσι πεδούμενος, καὶ πτωχολοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας ἐπροσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυναμούμενος.

Αἠττήτῳ παρρησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔσης πρὸ βημαίων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων τῆ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Γταμὸς μὲν ὁ διώκτης, τοῖς σοφοῖς ἐπεδείκνυε, τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὸν βιαϊότατον θάνατον· ἀκαταπλήκτους δὲ βλέπων κατεπλήττετο, καὶ τὴν ἥτταν ὀρών ἑαυτοῦ ἐμωραίνετο.

Θεοτοκίον.

Συντριβὴν τῆ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτείρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ὤκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις προεληλυθας, ἀφθαρσίας καινίζων, ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχύς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα· σὺ Ἅγιε τοῖς Ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι προθυμώτατα.

Εἴρωτι δεῖκῳ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμακάρε ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ τυράννου, καὶ γνώμῃ θανατούμενος.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, ὧ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βᾶθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πείρα, γενναϊότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαρᾶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἢ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία· μόνος αὐτοῦ, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνει ὡς θειάποντας.

Εὐπλόως τὸ πέλᾳγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὄρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αἰδίου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Γδου ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὃ Ἡσαΐας παλαι,
βουλήσ Ἄγγελον μεγάλης τίκτει, Ἐμμα-
κουήλ, τὸν Θεόν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἁμαρ-
» τημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
» τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχα.

Ἦνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη·
εἶψε δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτη βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰλα-
ρίον τε.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως,
καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. Κατισχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅ-
γιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν
Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδοται, καὶ λαμπάσι
πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ
ξίεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς
πόδας· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναντᾷ τὸν ἑαυ-
τοῦ ἀνεψιὸν Ἰλάριον, ἐκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ
ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρω-
θεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰλάριος ἐ-
ρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρε-
μασθεὶς τύπεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σῦρεται· εἶτα
τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς, κατετέθη μετὰ τοῦ Ἁγίου
Πρόκλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, ὃς ἐχρημάτισε Πα-
τήρ Πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆ ἐν
τῷ Ἄθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Σεραπίωνος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀν-
δρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου,
Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ τῆ Ἁγίου
Μάρτυρος Μόμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ,
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες, πρὸς
τοῦτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέ-
ξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ Δεῖψ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πί-
σει, βασιάνων σκότος παρεδράμετε, βρω-
τες πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Εῤῥεὶ χειλέων τῶν σῶν, μελισταγῶν λογίων,
παμμακάρα Πρόκλε Δεῖον ἴαμα, ποτίζον
τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη τῇ Δεῖα τὸν νοῦν, ὀχυρωθεὶς βασι-
νων, πικρὰς ἰδέας ἐκαρτέρησας, κραυγαί-
ζων Ἰλάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ος τῶν κτισμάτων Ἀγνή, ἀγιωτέρα κύεις, τὸν
πάντων Κτίστην διαμένουσα, Παρθένος
ἀμίαντος, εὐλογημένη ἀεὶ, Μητηρ δεδοξασμένη.
Ῥδὴ ἡ. Ἀυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασιάνους τοξεύμασιν, ἀνη-
μέροις ἐχθρὸς σε προδίδωσιν· ὑφ' ὧν κα-
τατεμνόμενος, παναοίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς
χειράς, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Επληγῶθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνενδότως
τοξεύμασιν Ἄγιε, καὶ ἀνιάτως ἐπληξε,
δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελωδῶντας· Εὐλογεῖ-
τε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη τῆς χάριτος, ὡσπερ
λίθος ἐν γῆ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἰλα-
ριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόνως· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου ρέυσαντες, ἀ-
σεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσβεσαν, τοὺς δὲ πι-
στοὺς κατήρδευσαν, μελωδοῦντας ἀπαύστως·
Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀγράντων αἱμάτων σε, ὁ Θεὸς
ὁ ποήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέ-
σποινα, ἀνεκτίσατο κόσμον οὕτω βρωῶντα· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταδαὶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γδε φωταυγῆς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, τῶν
Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν
φωταγωγούσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρου-
σα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ἰα-
μάτων χάριν βρούουσα.

Ος δύο μαζοὶ πνευματικοὶ προχέετε, ἰαμαί-
των γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρ-
δίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη
χαλεπὰ θεραπεύοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ φοινίξαντες, ἀ-
λουργίδα παναοίδιμοι, ταύτην ὠραίως τε
φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ

μόνω Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύοντες.

Η γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν τοῖς αἵμασι, καὶ λειψάνων καταθέσει· τῶν πρωτοτόκων δ' Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται ἐν ἡ μετα Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἀγνῆ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, τοῦ δια σοῦ ἐπιφανέντος, ἐν ὕλῃ ὀρωμένη τοῦ σώματος, καὶ πάντας τῆς ἐν σκότει φωτίσαντος· ὅθεν σε πιστεῖ μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ Θεοειδέστατος ὁ φωταυγὴς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾶ καὶ μελπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελωδῆμα, καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ θεοἀρρήκας, Ἀγνῆ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἱκέτευσεν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

(*) Ἐπειδὴ ὁ Ὁσιος Στέφανος ἐφορτάζεται καὶ κατὰ τὴν ΚΗ' τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχων καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ Προσόμοια καὶ τὸν αὐτὸν Κανόνα, διὰ τοῦτο, εἰάν βούληται ὁ Πρεσβυτέρως, καταλιπὼν τὰ τοῦ Ὁσίου, ψαλλέτω ἀντ' αὐτῶν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μαρτύρου Ἰολινδοῦχ, κειμένην ἐμπροσθεν, μετὰ τοὺς Αἶνους τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλευς αἰεὶ, καὶ ποικῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προσταγμάτα, τῷ Παντοκράτορος, ἀρχηγῆ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ ἐκναρίστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περισώζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ Θεοφόρε Στέφανε, θεῖα φρονήσαι τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρεία τε, σωφροσύνη τὴν ἔφεισιν, δικαιοσύνη ἀπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας, ἕπιβόαις, χαίρων ἀνεληλύθας, πρὸς ὕψος ἐνδοξε.

Πάτερ Θεηγόρε Στέφανε, θεολογία τὸν νοῦν, καταλαμβάνοντας Ὁσισ, δορυφόρον οἰά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφημῶν μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἀνωθεν· ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν θεσπέσις, παρρηκῶς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, καὶ παντοκράτορος.

Πάτερ Θεορρήμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἷτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· καὶ κατευνάσας κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, Θεοφρον Ὁσισ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῷ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιαζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνῶντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορευεται, ἀγνῆ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δευτέρων, Γαβριὴλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθερικῆ τὸν ἀσώματος, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεπομέναις, ἀπαύστως ἐκείθεν, τὴς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροσατῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλαμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῆ ποιμνῆ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. Κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Πράυνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. Ρῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τὴς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῆσκέπη προστρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ως Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδοξε, ἐναργῶς ὡς αἴλος τὸν αἴλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληψε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὄσιου.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Ὡς καμμέγισον τὸν Γαβριήλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αἴλας μεθέξει, θεῖον καὶ αἴλον, ἰκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὴν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμνηκότες, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν, δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριήλ ἔχοντες, οἱ ποθῶντές σε, ρύσμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριήλ ὡς εἶρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὄσιου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Σοὶ Στέφανε στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἴσομεν ὕμνων. Θεοφάνους.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς Παμμάρκαρ διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες· σὺ δὲ ἔλεως δεδεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ολεθρίων ὄρημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, ὡς λογισμὸν κεκτημένος θεόφρονα· εὐμενῆς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσήνης τε καὶ κόσμος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Γερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, θεορῶντον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἄριστα καμμάκαρ οὐ διήμαρτες. Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδύκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ὧ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ὡδὴ γ'. Τὴς σὲς ὕμνολόγους.

Μεθέξει φωτὸς αἴλωτατου, ὡς αἴλος ὄντως Γαβριήλ, αἴλωτος φωτιζόμενος, φῶς καθορᾶσαι δευτέρου, τὴς ὑλικοῦς ἐκάστοτε, βροτοῦς φωτίζων ὑμναῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθη, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε.

Επίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητῆσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὧ Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ παλαιὸν κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριήλ ἐκράυαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοῦς θεώσει ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ὄσιου. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Εξέλαμψεν ὁ βίος σε, θεοφόρε, Στέφανε ὀλολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τὴς σοὶ πίσει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδασκαίς σου Ὅσιε·
ὡς γὰρ φωστήρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ
Ἐκκλησίᾳ Χριστῷ, ἐν ἣ ἐσερεώθη ἡ καρδία σου.

Αδουλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχὴν σου πάθε-
σι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε
Στέφανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.
Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς
παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμε.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
• ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία
• τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρ-
• διά μου.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων,
δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει,
τὸ θεῖον μελωδῆμα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τῷ-
τον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνή-
σωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Τὸ αἷμά σου σοφῆ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς
πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ Θεόφρον·
τρανωῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἀκτι-
στον· ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπε-
δίωξας, τὴς τῆς αἰρέσεως λύκους, σφενδόνι τοῦ
Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη
τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κιν-
δύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων,
πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας,
Κόρη ἔχοντας· καὶ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον,
ταῖς θεαῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ δ΄. Ἦν ἀνεξιχνίαστον.

Γστασο μεθέξεισι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριήλ
ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην
Δανιήλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δῆλωσιν, τῶν ἀγνοου-
μένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν
φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ
ἡμᾶς πυρὸς, δηνεικῶς φλογίζοντος, θεαῖς Γα-
βριήλ μεσιτεῖαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θεῖαν στολὴν, δόξη αἰ-
προσίτῳ ἀσράπτυσαν, ἡμφιεσμένος, στρα-
τηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι,
τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγι-
σμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ

σοὶ ἐμφανῶς. Χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν
προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ Ὁσίου. Ἔτερος. Ἐλληλυθας, ἐκ παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνω-
μα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περι-
κείμενος· ὥφθης γὰρ μακάριε. Θεοχαρίτων
ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἐνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ
τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρου-
νε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ
πανσεβάσμε.

Αμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμακάρι σοὶ στέ-
φανον, ὡς δίκαιος ἐπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀ-
μειβόμενος· Σάββα τῷ θεοφρονος, σὺ μαθητῆς
γὰρ ἐγένου γνησιώτατος. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ Εὐὰ προσή-
νεγκε· ζῶν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπόσ-
τατον Πάναγνε, αὐθὶς με ἀνώρθωσας· διὸ κραυ-
γαῖζω σοὶ· Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Τῷ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμε-
νος, δεύτερον ὠράθης φῶς κραυγαῖζων,
σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν Ἅγιος Πα-
τήρ ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύ-
μαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέ-
γα τὸ κλέος Γαβριήλ μέγιστε, θεῖων Ἀσωμά-
των ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πι-
στῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάμα-
τος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει
κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοὶ τῇ ἀγγελίᾳ
τῇ φρικτῇ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχι-
στράτηγε. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε,
φωνῇ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν
Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν,
πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Μεσίτης Θεοῦ.

Ορμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέ-
σβεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεω-
ρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ,
τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοῖ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὠμίλησας τοῦ
Πνεύματος, θεορρήμον Στέφανε, καὶ τῆς
θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελεξῶ τὸν πλου-
τον, θεοφρον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθόν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλα-
βες, εὐρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργα-

ρίτην τὸν πολῦτιμον, διὰ πόνων ἐκτίσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τῆτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. ᾠδὴ ε'. Τὴν Δεϊάν ταύτην.

Πρωῶδεις γλωσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Δεΐαις λαμπρότησιν.

Α'κτίς ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχισράτῃγε, ταῖς σελασφόραις σε, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεις, τοὺς ὑμνητάς σε σκότους, παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεις.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων Δείων ὑπήκοος, Ἀγνή τῆ Γαβριὴλ ἐχηρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οίκουμένης φωστῆρ φαεινότητας, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τὸς σοὶ πιστεῖ καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες· μύσας ταῖς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς εἰραῖος ὁ στέφανος, ὧ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένο ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σε, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν ὄντως μέγα, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν

αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη. Χρῆστικῶς σε ὄθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξίς τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Στίχοι.

Τῶν σῶν ἀγαθῶν ὡσπερ οὐκ ἔχω κόρον,
Ὡς οὐδ' ἑορτῶν, Γαβριὴλ Ἀρχων Νόων.

Τῇ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγήοχεν ὡδε Γαβριὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Στίχ. Σκηνοῖς Γολινδοῦχ εἰς Ἐδέμ· σκηναὶ δέ σοι,

Τὸ τοῦ Βαλααμ, ὡς σκιαζοῦσαι νόται.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικησασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ βασιλείων, Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. Μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γέννησιν, οἱ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. Διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρός, Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. Καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτῶ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον, ἐν ᾧ δράκων ἦν, ἀκοντίζεται. Χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, ἐξημέρωσε τσοῦτον αὐτόν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. Ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι.

Εἶτα, ἐκεῖθεν ἀνελευσθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου υἱῷ καδίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν, ἐξ ὧν ὁ μασθὸς αὐτῆς διαρρήγνυται· καὶ ἐν σάκκῳ, καμινιαίας αἰθαλῆς πλήρει, ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλίσθεισα, ἐντινὶ τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. Διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλαβῆς, χαμαιτυπεῖα ἐκδίδοται, ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀκολάσων εἰσερχόμενοι, ταύτην οὐχ εὕρισκον. Ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐρρύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. Τῆς δὲ δυσφορήσεως ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστάς ὁ Ἄγγελος, ξίφος πετέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ ἀχένος, καὶ ἔδοξε τομῆν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ρυῖναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐβάφησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς ἐργάσαντο.

Ἡ δὲ Ἁγία, παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνησασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα θεοθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῶ μικρᾷ κατασχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῆ δε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημαί.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τῆ Δεῖα ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψαλ-

λοντι, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περιδοξος τῆ οἴκῃ σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιαίνει ψυχὰς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾶν Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρῶτου φωτὸς μυστικῶς, δευτέρου φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Αΐψισταίη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή, διῆς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῆ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισί, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμῶν, εὐωδίζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Οβίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμῶν Πάτερ, διπλῆν σοι τὸν σέφανον, παμμακάρο προεξένησε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν. Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νρὸς καθαρότητι καὶ διανοίᾳ, Θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διεληλυθας, ἀγνεία τε σώματος καὶ παρθενία σεπτῆ, ἄριστον ἀνάθημα φανείς, τῷ παντεπρόπτη καὶ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Γύνασα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἢ κησασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὁδὴ ἢ Παῖδας εὐαγεῖς.

Γερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῆ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένω ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρῶτῳ, ἀύλως Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνω σου, μέλπεις τὸ μελωδῆμα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χερσὶ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχη ταὶ οὐράνια, εἶτα ταὶ ἐπίγεια, ἀπο-

περαιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει αἰεὶ σε εὐφημοῦντων.

Σαρκεὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὃ ἱερέ Γαβριὴλ, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τῆ Βασιλείως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερῆσιον, μόνην ἐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνώσασαν, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτὲ.

Στέφος εὐπρέπες, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῆ κορυφῆ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἰδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, ἕς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτῃ πόθῳ πυρούμενος.

Ολὴν ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν παμμακάρο, νοῖ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, σεφανηφόρε Στέφανε, κράζων Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ερωτι σφοδρῷ, παμμακάρο κατιχνεύσας, τῆ θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἐνθεον, πολιτείας τε σεμνότητι, ἐζήλωσας πανεύφημε. γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθῆς, ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ Πάναγνε, σαρκὸς τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος. ὄθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγμάτι, τῆς Χαλδαίου καταφλέγουσα, τῆς δὲ πιστοῦς δροσίζουσα, ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὁδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Γστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔνοιαν, καὶ ἱερῶς θεόμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερέ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ωσπερ οὐρανός, ὀρᾶσαι κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν ὡσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ Θε-

σπύτου, πάντοτε ποιούμενος, και δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν, βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Η περικαλλῆς, δυαῖς και περιδοξος, Μιχαὴλ και Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προσταίται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, και κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, και τὸν προστατὴν τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννήτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, και ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Υπέριτε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἠδόμενος, και τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεόν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὁς ἥλιος ἔλαμψας, ἐν Μοναστῶν συστήμασιν, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερόμενος, και ὡς περ ἀκτίνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρεταῖς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, θεοφόρε Πάτερ Ὁσιε. Θεοτοκίον.

Νόησαντες πόρρωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν, οἱ Προφῆται σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα, τοῦ πανουργοῦ, και πάντων Δεσπότη· διὸ σε πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἀναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς και Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θείαις ἐλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη

πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων και σκέπων, τῆς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Εἰκονος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττους, ἐξώσθην, οἶμοι! ὁ ταλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Δόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων,

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἀρχαγγέλου τρία, δευτερῶντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, θείος Ἀρχιστρατήγος, και ὑπεργὸς ἀναδεδειχαι· και ταῖς λαμπρότησι, και ταῖς φρυκτωρίασι, τούτου ἀγαζόμενος ἀμέσως, κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχηρημάτισας, και φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον· και θαυμαστή σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἐνθεος· ἡ μορφή ωραία· τὸ εἶδος σου πύρινον· ἡ τάξις ὑψηλή και ὑπέριτος· ἡ φαῦσις αὔλος· ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ Ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἐνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίσει, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν και τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, και τὰ θεῖα εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει, δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὁπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τῆ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρεי γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν εἰσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βεῖλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρώμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπῆμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰ βουλεῖ, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει ἅπαντα Σεπτεμβρίου ε'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦχ.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αστρον ἡμῖν φαινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνῆ, Γολινδοῦχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἀθλῶν παιδρότησι, τὴν οἰκμένην, περιουγάζουσα, καὶ ἀθείας, νύκτα διώκουσα ὅθεν τὴν μνήμην σε, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίσει ἑορτάζοντες, ὑμνολογεῖμέν σε.

Θεαίαις σεμνῆ εἰσηγήσεισιν, ἔγνωσ Χριστὸν τὸν Θεὸν, τοῖς ἐν γῆ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σε, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν, τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων, ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα· ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Απληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὀμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθεύξεσιν, ἀθληφόρε ἐνδοξε· κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δέ, ἀπορρίφεισα, ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐτρέφου, μὴ διαρρέουσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτῆς, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα,

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χαίροις Γολινδοῦχ, Μάρτυς ὠραῖσμένη. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότη ἐν οὐρανῷ, παρεστῶσα ἐνδοξε, καὶ ταῖς θεαίαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδρέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Αποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν, ὡς ἀστήρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει θεϊκῆ, Θεομακάριστε.

Γχνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοῦχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὠραῖσας· καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσηλθε χαίρουσα. Θεοτοκίον.

Ρύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστοουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθάραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται γαστρός, Θεοτόκε· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Luglio.

Ῥδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὅλως πεφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεῖα, Γολινδοῦχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθείς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκροῖσατο.

Γσχὺν δεμένη τὸν Χριστὸν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλησιν εὐσεβῶς, ὡσπερ τὴν πίστιν τὴν σὴν, ἐνηλλάξω, θεαίαις ἐπινεύσει.

Σοφῶν λογίων ἰσραῖς, ἀναπτύξεσι πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θεαίαις ἐπιφάνειαν. Θεοτοκίον.

Γνωστῶς κατείδομεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, δι' οἴκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν· διὰ τοῦτο, πίστει σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Οἰ σοὶ πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον βρόχοις ταῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑπόσκει λίζοντες αὐτῆ, τὰς περρείας θεῖω Πνεύματι.

Λυθῆναι σπεύδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὠμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Γσχὺν σοὶ δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομείναι βασάνους καὶ πονηρίας, στρέβλαις ἀξιάγαστε· δι' ὧν κατήρησας ἐχθροῦ, πάντα κόρη μηχανήματα. Θεοτοκίον.

Δεσμόν διελυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῆ, τέξασα χρηστότητος, Παρθενομήτορ· οἱ πιστοὶ, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὴ.

Οχυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φυλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλαίσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Υπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικεμμένων σοὶ δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἀγιωτάτου ἀνδρός ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος Ἐνδοξε.

Χαίρουσα ὤκησας σιοτικόν, λάκκον καὶ βαθύτατον σεμνῆ, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμασιος, δράκοντι συνοῦσα, ὅς τις ἠδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοῦς Μάρτυρα. Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠρεκωμένος ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ παραβά-

σεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ῥῥῆ 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Απέρριψαν λάκκω σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς, ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρωσὶν συδῶλως εἰληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων· ἐτρέφε γὰρ, θείῳ ἄσπῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ρημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θείων, πολυχρονίαν καθειρξεν, κατεδικάσθησιν πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἀγίας σου σαρκὸς, ἐν τῷ ῥοπάλοις τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὄστα συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε· θεικὸς γὰρ σε πόθος ἐπερρώνηεν. Θεοτοκίον.

Υφάνας ὁ Ὑψιστος, ἐαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἀγῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαιδρυνεν Ἀχραντε· διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ῥῥῆ 6'. Δροσοβόλον μὲν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς πόλιν ἀπάσαν· ὀρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνῆ, αἰσχύνῃς· τὴν δόξαν τὴν ἐκεί, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ὅσπερ ἄσαρκος ὑπὴνεγκας τὰς μάλιστα, Μάρτυς Θεομακάριστε· ἐδυνάμου γὰρ ὁ Χριστὸς σε, σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνών σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοῦχ ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ.

Ρωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, καθειρξεν ἀξιάγασε· ὡσπερ κόσμον δὲ, τὰ κλοῖα προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων κοινωνός, ὡς καὶ τῆς δέξης τῆς αὐτοῦ Γολινδοῦχ γέγονας.

Αναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος Πανεύφημε, ἡ τεκοῦσά σε, νοουθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψουσι φρικταῖς τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς. Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον κερτήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεὸν σε πάντοτε. Ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν.

Ῥῥῆ 7'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιος.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονίᾳ καθειρξεν δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προτροπῇ, δυσμενῆς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, παιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίας τῆς ἐναθλιώσεως, ἀκροτάτη ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, θείκλαν

σ'ληθῶς, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη· μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Επτερώθησ τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τῆ πολεμήτορος, ὡς περιστερὰ τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθησ.

Νοερῶς ἐνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγάς εἰσδέδεξαι· αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς, καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελούντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ητῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστεριώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου πάσης στεριεύουσαν, πράξεως Ἀγνή, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν με, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἰλεουμένη.

Ῥῥῆ 8'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδεῖν Θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκείσε ἠξίωσαι, ἐνδημῶσα εἰσέτι τῷ σώματι· ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ, θείᾳ ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς, ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς ὡς ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτερά καὶ θεία καὶ γενναία σου ἀθλησις, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης, σιοτασμὸν Θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέειλας, σῶν ἱερῶν αἰμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι· τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς, πηγὴν θαυμάτων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῆτου προσψαύουσιν.

Ησὴ δεδόξασαι θεία κοίμησις, ἀγγελικῶν ταγματῶν σε λαβόντων πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε, τῷ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου Ἀγνή συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα· ὃν δυσώπει εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, λύσιν πανάμωμε· ὅθεν εὐχαρίσας, σὲ φωναῖς αἰεὶ δοξάζομεν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰν τάχῃ ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν 630 Ἀγίων καὶ Θεοφῶρων Πατέρων τῆς Ἀγίας, καὶ Οἰκουμένης Δ'. Συνόδου, τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν — Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλοθέου, ἀκμασάντος περὶ τὰ μῆσα τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ. καὶ Ἀνατολικά γ. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ. προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλόανθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλῆν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνούμεν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἄμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεσρέψατε, τῶν κρημνῶν Ἐνδοξοί, τὸ Χριστοῦ ποιμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ακτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θεῖαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θεῖαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἑμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νεύσαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν· ὅς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πισοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχον ἀτελεύτητον, τῆτον διὰ πάντων γνωρίσαντες· ὅθεν ἀνυμνεύμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμηταῖς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγελιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος θαύματα, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαραλλάκτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ἐρθοδοξίων

προμαίχους, τὰς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος. Φῶς. ἰλαρόν. Τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχημαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφίδου αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους αἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δαιν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτῆ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβαλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφίδου αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ, καὶ ταῖς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑπαστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τῆς Χοδολλογόμαρ, καὶ τῶν Βασιλείων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλείως. Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν ἕρανον καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρεδῶκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἄβρααμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δύνησομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πληθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσῃ ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐντειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρῶν, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτῆ, καὶ ἀνα-

μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 14} **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου, Κυρίε τοῦ Θεοῦ σου ὁ ἔρανος, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεἶλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμείσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ἕτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅς τις οὐ θαυμαζεῖ πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὄρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὗτος Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγάνατε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὰ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ' ὧν καὶ Μακεδόμον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεσόριον, Εὐτυχεῖα καὶ Διόσκορον, Σαβιλλίον τε, καὶ Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐκ τῆ πίστει δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπέρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνειληφας Υἱὸν τὸν τῷ Θεῷ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σῆ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὰ μὴ παύσῃ πρὸςθεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τῆς Πατέρας ἡμῶν

θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίσιν, πάντα ἡμᾶς ὀδηγήσας. Πολυεύσπλαγχε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς η'.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων, ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιὸς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιὸς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τῷ Πατρὸς τε καὶ δύναιμι.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τῷ Θεῷ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντα ῥυσάμενοι.

Ανωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, αἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' ἐσῖαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φωτίσον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ητῶν Πατέρων, εὐσεβῆς ὁμήγουρις, ἡ κρατηθεῖσα πατέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Εξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ

(*) Ἐποίησε τῶν Κανῶν τούτων ὁ ἱερός Φιλόθεος, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς τινα εὐχαριστήριον ὕμνον πρὸς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ Θεοτοκίῳ τῆς δ'. ᾠδῆς τοῦ παρόντος Κανόνος, ὅτε, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἐπανεκλήθη πάλιν τὸ δεύτερον εἰς αὐτόν, κατὰ τὰ 1369 ἔτος, τῆ 14 Ὀκτωβρίου.

Σεθήρου αίρειαν, καταβαλόντες έφασαν· Έν
δυσί ταῖς οὐσίαις, Χριστόν κηρύττομεν βαίνον-
τες, έπεισι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ο μὴ κηρύττων, έν δυσί ταῖς φύσεσι, και
ένεργείαις Χριστόν, τόν τοῦ Πατρός Λό-
γον, σχοίη τὸ ανάθεμα· ή γάρ τετάρτη Σύνο-
δος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, έμφρόνως οὕτως έ-
δέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Δ εδοξασμένα, περί σου λελαλήνται, έν γε-
νεαῖς γενεῶν, ή τόν Θεόν Λόγον, έν γαστρί
χωρήσασα, άγνή δέ διαμείνας, Θεοτόκε Μα-
ρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τήν μετά Θεόν
προστασίαν ήμῶν.

Καταβασία· Ἄ νοίξω τὸ στόμα μου.

Ἐδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Η πρώτη πηγή τῶν αγαθῶν, ή χάρις ή τοῦ
Πνεύματος, ως ποταμούς ήμᾶς άνεστό-
μωσε, τήν πλάιην Ἐνδοξοι κατασύροντας, και
πιστῶς ποτίζοντας, εύσεβείας ναίματα, Προφη-
τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σ έργον και Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προσάτας
τῆς αίρέσεως, Παῦλον και Πέτρον και τόν
Θεόδωρον, γενναίως άμα Σοφοί καθείλετε, τήν
σεπτήν σπρίξαντες, Ἐκκλησίαν ένδοξοι, Ἀπο-
στόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Α νάρχου Θεότητος τρανώς, ένέργειαν συνά-
ναρχον, οἱ Θεοφόροι ανακηρύξαντες,
κτιστὴν έδίδαξαν τήν ένέργειαν, τοῦ κτιστοῦ
προσλήμματος, έν διπλόη φύσεων, Υἱόν ένα
Χριστόν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ι δεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος
τοῦ Πνεύματος, και τήν άνέσπερον Δείαν
έλλαμψην, πηγή προσδράμωμεν τῆ τῆς χάριτος,
τῆ Μητρί τῆ κτίσαντος· έν αὐτῇ γάρ άπαντα,
τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἔτερος. Ὁ στερεώσας καταρχάς.

Ο ἰ τοῖς Σεθήρησ αναιδαῖς, έναβρυνόμενοι λό-
γοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου έμπλέαις, κα-
ταισχύνθητε αεί, άποχωροῦντες άπαντες, τῆς
Ἐκκλησίας ως περ, λύκοι και κύνες άρπάκτορες.

Ο έ Διασῶται και πιστοί, τόν Παγτουργόν
και Σωτήρα, έν δυσίν άδαιρέτοις έσίαις,
και Δελήσεσι διτταῖς, και ένεργείαις έέβομεν·
τήν τοῦ Σεθήρου πλάιην, όθεν εἰς τέλος τρο-
πούμεθα.

Δ εῦτε Σεθήρου Εὐτυχοῦς, και Ἰακώβου τήν
πλάιην, Θεοδώρη Διοσκόρη συν τοῦτοις,
άποθώμεθα τρανώς· τήν δέ τετάρτην Σύνοδον,

τῶν εύσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν Δείαις έν
ἄσμασιν. Θεοτοκίον.

Τ ῶν Χερουβίμ και Σεραφίμ, έδείχθης ύψη-
λοτέρα, Θεοτόκε· σύ γάρ μόνη έδέξω, τόν
άχώρητον Θεόν, έν σῆ γαστρί άμόλυντε· διό
πιστοί σε πάντες, ύμνοις άγνή μακαρίζομεν.

Καταβασία· Τ οὺς σους ύμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τ αχὺ προκατάλαβε.

Φ ωστῆρες ύπέρλαμπροι, τῆς αληθείας Χρι-
στοῦ, τῷ κόσμῳ έδείχθητε, επί τῆς γῆς
αληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αίρέ-
σεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, σθέσαντες
τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διό
ως Ἱεράρχαι Χριστέ, πρσβεύσατε σωθῆναι
ήμᾶς. Θεοτοκίον.

Τ αχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ήμῶν, και
ταύτας προσάγαγε, τῷ σω Υἱῷ και Θεῷ,
Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν
εἰς σε προστρεχόντων· πράϋνον μηχανάς τε,
και κατάβαλε θράσος, τῶν όπλιζομένων αθέων
κατά τῶν δούλων σου.

Ἐδὴ δ'. Ὁ ρος σε τῇ χάριτι.

Ν όμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιού-
μενοι, τοὺς πατρικοὺς νόμους Σοφοί, κα-
ταπεμφθέντας πρὸς ήμᾶς, εκ Ῥώμης έδέξασθε,
και αναπτύξαντες φωτὶ τῷ τῆ Πνεύματος, τήν
Ἐκκλησίαν καλῶς έστηρίξατε.

Υ μνοις καταστέψωμεν, τήν Δείαν όμήγυ-
ριν, τῶν Θεοφόρων οἱ πιστοί· τόν σαρκω-
θέντα Λόγον γάρ, Θεόν τε και άνθρωπον, ταῖς
ένεργείαις άμα και τοῖς Δελήμασι, τοῖς κατακ-
ληλοις ήμῖν άνεκήρυξαν.

Μ έγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι,
επί τῷ θρόνῳ και άρχῇ, Ῥώμης ποτε
τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, και μετά
τέλος τοῦτον άποκηρύξαντες, ως τῆς άρχῆς και
τοῦ θρόνου άναξίον. Θεοτοκίον.

Λ όγον ένυπόστατον, Παρθένεσ γεννήσασα,
Θεοῦ και φῶς αληθινόν, τοὺς όφθαλμούς
μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, και τῆς εκεί-
θεν αίγλης μέτοχον ποιήσον· σύ γάρ μεσίτις
αὐτοῦ τε και πρύτανις.

Ἔτερος. Σ ύ μο υ Χριστέ Κύριος.

Φ ράισον ήμῖν, άφρον Σεθήρησ και μάτακ, μέαν
φύσιν, σύνθετον τόν άναρχον, φῶς τοῦ
Πατρός, Λόγον και Υἱόν· εἰ γάρ έτως είπαις,
και άλλην φύσιν έσήμανας· ή σάρξ γάρ και ό
Λόγος, έχι μία έσία, αλλά δύο ύπαρχουσιν έθλις.

Μ ίαν είπῶν, φύσιν τοῦ Λόγου έπήγαγε,
σαρκωθεῖσαν, φύσιν άνθρωπότητος, άνευ

τροπῆς, ὅλως καὶ φερμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανώς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδασκῶν, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ πισταί, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύαντες, ἐπόμεται τῷ ὄρω, τῶν Ἀγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεισιν. Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ὄχημα σὺ Θεομητορ ἀγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τῆ πατρικῆ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγῶν σάρκα φορέσαντος· διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὀδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραῶ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπώλειας, ὡσπερ ἐκεῖνος ποντίσαντας.

Ὡς καλλίστη καὶ λαμπρά τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος· τὸν ἀπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμαθούσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον τὰς ἐκ Ῥώμης γραφᾶς λογιζάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διτταῖς Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Εξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος σύγχυσιν, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες ἀσχίστα. Θεοτοκίον.

Ὡς Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἐλλάμψις, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος· διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ θεογεννήτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἔτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ὡς θεῖον τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέης δεινῶς παρῴνομε· οἱ γὰρ διασῶνται, καὶ παμμακάρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταργεῖλαντες, πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἀναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλόανθρωπος θεῶν οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς

ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβήρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διδάσκον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιούσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ προέδρου Ῥώμης, πᾶνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὀρίζοντα. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Ενὴν καὶ καινὴν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνεδρίον, ἐξηρῆξαντο, τὰς διτταῖς ἐνεργείας συγγέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον· ἦνπερ ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ἰνα τὸν δεινὸν, ἐκφύγη Νεστόριον, δυάδα υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγχυσιν· ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Ὡς πρὸς τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανώς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θελήσιν.

Ἰποστατικὴν, φρονοῦντες τὴν θελήσιν, εἰσῆγον κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι· οὗς περ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν καταλλήλον ταύτης ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτίνοσ σὺ Δέσποινα, πηγὴ τε φωτός, ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμε· οὐπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χριζοῦσιν.

Ἔτερος. Ἰλιάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἰ δύο ἐπιστολαί, Κυρίλλου αἰ πρὸς τὸν Σύνεκσον (*), ἀποσταλεῖσαι ποτε, Ἐώας

(*) Ἀντὶ τοῦ, Σούκενσον, ὀνόματος κυρίως, ὑπῆρχε πρότερον τὸ προσηγορικὸν Σύγγελλος, διττῶς ἡμάρτημενον, καὶ κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τοῦ προσώπου, καὶ κατ' αὐτὴν ἐστὶ τῆς λέξεως τὴν γραφήν. Ἦν δὲ ὁ Σούκενσος αὗτος ἀνὴρ πεπαιδευμένος καὶ φιλομαθέστατος, δυνάμενος καὶ ἑτέρουσ ὠφελεῖν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῷ Κυρίλλῳ· ἡ δὲ ἐπιγραφή τῆς αἰ. πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ θείου τούτου Πατρὸς ἐστὶν αὕτη: «Τοῦ αὐτοῦ (Κυρίλλου δηλαδὴ) πρὸς τὸν μακαριώτατον»

τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσι ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ο Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμέναντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ ἀγνήν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου τε κακόνοιαν.

Καταβασία· Τὴν Δείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αυτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκουσῶμεν βοῶσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κενέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραηλ, Θεὸν ὄρα φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὄλωσ. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,

Ἄκτισιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκήπτρα ἰθύνοντος, γέγονε τι τοιοῦτον. Εὐτύχιος γὰρ τις, Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἰρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας· ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων.

Σούκενον, Ἐπίσκοπον τῆς Αἰσκαισαρέων, τῆς κατὰ τὴν Ἰσαύραν ἐπαρχίας, Ἐπιστολὴ α'. Περί Πίστεως». Καὶ πάλιν: «Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ δευτέρα πρὸς Σούκενον» — Ἔστι δὲ τὸ Σούκενος ἢ Σεύκενος, ὄνομα λατινικόν, (ἐκ τοῦ Succensus) ὅπερ, κατὰ τὴν ἔτυμολογίαν ἀσθεν, μεθιμνηνεύεται εἰς τὸ ὑπανημμένον ἢ ὑπαναφλεττεῖς.

Ὁ δὲ Εὐτύχιος, χρυσάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλείου ἀθείοις εὐνοχοῖς, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν, καὶ ἐνείδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδοσίος τῶν τῆδε μετέστη. Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν διεδέξαντο ὁ, τε Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πυλχερία, κηλεύουσι γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικὴν, εἰς ἣν καὶ συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. Ἀμφότεροι δὲ, ὀρθόδοξοι δηλονότι καὶ ἑτερόδοξοι, ἐγγράψαντες τὰ ἑαυτῶν φρονήματα εἰς δύο Τόμους, καὶ διανοοῦντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν· καὶ μετὰ ῥητᾶς ἡμέρας, εὐχάμενοι, καὶ ὑπανοίζαντες, ἔβρον τὸν μὲν τῶν αἰρετικῶν Τόμου ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἀγίας ἐρρίμμενον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. Τούτου δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα· καὶ ἐπὶ πλεῖον σπρηχθέντες τῇ πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποιῶντα καθ' ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαισία πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλιαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαυτὴ συναξὶς ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Σε τὸν Υἱόν, ταῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, κατανοήσαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρίν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σὲ τὸ διπλὸν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὠφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεχόμενοι τὰ δεσμά, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργόν, θελητικὸν παντοδύναμον.

Ακτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεόν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ καὶ ἀδιαίρετα.

Θεῖου φωτὸς, ἀστραπᾶς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας· πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν Μακάριαι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ελαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρίν, ὁ ὑπερυψόμενος· ὃν περ καθικέτευε, Θεογεννήτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογούντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην προπούμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκὸς, βοῶμεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ενα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί· ὃ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγαῖζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αρείου τὴν κένωσιν, κατατομὴν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισσηκότες, Τριάδι κραυγαῖζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, Θεολογούντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυῆς, καὶ συναΐδιον.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ῥδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Αποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὀρητηρίου, Πατέρες κεινημένοι, τῆς ἐνθέου διδασχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· Εἰς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Γνα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνεργείαν θέλῃσιν οὐσιώδη, ἀκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ρῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡς περ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κατεπλήξατε καλῶς, ἐνεργείαν θέλῃσιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις. Θεοτοκίον.

Οὐκ ὅλη κόρη ὅλη εἶ καλή. ὅλη φωτεινὴς τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φωτίσον, πνεόντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετραμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οὐκ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου (*) ἐπίκλησιν, ὀνομάτε τούτου, ἑαυτοῖς ἐγ-

γράφοντες, ἡμῖν ἀποφῆνατε· Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρα, ἐβαπτίσθητε παλαι· διὸ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀνασχυντοῦντες.

Εν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβήρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀικανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου· μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐκαίαν ἐκλάμπουσιν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννῆτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶτε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλευόν, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εχοντες Χριστὸν Μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα παλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίζατε, ἣν πόνοις καὶ ἰδρώσι, μεγίστοις ὄντως συνεστήσατε.

Τύπος καὶ κανὼν γεγονάτε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάση Θεοῦ Γρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, Θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Απαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ελύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδικαίρετον

ἐκ τοῦ Κέντων (Cento), παράγωγος δὲ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρων, σημαίνει κυρίως τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων τμημάτων συνεράμμενον ἔνδυμα. Κεῖται δὲ καὶ ὡς ἐπίθετον φαύλου, μοχθηροῦ, καὶ ἀπατηλοῦ ἀνθρώπου (Ἀριστοφ. Νεφ. Στίχ. 450). Λέγεται οὖν τὸ ὄνομα τοῦτο Κέντωνος εἰς τὸν αἰρεσιάρχη τῶν Ἀρμενίων Ἰάκωβον ἐπωνυμικῶς, (ἐάν μὴ συνέδη καὶ εἰς τοῦτο ἀμάρτημά τι γραφικόν, ὡς καὶ εἰς τὸ Σοῦκενσον) ἢ διότι αὐτός, συνάψας εἰς ἐν τὰ πολλὰ καὶ διάφορα κόμματα τῆς Νεστοριανῆς καὶ Εὐτυχιανῆς αἵρέσεως, συνέστησε τὴν μέχρι καὶ νῦν ἐξ αὐτοῦ καλουμένην αἵρεσιν τῶν Ἰακωβιτῶν· ἢ διότι, δεικνύων ὑποκριτικῶς, πρὸς ἀπάτην τῶν ὀρώντων, ἐξωτερικὴν ἀρετὴν καὶ ἀσκητικὴν αὐστηρότητα, περιήρχετο ἐνδεδυμένος ῥακώδη, δι' ἣν αἰτίαν καὶ Ζάναζαλος ἐπωνομάσθη, ὅπερ ἀρμενιστὶ σημαίνει τὸν βακενδύτην καὶ εἰς ἀκρον εὐτελεῖ· ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν Τζάντζαλος καὶ τζαντζαλίάρης (Νικηφ. Καλλ. Ἰστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ιη'. 52) — Ἠκμασε δὲ ὁ Ἰάκωβος οὗτος περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε'. αἰῶνος, Σύρος ὑπάρχων τὸ γένος, μοναχὸς τὸ τάγμα, εἰς ἀκρον ἀμαθῆς, ἀλλὰ θερμοῦργος καὶ δραστήριος, μαθητῆς χρηματίας, ὡς λέγουσι τινεῖς, Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας. Χειροτονηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντίων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου Ἐπίσκεψης ἐπίσκοπος, ἐκλήθη Μητροπολίτης αὐτῶν Οὐκουμενικός.

(*) Ἡ λέξις Κεντόνου, (ἐκ τῆς γενικῆς ἀναμφιβολῶς τοῦ κέντωνος μεταπλασθεῖσα κακῶς) λατινικὴ μὲν οὕτως

ἀκτιστον, ἀξίως προσεϊπόντες, καὶ πανουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενομένοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτὸν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῆ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιον· ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μοι τῆς ὁδοῦ πανύμνητε, καὶ κορωνίς χρυσοῦ καὶ θείου συμπέρασμα· ἦν περ τῆς φυγῆς, ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συναίγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Διήλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ εὐαγγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν παινήν, ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εἰσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἕνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Ταῖς φύσεις τί συγγείεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τῆ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταφήν, τῆ ἀπαθεί Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃ δειλαίε Σεβῆρε; διό περ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττάμεθα.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλαῖς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στηρίζον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστιν κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστασίμον.

Εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σε Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῆ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν· χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλῆτον, τῆ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει. Εἰς τὰς Αἴνας, ἰστώμεν Στίχ. ἦ. καὶ ψάλλομεν

Luglio.

9

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· καὶ Ἀνατολικὸν ἐν, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογραφῶς διεχάραξαν, ἐν ὧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συναναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοῦσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδηλῶς διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοσητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυσίατον χρησμολόγημα, τὸ θραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογματῶν οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εἰσεβῶν παραδόσεων, ἀνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, δρὸν θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτῆ.

Ολην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τῆς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῆ σφενδόνῃ τῆ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατρός καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρεδωκε τῆ Ἐκκλησίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὡς θεῖα παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στόματα τῆ Λόγου Ἐκκλησίας τὸ καύχημα· οἰκωμένης ἀγλαΐσμα· ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Ἑυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτώ-
χου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ 5'. Ὡδὴ
Ὁ Ἀπόστολος

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτηι Ὀκτωβρίου ια΄.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον :

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς Ἑμεῖς
ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ζήτηι Νοεμβρίου ιβ΄.

Κοινωνικόν Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἑρανῶν.

ΤΗ ΙΔ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐνὸς
τῶν Ἑβδομήκοντα.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Παῦλος ὁ μέγας Θεόφρων, τοῦ κόσμου ἥλιος,
ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν
κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ
τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τῆς πᾶ-
λαι ἐν τῇ νυκτί, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας.

Τῆς καθαρᾶς σε καρδίας, τῆ Δεῖσι Πνεύμα-
τος φωτιστικαῖς ἀκτίσιν, ἀυγασθείσης πλε-
σίως, Ἀκύλα Δεηγόρε, φωτειδῆς, ἀληθῶς ἐ-
χρημάτισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ
χαλεπὸν, Δεῖα χάριτι διέλυσας.

Οὐ τῷ ναῶ σε τῷ Δείω πίστει προστρέχον-
τες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες
Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν,
καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σε πρεσ-
βείαις καὶ πρὸς Θεὸν, μεστειάας ἐρώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη ταῖς ἱεσίας ἡμῶν, ὡς
εὐμενῆς προσάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε,
προσάγῃσα τῷ Κτίστη, τὸν ἰλασμόν, ἀνταμεί-
βου τοῖς δούλοις σε, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ
ἰλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου
ἀποσκοποῦσα, ἔλεγεσ θρηνοῦσα, Μητρ ἀγνή·
Οἶμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις
ἀδίκως Λόγε Θεῶ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀκύλα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτώχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς :

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερόν, ἱερωτάτας ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν
μελωδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῆ
ἱεσίαις, Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπε-
ράγαθος.

Ολον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύμα-
τος, φωτειδῆς ἐτέλεσας, καταστραπτά-
μενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις· διὸ τοὺς ἐν τῷ
σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὄχυρωθεῖς τὴν διάνοιαν, τὸ
τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὄλον κατέβαλες,
καὶ εἰδῶλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας,
Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ
τῶν σωμάτων Ἐνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ἀποκαθάρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελήντων,
τὴν Δεῖαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Λόγω σεμνῇ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνελαβες,
τὸν διὰ λόγε ἅπαντα, δημιουργήσαντα·
διὰ τὸτό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνεῖμεν, Θεοχα-
ρίτωτε.

Ὡδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Επόθησας Θεὸν ὡς Δεῖμι Ἐνδοξε, τὸν μόνον
Δεσπότην καὶ Βασιλέα, καὶ αὐτῆ τὸ θεῖον
βούλημα, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ισχυῖ τοῦ σεπτοῦ καὶ Δείου Πνεύματος, Ἀ-
κύλα πανεύφημε τῆ Βελίᾳρ, τὴν ἰσχὺν πᾶ-
σαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἐπρίστατε.

Ναὶ σου καθαρῷ ἐνοπτραζόμενος, τὴν δόξαν
Κυρίου, σαύτης μετέσχες, τελώπερον Μα-
κάριε, μεταστὰς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ
μένοντα. Θεοτοκίον.

Ο μόνος καθαρὸς, ὁ μόνος Κύριος, σὲ μό-
νην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης κτί-
σεως Πανάμωμε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σεσω-
μάτωται. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν αἵμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνοῦντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεῖς τὴν
ψυχὴν, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, θεογνωσίας
φωτῇ, Ἀκύλα μακάριε· στέφανός σε μαρτυροῦ,

ἀνεπλέξω νομίμως ὄθεν ἀγαπηγάζεις, ποταμούς ἰαμάτων, τοῖς πίσει ἐρρταζουσι, μάκαρ τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Τίχῃ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε ὄλσον κατακράτος, τῶν βαρβαίων τὰ δρᾶση ἠνώτωσαν τὴν ἰσχὺν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σε, Λόγε Θεῆ μητρικῶς, δρηνούσα ἐφθέγγετο Ἐπί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, δέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθευδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξηγείρας.

Υπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θεία δωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμα σε κενώσας, Ἱερεῦ καὶ Μάρτυρ τῶν πασημάτων αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Νοπτόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλόν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ηδιστον λόγον αἰεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχὰς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκάς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε τοῦ ἱεροῦ Παύλου μαθητῆς γὰρ, καὶ θεῖος ξεναγός, ἐγένετ' αὐτῷ, σοφῶς παιδευόμενος.

Ὅσπερ ἀστέρα φαιδρόν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἱερόν εὐράμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στερρῶς λαμπρυνόμενος. Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας ὃν ἐκτενώς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀγνὴ ὀνομαζόντας.

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εξεχύθη σου χάρις τοῖς χεῖλεσι, μάκαρ ἱερώτατε καὶ σὲ εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέχημα, καὶ ἀμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αἰ πορεῖαί σου θείως τελούμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὠφθησαν, ὄδηγία καὶ τρίβος σωτήριος. Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κηύσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, ἐτὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σε, ἐπικαλεῖμαι ἀβυσσον Ἐκφορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονῶς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδασκαίς, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης, Ἀκύλα δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχοι.

Ἦ πλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγουε.

Ἦ γρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Ὁὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι Λουκάς ὁ θεηγόρος ἀνεγράφατο τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητῆς ὑπάρχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμυθήθη. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελιάρ, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυρ τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονῶς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληψε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμῆ πῦρ θελῶν,

Εἰς πῦρ Ἰουστός θῦμα βάλλεται ξένον.

Ὁὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ρώμης, ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβοῦνον Κλαύδιον, παρ' οὗ, εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὡμοῖς τυπτεται, καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται, καὶ σφαιραῖς σιδηραῖς πυρωθεῖσαις τὰς μασχάλας καταφλέγεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἀπλοῦται· καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβλήθεις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμνημαμένου αὐτοῦ τοῦ πυρός.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὁνησίμου.

Στίχ. Ἐλαφρόν ἦρα φορτίον σὸν ἠδέως,

Μεθ' οὗ σὸς Ὁνήσιμος ἦκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἄφεις Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γῆϊνν, Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων Θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ ἡγουμένου τῶν Στουδιῶν. Οὗτος οὖν, διὰ τὸν ἀξίειπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ τοῦς οἰακας ἐγγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. Καεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέζευξε κελεύσει βασιλικῇ· καὶ παραστάς ἅμα τῷ καλῷ αὐτάδελφῳ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητῆς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα ὁ μὲν ὁμολογητῆς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. Ὁ δὲ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διὰ τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως, ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μίζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑρίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλιέται. Ἐν αἷς, πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστάς, καὶ λιμῶ, καὶ δίψει, καὶ πείσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπήρην, οὐδὲ τὸν ὀπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἀνεσις εὐρηκῶς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Υφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὠραῖος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτοειδῆ, καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῶ νοτηῷ, κρατουμένους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτω τῶν λόγων Ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς οὐρανοῦ τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκῶς θεοειδέστατος.

Αγίω ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· Εὐλογητὲς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρῆται τὸ πρὶν, ὁ Ἀδάμ φθοροποιῷ βρώσει πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῆτον Παρθένε ἐζώωσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Ἰὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείαις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα καὶ

θῆσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἰδρωτῶν σου κρουνοὶ, ποταμοὺς παῖσιν ἡμῖν θείων θαυματίων, ἀναβλύζουσι Μάικαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν, ἀτόπων ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις, βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θῆσει θεούμενος αἰεὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοτῷ αὐλῷ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, καὶ βλέπεις ἅ βλέψουσιν Ἄγγελοι, ἐνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα. Θεοτοκίον.

Ως τὸν παναίτιον Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἀγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα τεκέσσα πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνοῦντων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς παισὶ συγκάταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἰὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκῶτα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτὸν, τούτου τε πάνσοφον κήρυκα, καὶ τοῦ κόσμου φωστήρα, καὶ στήριγμα τῆς πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ως καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ θείος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητῆς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγελῶν, Ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σε φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγινόντες Ἀκύλα, τοῦ κόσμου δὲ φωστήρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδῶλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Η παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα κόσμῳ, ὡς ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημῶντων σε· ἐν ἧ πρέσβευε Μάικαρ, δεσθῆναι ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατείλαν ἐκ φωτός, Παρθενομήτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, πανάμωμε Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
• φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,

• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ
Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι,
ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀν-
δρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε,
ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε,
μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέ-
βης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέομενος αἵματι.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ
Πνεύματος, Ἰουλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγ-
χνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσά-
γεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς
ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως
οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει,
ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολά-
σεσιν, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας Ἀξιάγαγε τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ
μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὄθεν
νέμεισοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέ-
της, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς
δωροῦμενος. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θεάμα
καὶ παραδόξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τρι-
τῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύ-
ματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος, τῇ
γαλουχῷ ἐβόα· Μὴ πτοῦ μητέρμου, τὰς ἀ-
πειλάς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γὰρ
ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠ-
δύρετο βῶσσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ο τριτῆς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γα-
λουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριξε· Παῦσον ὦ
μητέρ μου, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρῶν· ἀνωθεν
ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Η δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπου-
σα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ
ἀνόμων, ὄδυρομένη γοερῶς· Οἱ μοι! ἀνεβόα πο-
θεινότητα, τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν,
ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐκ
σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντι-
νουπολεως Κυρίλλου ς΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Η λογικὴ Χριστῆ ἀμναῖς Ἰουλίττα, σὺν τρι-
τεῖ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ
πρὸ βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττον-
τες, τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν· οὐδολῶς ἐπτοή-
θησαν ἀπειλάς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι
νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παρι-
στάμενοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς:

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκνύῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς
γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρὸς,
Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν
καὶ θανάτου γεγόνατε.

Η ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγῆς, σελήνη συ-
νοῦσα, τῷ ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι
Κηρύκῳ πάσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀ-
κτίσι φωτίζουσι.

Ρέοντων ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα
Μάρτυς, καὶ ἀγκαλαῖς τὸν σὸν υἱόν, φέ-
ρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου
τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.

Υπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρ-
τυρίου, καὶ βασιάνων πολυειδῶν. Μάρτυς
Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ
γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κατήρηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ ἄθε τὸ
κέντρον, ἠφανίσθη μήτηρ ἀγνή· σὺ γὰρ

τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγῆς λήξεως, διαιωνιζέσης τε δόξης κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως, ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὠραῖος, περιστέραε σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπευδόντι, σὲ τὸν ἀήττητον.

Υπερήφανον ὄφιν, εἰς οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν κατακαυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῆ τοῦ Σταυροῦ παροπλία, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν ἐσιώσας, σοῦ τὴν πανάμωμον, γαστέρα ὠκῆσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὠράθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν, ὁ ὑπεροίσιος.

Ἄξιόμοσος.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθληταίς, Κήρυκον ἱμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου μητέρα· τῷ τριτεῖ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον· ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγαλλονται· πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἐκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σε, τῶν ἀπαύστως ὑμνήντων σε, πρεσβεύσασα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλάλυζε

δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μὴ φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα εἰλεός. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ εἰλεός ἢ ἄδυσσοσ, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσι σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σῶματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήνθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, μαρτυρίου γλεῦκος ἀποσταζόντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμνάς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαιγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Υπερήφανον τύραννον, θεία ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβαίετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορία σου, ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τεινομένη Θεόφρον, μᾶστιξι τὸ σῶμά σε δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, ἐξεδύσω, στολὴν ἐνεδύσω δέ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενῆς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Εγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναιδίμει καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὐάν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας· στερηθεῖσα πλύτης, τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἐν οὐνῷ καὶ ἐμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα· ὃν ἐκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Υπέπλευσαν τῶν ἀπειρῶν βασάνων, οἱ πνεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῆ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὄρω, γαληνοτάτῳ σαφῶς

προσωर्मίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραῶ, τὸν ἀόρατον αἵματος ρεύμασι.

Σκιρτᾶ σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη· καὶ κομπαῖζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα· τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἦνυσας, τὸ σταδίου σὺν τῷ υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ηλόγησας πολυπλόκων βασάνων, καὶ τρυγῶν ὠραιότητα ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτάσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, Πανεύφημε καὶ εἰς μονάς, οὐρανίως πανσόφως κατέπαυσας. **Θεοτοκίον.**

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου θρεπᾶνῳ, τῆς πρεσβείας ἐναπόκοψον Κάρη, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτηργόν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 » ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
 » ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνῃς· Ἐκ φθο-
 » ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκαλαῖς φέρουσα, ἡ χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστὲ τὸ κραταίωμα. **Ὁ Οἶκος.**

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστὲ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνησαί τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξεπείν. Ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλήσαι δυνήσεται τοὺς ἄθλους, οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα; Διὸ οὖν σοι προσπίπτω Φιλάνθρωπε. Ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας· εἰς τῆτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς, ἧς οἱ Ἀθληταὶ τυχόντες, ἀπαίστως μέλησσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Στίχοι.

Ἰουλίττα σὺναθλος υἱᾶ Κηρύκου,
 Ἡ λαιμότημος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.

Ἡμέπη Ἰουλίτταν δεκάτη τάμον, υἱᾶ δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου· διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμῶν

ἐκείας, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετὴ ὑπάρχοντα λαβεῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. Εὐρούσα δὲ κακεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ἡ Ἀλέξανδρός τις Ἠγεμῶν, ὠμός καὶ θρηνώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο· ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληθεῖσα ἠκίετο. Ἐκσπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδός, σπεύδων ὁ Ἠγεμῶν κολακίαις αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐφελκύσαι, καὶ μὴ δυνηθεῖς, τῇ μητρὶ μόνον αὐτοῦ ἀτενὲς ἐνορῶντος, καὶ υποφαλλίζουσι τῇ φωνῇ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλουμένου ὄνομα, καὶ τελευταῖον, λαβὴ κατὰ τῆς γαστρὸς τοῦ Ἠγεμόνος ὡς εἶχεν, ἐντείναντος, ὀργισθεῖς ἐκείνος, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἐρρίψεν αὐτὸν· ὅς, τῇ ἐκείσε προσκρούσει, τὸ κρανίον συντριβεῖς, τὴν μακαρίαν ἀφῆκε ψυχὴν. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλιανοῦ.

Στίχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους

Ὁ Λολλιανός, οὔ ποσίκρυστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίου.

Στίχ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους.

Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τῆ στέφης, Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδη ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ράβδοις συντριβῶν σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος θεόφρων Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στερρόν, ἐσάλευσεν οὐδῶως· ῥάβδον καὶ γὰρ δυναμῶως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεΐχες.

Ομβροῖς αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ Ἀθληταί, κραυγαζόντες προθύμως· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκαλαῖς, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν κάλον, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ. **Θεοτοκίον.**

Ρήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κάρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντα.

Ὤδη η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαῖδροι ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὡσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτετος ἔσα θεόφρων, τὸν σεπτὸν σου γόνον, φέρουσα ἐμάρανας τῆς ἀσεθείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν

αὐτῷ καὶ λέγουσα· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὠραιότητα, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἐνδοξὸν θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατειλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνευκότητας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θεία, ἐθέωσεν ἄχραντε. Ὁν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐθῶν· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Γαμα φέρει ἡ σορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῆ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη· δευτε ἀρύσασθε, καὶ ἀγιάσθητε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομαρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ως ῥέδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηγηθήσατε κοιλίαι Μακάριοι, ὡς κρίνα εὐσμα, ὡς Παραδείσου θεία βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, σταζόντα τερπνότητα, καὶ τῶν πιστῶν ταῖς ψυχὰς, εὐωδία μυστικῆ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὠραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὁμοιωθέντες Θεῷ παρίστασθε, νίκης διαδήματα τερπνόν, λαμπρῶς περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Η Μάρτυς οἶα περ ἀμνάς, ὡσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διήλθε, καὶ εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσηύωσεν αἰεὶ. Τούτων παρακλήσεις, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱεράν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώττουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν· καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασι, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν,
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον,
» Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν μητρὶ τε γαλουχῷ, Ἰουλίττη ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἀγίων ὧν πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχοιμεν τοῦ ἐλέους.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν. Χαῖρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκήπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κόυφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, τῆ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὐδὶε λιμὴν, καὶ προστάτις ἀπάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος ἀ. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· ἔτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῆ δυνάμει τῆ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τῆ ἀθλοθέτη Θεῆ, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνῶντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἀθλησιν.

Ἦχος β΄. Βυζαντιοῦ.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, ἀστέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἐαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράζωμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικειαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετῆς τῆ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλησιν· οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγῶνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησάσαι σὺν τῇ μητρὶ σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ἐμολογητῆς.

Ἄξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθη τῷ φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχόν

Λόγον ἐδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρί σου τὸν Κτίστην ἰκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θελοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπευδεῖς με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποιήκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Αγγαλλοῦ τέρπη καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἢ πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρυξάντες λαοῖς, σέβασθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτῃ δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Εφερὲς Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίσταμον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ρομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ· ἰσπλάγχνα, καὶ ταῖς διαδέσεις, ὡς θεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνῇ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Γέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφησ μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡς. Ὤδη.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζῆτε Σάββατον ἰ.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Langlio.

40

Τῆ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαιμάτος.

Αθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. Μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἁγίου, τῷ παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὐλοῖς τάξῃσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίζωμεν.

Αθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσέξῃς Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα· μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων, ἀναλαμβάνεται, θείσει θεούμενος, καὶ προσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων αἰεὶ.

Δεκάς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελίσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην, καθηγητὴν ἱερὸν, ἐνθὲρ σθένει καταπληθήσασα. Ταύτης δεήσῃσι, αἴψων ἡμᾶς εὐσπλαγγνε, τῆς ἐπὶ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψεσι· Μὴ παρίδῃς τέλειον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου· ἀλλὰ τάχυνον, τοῦ ἐξελεσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὧ παμμακάρισε, Παναγία Δέσποινα· σὺ γὰρ ἡμῶν, τείχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατῆσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν· ἡ Θεοτόκος, κλαίεσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν σῶν Ἀθλητῶν, Χριστέ, μέλπω τὸ κλέος. Ἰωσήφ,

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξουν Ἀσπιδάτων, κῦν περιπλείκων ἀξιά-
γαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνῶν-
τοὺς σε πίστει περισώζε.

Ωσπερ ἄκωμον θυμα, ὀλοκαυθθεὶς Θεο-
μακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προ-
σηνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, δήμος πειθαρχῶν
ὁ πανσεβάσιμος, τῶν Χριστῆ Ἀθλοφόρων,
τῶν ἀνόμων βουλαὶ ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων
Ἄπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νῦν
τε καὶ λόγον ἐκύησας.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ
πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνο-
γένης ἑ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς
δόξης ἠξίωται.

Ημβλυαν ἐχθροῦ τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα,
ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν· οἱ Δεῖοι,
καὶ καταυγάζουσι πάντων ταῖς διανοίας, ταῖς
φωτοβολοῖς αὐτῶν λάμπουσιν.

Τείνας τοὺς στερρόους ἰμάσιν ὁ παράφρων,
ξέει ἀπηνῶς, μαστιζὼν ἀνευδότως· ἀλλ'
οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατά-
πληκτον στερρότητα. Θεοτοκίον.

Οφθης οὐρανῶν Ἄγνη ὑψηλότερα, καὶ τῶν
Σεραφῆμ ἄει ἄγιωτέρα, ὡς τὸν ἀπάντων
Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νῦν καὶ τὴν καρδίαν,
ὁ τοὺς οὐρανῆς τῷ λόγῳ στερεώσας, εἰς
τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα, καὶ
λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ασκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν
ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτω
νοῖ, Θεῷ εὐηρέστησας, θυτῆς αὐτοῦ καὶ Μάρ-
τυς, γεγονῶς Θεοφόρε· στίφος δὲ προσηγάγου,
μαθητῶν τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ-
τενῶς πρέσβευε ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Η μόνη κυήσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός,
ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ
τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαι με τῶν παγίδων, τῆ
δολίῃ Βελίᾳ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χρι-
στοῦ Δελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς,
ὄν ἐσωμάτωσας. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς,
ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν

ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ
σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς
ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, Δείαις ἀναβα-
σει φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδει-
λίασαν, ταῖς πικραῖς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ Δεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς
ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται,
ὁ Ἀθηνογένης Δείας χάριτος.

Ρήτορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λό-
γου καθυπεμείνατε, ταῖς αἰκίσεις καὶ τὸν
θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ισοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκῶτι τὸν ὑ-
περούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοῖς
βροτοῖς δι' οἶκτον ὀμιλήσαντα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθεία τὸ φρόνημα, παθοκτό-
νον, πάθος ἐξεκόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Ἀ-
ξιάγαστε.

Ταῖς Δείαις προτροπαῖς προσεήνοχε, τῷ
Δεσπότη, μαθητῶν ὀμήγυριν, Ἀθηνογένης
ὁ ἐνδοξος.

Εφαῖδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φω-
τοδότης, πληρῶν ταῖς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς
πιστῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία,
συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μα-
καρίζομεν.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλασθητί μοι Σωτῆρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε,
καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφανί-
ται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαι-
μόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύγει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ
Δεσπότης σου, πληρῶν σου ταῖς πρὸς αὐ-
τὸν, ἐντεύξεις Μακάριε· ἰδὲ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν
αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει Δείῳ κεύματι.

Παράδεισος νοητὸς, εἰδείχθητε Ἀξιάγαστοι,
τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχον-
τες, ταῖς αἰσθήσεις πάντων τε, τῆ Δείων ἀνθέων
εὐωδία καθηδύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ως νοητὴ κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐβόαστα-
σας, λυχνία ὡς φωταυγῆς, τὸ φῶς ἀπε-
κύησας, ὡς ρίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βό-
τρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
 » μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
 » δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
 » μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Γερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου Πη-
 δαχθόσης.

Στίχοι.

Ἄθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,
 Ψευδῆ θεαίαν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Ἔκτη καὶ δεκάτῃ Ἀθηνογένῃ ταίμε χαλκός.

Ὁ ὅτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ
 βασιλέως· καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγμένου
 μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλοὺς τε βασάνων αἰ-
 κισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται
 τελευτήν. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι, πρὸ τῆς κατασχέ-
 σως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς
 μαθητὰς οὐχ εὖρε· προκατεσχέθησαν γάρ. Τὴν δὲ ὑπαι-
 τήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ,
 ἠυλόγησε, καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτὴν τε καὶ τὸ
 σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ κατ' ἕκαστον χρό-
 νον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτὴν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελ-
 λούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν.
 Ἦρᾶτο γάρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελ-
 λίων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος, καὶ τὸν
 νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθείσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν
 ἐξιῶσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐχοῦντο εὐφραι-
 νόμενοι, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέ-
 γιστον τοῖς ὀρώσιτε καὶ ἀκούουσιν ὅμῃ πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Φαίστου.

Ὁ ὅτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χρι-
 στὸν πίστιν, συνελήφθη· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογή-
 σασ παρῆρσία, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκειται.
 Ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖ-
 ρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τῶν Χαλδαίων ἡ κλίμενος.

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔ-
 σθεις φλόγα· τῷ πυρὶ τῶν ἀγῶνων σου,
 ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, Εὐλογη-
 τὸς βροῶν ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας
 πόνους, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς
 τῶν αἱμάτων ὄμβροισι, μειώσαντες Μάρτυρες,
 ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημίσθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προσάξει,
 καὶ τὰς σάρκας ξέομενοι, πολυπλόκοις
 βασάνοις, ὡς πύργου ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθη-
 τε Ὅσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παναρώμε, διὰ σοῦ τῆς ἀφ-
 χαίας, τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ Χαλ-
 ρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξαζόμεν, τὸν διὰ
 σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ρυσάμενον.

ᾠδὴ η'. Οἱ Στερόρημονες Παῖδες.

Ἐνατενίζων ταῖς θεαῖαις φωταυγαῖαις, εἰδω-
 λικῆς ἑξαπάτης Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ
 βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ὁ τῶν Ἀγγέλων χορὸς καὶ τῶν Μαρτύρων,
 Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐ-
 φραίνεται, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, δοξαζῶν τὸν
 Κύριον.

Συνηριθμήτης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μα-
 ρτυρικῆς δεκάδα, μαρτυρικῆν ἐπαγώ-
 μενος, Ἱεράρχα μεθ' ὧν σε, πιστῶς μακαρίζομεν.
 Θεοτοκίον.

Ὁν ἀπεκύησας Λόγον ὑπὲρ λόγον, Θεογεν-
 νῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον,
 τῶν πιστῶς σε ὑμνοῦντων, καὶ μακαριζόντων
 σε ἄγραντε. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ Στερόρημονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
 » τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
 » τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
 » τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰδε φωταυγῆς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀ-
 παστράπτουσα θαύμασι, καὶ θεαῖαις ἀ-
 γλαῖαις, καταυγαζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρ-
 δίας. Δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὅσπερ προσφοραὶ, καὶ ἄμωμοι ὡς ἄρνες,
 προσηνέχθητε Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς
 τυθέντι, παρ' αὐτοῦ τοῦ στεφάνου τῆς νίκης,
 ὡς ἀγνωθῆτου κομισάμενοι.

Σταζέουσιν οἱ σοὶ γλυκασμὸν Ἀθλοφόρε πόνοι,
 καὶ πικρίαν πᾶσαν, παθῶν καθάρησι τῶν
 πίστει, τῷ τεμένει σε προσρεχόντων καὶ πόθῳ
 σοῦ ἑορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

Ἡμεροφαιεῖς ὡς ἀστέρες ἀναδειχθέντες, στε-
 ρεώματι Μάρτυρες τῆς σεπτῆς Ἐκκλη-
 σίας, καταυγαζετε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκό-
 τος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκαλαῖς, Θεὸν τὸν φέροντα πᾶν-
 τα· τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἀγνή ὁμοιω-
 θέντα. Ὅν ἐπέτεσε τῷ λαῷ σὲ δροθῆνα, πάντων
 δυσγερωῶν τῆς ἀπαλύτρωσιν. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῶν νομοθετῶν ἐν
 » πυρὶ καὶ βράτῳ, τόκον τὸν τῆς Δειπαρ-
 » θένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμναις
 » ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἦχος δ'.

Δοξαζομέν σε Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγ-
χίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς
γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήγησαν τὴν
πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τῆ Σταυρῆ
σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν·
τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σε
ἐλθεῖν· εἰς ὁσμήν μύρθη ἔδραμον, πρεσβεύ-
σαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῆ παρθενικῆ σε θελήθεισ ὠραιότητι, ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον
νύμφην ἑαυτῷ σε ἠρόσατο, ἀκηράτῳ συνα-
φεία· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμε-
νος τῷ κάλλει σου δυνάμει, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ
παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ
αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασιάνοις δριμυτάταις, δι-
πλῶ στέφει δισσωῶσε κατέστειψε, καὶ παρέ-
στησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποι-
κιμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς
Μαρίνα πανεύφημε, ταῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι
σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δο-
ξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν
πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον,
τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ
πάντων Δεσπότης στερρώως ἀθλήσασαν,
Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ·
παρθενίας χιτῶνι γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα,
χρῦσεον ὡς ὑφασμα, τῆτι ἐπέθηκεν, αἷμα, τῆ
σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στε-
φάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα καὶ πα-
νάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις
γὰρ εὐπτότος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρατον
δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νῦν τὸν πολυμή-
χανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἴλες, εὐτελὲς ὡς
στρουθίον, καὶ καταπατήσα χορεύεις, νῦν μετὰ
Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Λόγε, τῆ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτῆ
ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει
διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα

χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ἔθεν τὴν πανίερὸν μνήμην
σου σέβομεν, πτόω, καὶ λειψάνων τὴν θήκην,
νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων
λαμβάνοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ε'κ δεξιῶν τῆ Σωτῆρος, παρέση ἡ παρθένοσ,
καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη
ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη
ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως,
καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμ-
πάδα κατέχευσα· Εἰς ὁσμήν μύρθη ἔδραμον,
Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης
ἐγὼ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς
ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε
Σωτήρ, τὰ ἔλεός σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σε Ἰησῆ.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες,
πρῶτον ὁ τῆς Θεοτόκου· Ἀνοιξω τὸ στόμα μου,
εἰ βούλει· εἶδὲ μὴ, τῆς Ὀκτωήχης· εἶτα οἱ δύο
παρόντες τῆς Ἀγίας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστῆ Παρθενομάρτυρα νύμφην ἄσμασι μελπῶ.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑ γράν διοδοῦσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῶν λαμ-
πηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ,
αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ρέοντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῆ
διανοίᾳ, κεχημένη Μάρτυς Χριστοῦ,
παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς
ἄνω λαμπρότητος.

Ικέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνῆ, ταῖς σαῖς ἰκε-
σίαις, τῶν τῆ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον
Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύ-
νασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθεῖς, ὁ νοῦς σου
Μαρίνα, τῶν τυράννων ταῖς ἀπειλαῖς, οὐκ
ἐπτήξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θεῖα δυνάμει
κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν ἕσιωδη,
συλλαβῆσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα τὴν
θεομήτορ, καὶ τὰ δεσμά τοῦ θανο
διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τῇ Δ'.
Ωδῆ:

Ἰωσήφ (*).

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περι-
στράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς,
δευμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις
σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Αθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον
ἄρουραν, τῆ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς,
γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύ-
σαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ
στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω
κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασιλεία, καὶ θεϊκαῖς
λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαῖσαι.

Ρωσθεῖσα, τοῦ πανταρχαῦ πανεύφημε, δυ-
νάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως
συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυ-
χία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.
Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χά-
ριτος, Θεογενῆτορ ἄχραντε· διό, σὲ Μα-
ρίνα ποθήσασα, παρθευικῶς ὀπίσσω σε, τῷ σῶ
Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ωδὴ γ'.

Ὁὐκ ἔσται Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάλιστα, ἕδὲ ξίφους ἀκμή, ἢ
τυράννων ἀμάστιγες, οὐδὲ θάνατος, οὐ
θῆρων ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης
σε πανόλβιε.

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσαλευτος, ἐν και-
ρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐ-
σεβείας κρηπίδα, δευμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ
Παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν Παρ-
θένοισι ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ
Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλῆν σοι παρέχοντι, τὸν
στέφανον πανόλβιε.

Αγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρου-
νοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν
εἰδωλῶν τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον,
μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρό-
νως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ
εἶναι τοῖς πᾶσι, διδασκῶντα γὰρ τέτοκας, καὶ
κόσμον ἀνεκαίνισας.

(*) Τὸν δεύτερον τοῦτον Κανὼνα τῆς Ἁγίας οὐκ ἔχει τὸ
Χειρόγραφον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι-
ἡμᾶς νεκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα
τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάν-
σεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλ-
λοτρίῳ τῷ σώματι.

Αιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν
πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πισῶν ἠρδευσας,
ὡ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτε-
ρῶς ἔνστασιν, τὸν περνευστὴν πτέρναις σου,
ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα
γεγονότα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» **Ε**στὲ κράζουσα· Σὺ με ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τῆ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν
σε πιστοὶ, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἐν
τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπά-
τησας γενναιοφρόνως· καὶ γεγονόςας ἡμῖν, ἀνδρία
πίστεως, πᾶσαν τῆ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν·
καὶ ἕρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ
σε αἰοῖδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας,
τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν
τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ
σου καὶ φυλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρ-
θένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, παλιν μένει
Παρθένος.

Ωδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Θεοπρεπῆς, γέγονεν ὄντως ὁ βίός σου· τοῖς
Ἄγγελοις, ὥφθη ποθεινότητος· τῶν δὲ
δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκεί-
νων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χρι-
στῷ γὰρ ἐδόξασ· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ
προσκαίρους, πόνους ὑπομείνας, ἐν οὐ-
ρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Δεσπότου,
κομίζῃ Μάρτυς αἰοῖδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας,
σὺν Ἄγγελοις βοῶσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα.
Νῦν Μαρτύρων, ὄμιλος εὐφραίνεται, νῦν

καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βρωῖντες τῷ Δεσπότη, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Ο ἅλη καλή, πέφνησας κόρη καὶ ἄσπιλος ὠφθης ὅλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἔραση· διὰ γὰρ βασιάνων, πυρώσεως Παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπρότερα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε. Θεοτοκίον.

Μὴν ἄγνη, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ γὰρ Λόγον, μὴν ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἔτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας σέφανον, ἀναδησαιμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὡς Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην· Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθέλιες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, Δεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ παιμένος Δεῖοις ἔχουσιν ἐπαμένη, τὸ δὲ αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκείαιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσηκώσας, εἰς μάνδραν ἐράκιον, ἐνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. Θεοτοκίον.

Η πανάμωμος καὶ μὴν ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένη Δεόνυμφε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Αθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον κόρη δὴνυσας· ὁ γὰρ Δεῖος πόθος, τοῦ τοῦ Δηλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αυτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ραῖνες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· ὃν περ νῦν Δεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Ταῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σε, Κόρη τὸν μεγαλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρὺν τὴν

πρῶην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπεινώσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ Δέλημα.

Υπερτέρας σε δόξης, Δεῖοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν Δεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν ταῖς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομένουσαν Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Ρύπτομένην ὄρωντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βρωτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρῶην δοξάζομεν, τὸν ἐκ προτεχθέντα, μὴν ἄγνη δι' εὐσπλαγχνίαν· ὃν δὲ σώπει Παρθένη σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γεγονόςα φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον σὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνῆδομαι· σε Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζομαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραύγαζεν.

Ροῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ολόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα. Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθάρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

ᾠδὴ ε'. Ἰλασθήτι· μοι Σωτήρ.

Απόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γησία νύμφη, καὶ Παραδείσος ἀσύλητος.

Νεῖως πανευπρεπῆς, ὀπίσω σε ἠκολούθησε, δραμῆσα πρὸς τὴν ὁσμήν, τῶν μύρων σου Δεσπότη, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας μιμουμένη τὸ σεβάσιμον.

Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολυάθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἠχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὡς Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπακουσὸν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Ἔτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αιμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστῷ δὲ, τὴν σεπτὴν κα-

τήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὡς Μαρίνα, ἀθληφόρος παρθένων τὸ καύχημα.

Αβρόχως, τῶν βασιάνων διήλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἀκλυσον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ραϊδοῖς συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ωρῆρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἡλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σὲ κατηνυγάσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίγλη βελήματι, κυφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὡσπερ βρέφος, καὶ σπαργανοῖς ἀρρήτως εἰλίσσεται. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρες
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἷμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνή πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς αἰετῶν, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστη σε, νύμφη εὐκλεῆς, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπροδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχεῖσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

Χεῖρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει·

Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεῖα δὲ στέφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δευροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινός τῆς Πισσιδίας, ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινός, ἱερέως τῶν εἰ-

δώλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογονίας. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, δωδεκαετῆς τυγχάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, εἶδετο τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιοθῆναι πίστεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινῶν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἤδη πεντεκαιδεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπέποθε ἀνύσασθαι.

Ὀλύμβριος οὖν ὁ Ἡγεμῶν, μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἑξαγαγὼν αὐτήν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὄλος ἐξίστη ἐπὶ τῇ ωραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισσιδεΐας γέννημα καὶ Θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομῶσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἡγεμῶν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ραβδοῖς ἀπνηρῶς καταξάιυσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἰφοινίσσεται. Εἰθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέσθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτήν εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμός μέγας, ὡς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἰδοὺ, δράκων ποθὲν ἐρπύσας, δεινῶς τῆς ἡγῆν ἐποιεῖτο ἐν τῷ ἔρπειν αὐτὸν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πᾶρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ συντρόμου γενομένης, εἶδετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ἐφοβερῶτατος ἐκείνος δράκων, ὡς κυνὸς μέλανος μορφήν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύραν εὐρούσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τούτου τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξίτασιν ἀγχιῖσα, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ σκευοῦς, ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἀβλαβῆς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἰλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἡγεμῶν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμνεν.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηρῆθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γὰρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατώκησας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότη, ἀναδεδείξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ ἀήττητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αρχῶν οὐκ ἔτι ἐξ Ἰουδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σου γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θεῷ, φλεγόμενη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὄθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε ταῖς

πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα ναίματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὔρε τὴν ψυχὴν σὲ πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερρότεραν· ἀνεβῶας γάρ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβολοῖς σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ῥοδὴ ἡ Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθεράν τὴν γνώμην κερτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελωδῆσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σοι πασταῖδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ἠτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέψασα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Αρεταῖς ποικίλαις κοσμημένη, δωρεῶν πλειόων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὀρώσα καὶ βωῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὥφθης Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ συμφώνως μελωδῆσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γλασμὸς ἡμῖν Θεογεννήτορ, διὰ σὲ ἐδόθη· σὺ γὰρ μὲνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην, ἄχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον· Ἐνδοξε, τὴν αἰοιδιμὸν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσήχθης μέλπασα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Γστασο πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύ-

ρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐραῖκον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίας τὴν σεπτήν, μνήμην φαιδρύναντα· ὧ βωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, σὶ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥοδὴ δ'. Ἐφριξὲς πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰῶνον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρέψασα· τὴν ερεφομένην ἀβλαβῶς, ῥωμαίαν διέβης γὰρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

Εφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμον σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρωσ ὁ ἔνθεος, καὶ ερεβρότάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπησαν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λῦσόν μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων ταῖς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς διάρρηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκεδάσον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινὸν, τοῦ ἀλάστορος· Ἰδοὺ γὰρ νεανίδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικειᾶς φύσεως ἠθλησαν· καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήτορος, ἀνεκτίσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωρίμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν ταῖς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διὸ σε Πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Λίθος ἀχειρόμνητος.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργανοῖς καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραίνόμενον.

Γδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν

γυναικεία φύσει κατήσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ως περικαλλῆς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης, καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἑσάρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ αἰαίφθερον ἀμνάδα, καὶ περιστραὴν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ηῦθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε, ὡς Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὐοσμὸν φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σου, θεῖον ὄσφραδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· ἔταῖς φρυκτωρίας ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπαρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρησ. ἐξ ἀλαξεύτη σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συναΐψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπαρθένε νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων. Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἠλιοσταλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανοήτου θαῦμα, πῶς γαληχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τὴν Αἴνυς, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυῶδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι νυτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἀστρων θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχέικαν δράκοντα, τὸν τὴν Εὐαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἐκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀσειέβαστον μνήμην σου.

Ὡσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιωνῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσήλθες εἰς ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ενέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὑψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασιάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίᾳ σέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἀμαρτημάτων κατὰπεμψον. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ ζωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σῶ ζήλω πυρούμενος, εἰδῶλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ ταῖς παρατάξεις, τῆ ἀρχεαῖκου καθελῶν, Αἰμιλιανὸς ὁ ἐνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπειλήψε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Αστέρα υπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανόν τὸν Μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἄριστον, δαδουχῆντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἴκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθείας σκότος ἐλαύνοντα ὑφ' ἧς φωταγωγῆμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρης καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρσον ἀγνῆ, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπυσα, Χριστὸν ἢ πᾶναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε Ἰέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου μὴ βραδύνης φιλήθρωπέ, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μελπῶ κλέος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀ νοῖξω τὸ στόμα μου.

Ανέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, Ἀσθένειαν ἐνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας, εἰδῶλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, θεομακάριστε.

Μονάδα τρισάριθμον ἐνίζομένην ταυτότητι, αἰοῖδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας, καὶ πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερότατα, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς μὲ καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑπρστάσει δέ, κατανοούμενον.

ᾠδὴ γ΄. Τίους σοὺς ὑμνολόγους.

Λύχνος τοῖς προσί σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν, οὗ καθυπεσκελίσας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Ἰθύνας νοός σου ταῖς πορείαις, πρὸς Δείου Δελήματος Σοφέ, λιμένα γαληνότατον, πολυθείας θαλάσσαν, κυματομένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διεφυγες.

Αἰμιλιανῆ τῆς Δείης ἄθλης, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυναμεις αἱ ἐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεῖς, καταβέβληκε. Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν τοκετῶ, Παρθένος μετὰ γεννησιν, Παρθενομήτορ ἔμεινας τὸν πλαστεργὸν γὰρ ἄχραντε, ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἀφθονος πηγῆ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στρέωσον καὶ ἐν τῇ
• Δείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ Δείῳ ζήλω, πῦρ ἐμφύδουλον, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτω Δελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὠλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότη ὡς Δῦμα προσήνεξαι. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος αὐτὸν ἐκτενώς ἰκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένην κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθῆσα ἐκραύγαζεν Ὀἶμοι! Ἰέκνον μου, πῶς πάσχεις Δέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Θεοῦ σε Δείος ἔρωσ, παραδόξως ἀνέφλεξε ὅθεν τῶν μαστίγων, τὸ πικρὸν καὶ πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τῆς Δεοῦς τῶν ἀθέων ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς Παμμάκαρ, τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Υπερίδες τὰ παρόντα, δια μόνα τὰ μένοντα, καὶ τῷ Δείῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχὴν σου προσέδησας τῆς ἀσεθείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυσας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανῆ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίου Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ γάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Αγιάσματος σε τόπον, τῆ ἡμᾶς αγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὐρεθεῖσαν δοξαζόμεν· δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανῶθημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ράνισι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σε, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθείας· ὅθεν θαναμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστελλοῦσαν πασῶν, κόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβῆς προσέταπτεν· ὅθεν σπαραττόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεικόκσας, Ἀθλητὰ τὸ μακάριον.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους. Θεραπεύεις· ἀρρώστημάτων παύεις τὸν καύσωνα· πνεύματα διώκεις πονηρά· πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τρωθέντα με, τῆς ἀμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστηκωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα, λόγῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμέ, Ἀχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφρα.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ολβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ Μάκαρ, ἐχρημάτισας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ὅθεν, διαμέμουσαν κατεκληρώσω, θανατωθεῖς, διὰ πόθον Ἐνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἷα ρεῖθρον, ἢ τῶν λειψίωνων θήκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Θεοτοκίον.

Εὐα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἢ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-

μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχοι.

Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος, Χριστῷ παρασταῖς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις. Ὀγδοατῆ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροστόλου, πόλεως Μοισίας, δούλος ὑπάρχων Ἑλληνοσ τινός, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετολίνου Βικαρίου. Σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα μυσσάτομενος, εὐρῶν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρὸν, λαθῶν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδῶλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἰδῶλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. Ἀγομένων δὲ ἐτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκίζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθεῖς, καὶ ἀφλεκτος διαμεινας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θεῆς, καὶ Οὐαλεντίνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει· ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν Διοκαισαρείαν ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμιλιανῷ τῷ Ἀρχοντι, καὶ τοὺς λαιοὺς τῶν ποδῶν καυτῆρσιν ἀχραιοῦνται, καὶ τοὺς δεξιούς ἐξορύττονται ὀφθαλμούς. Καὶ ἡ μὲν Ἁγία Οὐαλεντίνα καὶ ἡ Θεή, ἐπὶ ξύλου ταθεῖσαι, ξέονται ἀφειδῶς καὶ θανατοῦνται. Παῦλος δὲ ἀχθεῖς, καὶ βασανισθεῖς πρότερον, εἶτα ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλη τῆ φωνῆ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς αἶκτον πάντας ἐκίνησε. Καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῇ χάριτι Μακάριε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευγε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος, τῷ ἔρωτι μακάριε, τοῦ ἔραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἐπτήξας, ἐν ᾧ δροσιζόμενος, πνεύματι ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωραιότητι, τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς ἀσώματοις σοφέ, ὠραιотаίτῳ Χριστῷ, μεθ' ὧν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κρυώνουμε, θεόνυμφε τὸ Χαῖρέ σοι, πίστει κραυγαζόμεν· καὶ γὰρ ἐκήσας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον, ᾧ κραυγαζόμεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, Πάισοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βῶν πανεύφημε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ (*), ἔκραζες Ἀοιδίμης· σὺνετε παράνομοι· ὡς γὰρ ἀρνίον ἀκακόν, τυθῆναι ἔσπευσας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῖζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεῖς ὡς ἐδέσματα, τὰ αὐτοῦ παλαίσματα· πνευματικῶς τρυφήσωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σταγόνῃ μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, ξήρανον ὄμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πρᾶϊνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ Δ΄. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδεῖν ἐφιέμενος, Θεοῦ τὴν ἀρρήτον, εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἠδέως κατεφρόνησας· Ἐνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἠνυσας· ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ος Δύμα ὀπτόμενος πυρὶ Πανείφημε, τοῦ τυθέντος ὡσπερ πρόβατον, Δεῖα τραπέζῃ προσηνέχθης, ὁσμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σε ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἡλίον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πσιῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει, ἐμπεφάνισματ, ἀσυνδέτως· ἀπερ ὀρθότερον ἴσως, ὡς μᾶλλον σύμφωνον τῇ προφητικῇ φράσει, ἐξ ἧς ἠρανόσθη τοῦτο ὁ Ἰερωνύμος· Ἐμφανῆς ἐγένθη δὴν τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν (Ἦσ. ξβ', 1).

Η τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτῇ ὁμήγυρι, συμπολίτην σε ἐκτίσατο· Μάρτυρες πάντες σὺν αὐτοῖς σε, χορεύοντα ὀρῶντες ἀγαλλονται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῶ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον. ᾨ Εἰρμός.

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων ἀνά τρία.

Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εμφιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκίνητον, καὶ ἀθάνατον ἔδειξας· διὸ καὶ ἐσπῆδασας, ἀμιγῆς κηλίδων, τῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ καθαρὰ ρύπου παντός, ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, μηδένα σπῖλον ἔχουσα, μηδὲ ρυτίδα Θεόληπτε, ἀλλ' ἀγνή καὶ πανάμωμος, τῷ νυμφίῳ παρίστασθαι.

Αφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθεγίαν καὶ ἀσπίλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλεόντον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, ᾧ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια· διὸ σοὶ τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγλη κατελάμπητο, φωτοειδεῖ σου τὸ πρόσωπον, καὶ Δανούσης Πανείφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτῆ παρθένον, Δεσποίνην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρᾶν, ὡς συμπαθῆτε καὶ Δεορρήμονα· ζῶν γὰρ τὴν ἰσαγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Στιχηρά τῷ Ὁσίου. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στεριώματι, ἀνευφημῆμεν Μακάριε, ταῖς θείαις σε λάμπησι, φωτιζόμεναι αἰεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σε, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερεῖ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστηρίων ἐγκαλλώπισμα.

Αρῶν ὡσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ράβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα Παῖτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὑδὼρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες· ὡς Ἡλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείαις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος ἐκλείαις, Δῖε θεόφρον πανόλβιε.

Τὴν τῷ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκευάσας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἑκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παραδόξα ἐν πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον, καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμνάς ἢ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀκακόν, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκίῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα· σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πάλαι ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας: Ἐν σοὶ Μῆτερ.

Τοῦ Ὁσίου: Ἐν σοὶ Παῖτερ.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Νύμφην ἀγνήν Χριστοῦ σε Μακρίνα στέφω.

Θεοφάνους.

Ἐδὴ αἰ. Ἦχος δ'. Ἀνοιξέω τὸ στόμα μου.

Νύμφιον τὸν ἄχραντον, τῆς τῶν ψυχῶν ωραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπε-

πόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσαι δυσώπησον, τοὺς ἀνιμνουῦντάς σε.

Υπάρχων ἢ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστέ σου τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σὺ καθηλουμένην, Μακρίναν τὴν ἄμωμον, καὶ παναοίδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώθητον, δι' ἀσκήσεως τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα.

Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμώντων σε, τὴν θεομήτορα, καὶ διπύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμπας θεόνυμφε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, φέρων Ἀκροστιχίδα:

Δόξης κροτῶ σε τὸν φερώνυμον μάκαρ· ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Θ. ἀλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Διόλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν σταυρὸν ἀνέλαβες σοφί, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Ορθρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, Ἡλιον Ὅσιε, ὀλοφάνης γεγένησαι ἀστήρ, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Ενώσας τὸν λογισμόν σου Πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστής, ἀληθέςατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκηνῶμα γέγονας, ταῖς θείαις λαμπρότησιν ἡμᾶς, εὐσεβῶς καταυγάζαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος, τῆς ἀγνοσίας ἀειπάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Η γλαῖσμένη, καλλονῇ θεοδότης καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος Σεμνή, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, ταύτων τὸν ἔνθεον.

Νόμῳ τῷ θείῳ, πειθαρχοῦσα Παρθένε κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, νηστείαις δεήσεσι, πάθῳ σχολάζουσα.

Αγιστύνην, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέμεινας, Μακρίνα πανάφθορος καὶ παναμώμητος.

Θεοτοκίον.

Πῆνσε παρθένον, Παναγία Παρθένε γενώσκομεν, ὡς τὸν σταχὺν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀ-

ασπόρως βλαστήσασαν, δι' οὐ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστήρ γέγονας, φωταγωγῶν πίστει σοι, τοὺς προσερχομένους Μακάριε.

Ωδήγησας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἐπομένους σοι καλῶς Ὅσιε· τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γάρ, θεία δυναστεία ἐνέκρωσας.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, ταῖς οὐρανίαις· ἐπὶ γῆς βίον γάρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δίε θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανὸς ἄχραντε· ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα· Σύ με ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η ἄμωμος ἁμαρτίας, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίη, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὠραῖσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τῆ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεῖς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας· καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, μονὴν ὠκοδόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγειραὶ πανεύφημε, ἀδιστακτῶ δείξει σοι· διὰ τοῦτο βρωμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πέθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων με· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τρεῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστοურγέ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμήν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύ-

ραννον, ἀναπλάττεις Εὐάν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστοურγηθεῖς τῇ φύσει, Ἀδαμ πρώτου δευτέρου· ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζων ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δέδωκας· ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἠγειρας, πάντας Λόγε ὑπνώσει σε· ἐμὲ δὲ τὴν καρδίαν δεινῶς, κατελόγχευσας Τέκνον τῷ πάθει σου, καὶ τῇ σῇ ἀφυπνώσει, ζωῆς με ἐστέρησας.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδή δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσα νῦν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ θείκῳ ἐδικαίωσας, τοῦ σοῦ νυμφίου τὸ κάλλος διασώξουσα, ἀδιάφθορον, καὶ καθαρὸν Πανσεβάσμιε.

Η ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θείον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίας ἐνθίου, ταύτης ἀνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπέδεξάτο.

Νυμφαγωγούσα παρθένους, σὺ Μακρίνα προσήγαγες, τῷ παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι· τῷ ἀπαθεί γὰρ οἰκειαν καὶ ἀρμόδιον, τὴν ἀπαθείαν, ταύταις σαφῶς ὑπεδείκνυες. Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης Θεο-νύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αὐλῷ λαμπαδουχία, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν Θεοφόρε σκοπούμενος.

Ομβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεῖς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δίε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεῖς τῇ ἀμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι θεία συμμαχία· ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξως, Δίε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν σῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἔγνωμεν Παρθένη· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτὶ σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδή ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ἔψονται.

Ρῦπωθῆναι πάθει, τὸ κάλλος τὸ σεπτόν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδές, οὐκ ἠνέσχε πάνσοφε, κάλλος τὸ ἀφραστον, τῆ σεπτῶν νυμφίῶ σου, ἐννοοῦσα Καλλιπάρθε.

Ισχυραὶν παράκλησιν, πλουτῆσα τὸν Χριστόν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀρράγῃ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸ πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ἀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθεραὶν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ· ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίψης Ἄμωμε· ὧ καὶ ἀνέθηκας, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμά σου, ἐκ νεότητος ἀσκήσασα, Θεοτοκίον.

Τὸν Χριστόν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθοράν, ἐκουσίως ρεύσαντας, ἀναμορφώσαντας, καὶ πρὸς δόξαν ἀφραστον, Θεομητορ ἀνυψώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Εν ὄρει ἱεράς, πολιτείας ἰστάμενος, τῶν βάσεων τῆς καρδίας, ὑπελύσω τὰ πάθη, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ράβδου ὡς Ἀαρῶν, ξηνοτρόπῳ βλαστήματι, γεγένησαι Θεοφόρε, ἱερόν τοῦ Δεσπότη, καὶ δεῖον ἱεράτευμα.

Ωδείων δωρεῶν, ἐκ Θεοῦ δωρουμένων σοι! δικέλλη γὰρ προσευχῶν σου, ὕδωρ ζῶν ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς, Πάτερ ἐξήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, Πανάμωμε ἐρμηνεῦσαι, τῆς φρικτῆς σου λοχείας, τὸ βάθος τὸ ἀπόρρητον.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ 5'. Ἐύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οπόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμάζων σαφέστατα, τῇ διανοίᾳ σου πᾶσαν, ἀρετῆς ἰδέαν διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Υμνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτεράν ἐπεσπάσω, παρ' αὐτῆ Παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ ἐνθέου, παρθενίας τὴν χάριν ἀπέληψας.

Στεφάνω, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαρὰν σε παρθένον, καὶ χοροῦ παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, οὐρανόις Θεόφρον ἐσκήνωσεν. Θεοτοκίον.

Ενώσει, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε· δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἠνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα Πανσώμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υψώσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἔταπεινώσας πάθη, καὶ ὄφρυν δαιμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναζῶν ἀδιάσειστον ἔρσιμα.

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὁσίου, γῆν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐ-

τῶν δουλείας πλήθος ἀζύγων, καὶ μυαδίων, εὐσεβῶς ἐπομένων σοι ἔνδοξε.

Ολβιος, ἀρετῶν καὶ θαυματίων λαμπρότησι, γεγενῆμένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν Δῖε θεόφρον, καὶ πρεσβεύεις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν ποιμνὴν σου. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε, ἢ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἀπορρήτῳ λόγῳ κυήσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, ταρασσάμενον Κόρη εἰρήνευσον. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• **Θ** Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρες
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αγνεῖα ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ ἀπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δῖε τὰς φαλαγγας, θαυματουργέ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοῦς σοῦς ἀγῶνας, Ὅσιε Πάτερ, ὁ τάλας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐξερευξομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατεία νεκρώσας σοφέ· καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι· εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τῆ σκόθης προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι.

Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφοὶ συγκατοικεῖς καὶ πόλον.

Τῆ δ' ἐνάτη δεκάτῃ Μακρίναν νόες ἐνθεν ἄειραν.

Αὕτη, κάλλι σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγῳ συνεζεύχθη νυμφίῳ. Τῶν δὲ γάμων ἐτι κειμένων ἐν μνήστροις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἀρμοσαμένος, ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων, ἢ μακαρία Μακρίνα, πολλῶν ἐτέρων ἀγαγεῖσθαι αὐτὴν βυβλομένου, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἴλετο ἀηδῆ, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. Πάσης οὖν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτήν, συνῆν τῇ μητρὶ, ταῖς τε θεῖαις ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα (δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παιδῶν, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο). Ὅσιως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βίωσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταίαις πνοαῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γεῦθ τελευτῆς καὶ σὺ, παμμακάρι Δίε,
"Ἐνδοξε κλῆσιν, ἀλλὰ καὶ πράξιν πλέον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μόνον ποθοῦσα τὸν Χριστὸν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς, ἀνεβόας· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Αΰψωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνδύσω χιτῶνα κραυγαζέουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὄφριν, τὴν θηριωδῶς ἐπληρμένην, τοῦ ἀρχεκαίου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπέληψας, Ἀξιάγαγε ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον πταισμάτων τὰς σειρὰς, τῇ σῆμνητρικῇ παρρησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου Πάναγνε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριαδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας· ὅθεν Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγές, Θεοφόρε φροντιστήριον, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγαζῶν καὶ Κύριος.

Αΰπαστομώσας, σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμαμάτων Πάτερ Ὁσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἐβλυσας τοῖς πιστῶς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Δίε θαυμασίε, τῶν Μοναστῶν φωστήρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγής, καὶ στύλος φωτειδής, τῶν ψαλλόντων προηγούμενος· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἀγιάζων τοὺς κραυγαζόντας· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγείς.

Γεροπρεπεῖ σου πολιτεία, καὶ βίῳ κεκαθαυμένῳ διαπρέπουσα, ἄσυλον ἀνάθημα, κάλλος τε ἀπόθετον, Θεοειδὲς ἀγλαῖσμα, ὠφθης Πανεύφημε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Luglio.

12

Νεκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς Θεῖαν ἀθανάσιαν μεταβέβηκας, ἄρισα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλη τριλαμπῆς φωτοχυσίας, τὸν νῦν λαμπρομένη καὶ τὸ πρόσωπον, ὑπνωσας Πανόλβιε, ὑπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέπουσα, τὸν σοὶ ποθούμενον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην Θεῖῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ αἰδίων, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομήτορ, ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ράβδου σου βλαστήματι Θεός, τὴν σὴν κατάρκαρον, ψυχὴν ἐδήλου Σοφῆ, καταφυτεῦδυσαν ἔγκαρπα, λογικὰ φυτὰ Θεῖα ῥοπή, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθύν, τῶν βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ονοῦς σου ταῖς Θεδαῖς καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὠραῖος πέφυκε· καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καθαρῶτατος, Θεῖσει Θεόμενος αἰεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γνα σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Δίε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν πρίμην σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἐορταίζουσαν, καὶ καθοδηγεῖ πρὸς Θεῶ, εἰσόδους ψάλλουσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία πάναγνε· ὃν καθικέτευε Δέσποινα τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ θ'.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ ἔλεος ὄντως τῆ Θεῶ τὸ πλῆσιον, μιμημένη διτέλεσας, τρέφουσα πάντας τῆς πε-

νία, καταπεπονημένους Πανεύφημε· έντεϋθεν δ' ελεήμων εδόξασε, σε την φανείσαν ελεήμονα.

Ε'νώπιον έστης του Θεου Πανένδοξε· φωτόφορον φως γάρ γεγονός, βίω και λόγω κοσμουμένη, και τοίς παντοδαποίς προτερήμασι, και γένεσι την εϋδοξίαν λαμπρύνουσα, ταίς υπερτάταις αναβάσεσιν.

Φανότατον ψήκασα παστόν και θάλαμον, ω Μακρίνα έπουράϊκον· ένθα παρθένε γενομένη, συν τοίς Αρχιερεϋσι συγγόνοις σε, δυσώπει παρρησία τον Κύριον πάντας, σωθῆναι τίς υμνουῖτάς σε.

Θεοτοκίον.

Ωραϊος έν κάλλι ο καρπός και εκλαμπρος, παρά πάντας τῆς κοιλίας σου· σύ γάρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεόν σεσαρκωμένον εγέννησας, φανέντα είς τό σωσαι τον άνθρωπον· όθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Του Όσιου.

Λίθος άχειρότμητος όρου.

Σε των άρετων εύμορφία, Πάτερ ως Άγγελον φανέντα, και προς έρανθς αναπτάντα, κεχρυσωμένας έχοντα πτέρυγας, περιχαρως γεραίρομεν, και εύσεβως εγκωμιάζομεν.

Ηλιος πολύφωτος ώσπερ, εκ τῆς Έφας ανατείλας, Δίε πανταχοϋ τας ακτίνας, των άρετων τε και των θαυματων σου, περιφανως εξήπλωσας, φωταγωγών κόσμου τα πέρατα.

Φέγγος προς άνέσπερον Πάτερ, φωτειδής γεγεννημένος, τῆ των άρετων φωταυμία, μετέβης χαίρων και κατεσκῆνωσας, όπου Όσίων πνεύματα, υπέρ τῆς ποιίμνης σε δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Φείσαι με Χριστέ όταν έλθης, κρίναι τον κόσμον μετά δόξης, έχων δυσωποϋσαν σε Λόγε, την Θεοτόκον την άειπαρθενον, τα των Άγγελων τάγματα, και των Όσίων την όμῆγυριν.

Ό Εϊρμός.

- * Λίθος άχειρότμητος όρου, εξ άλαξεύτε σε
- * Παρθένε, άκρογωνιαίος έτμήθη, Χρισός
- * συνάψας τας διεστώσας φύσεις· διό έπαγαλλόμενοι, σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Και ἡ λοιπή Ακολουθία του Όρθρου, ως σύνθησε, και Απόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Άγίου ένδόξου Προφήτου Ηλιου του Θεσβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, Είς τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ε' και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος α'. Των ουρανίων ταγματων.

Ο τον Θεσβίτην Ηλίαν, πυρίνω άρματι, από τῆς γῆς οϊκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταίς τῆτου ίκεσίαις, σωσον ἡμᾶς, τους πιστώς σε δοξαζοντας, και την αϋτου εκτελοϋντας χαρμονικως, Δείαν μνήμην και σεβάσιμον. Δίς.

Ο συσσεισμῶ αλλ' έν αύρα, λεπτή τεθέασαι, Θεου την παρουσίαν, Ηλιου θεομακαρ, φωτίζουσάν σε πάλα· άρματι δε, έποχούμενος τέθριππος, τον ουρανόν διίππευεις ξενοπρεπώς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε. Δίς.

Τῆς ιερείς τῆς αίσχύνης, ξίφει κατέσφαξας τον ουρανόν τῆ γλώττη, επί γῆς του μη βρέχειν, έπέσχεσ ζήλω θείω, πυρποληθείς· Ελισσαϊον δε έπλησας, τῆς μηλωτῆς επιδόσει διπλῆς σοφεί, Ηλιου ένθεου χάριτος. Δίς.

Δόξα, Ήχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεϋτε των όρθοδόξων τό σύστημα, συναθροισθέντες σήμερα, έν τῶ πανσέπτω ναῶ των θεηγόρων Προφητων, ψαλμικως άσωμεν έναρμόνιον μέλος, τῶ τούτους δοξάσαντι, Χριστῶ τῶ Θεῶ ἡμῶν, και έν χαρᾶ και αγαλλιάσει αναβοήσωμεν· Χαίροις επίγεις άγγελε, και ουράνιε άνθρωπε, Ηλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ό διπλῆν την χάριν παρά Θεου κομισάμενος, Ελισσαίε πανσεβάσιμιε. Χαίρετε αντιλήπτορες Δερμοί, και προστάται και ίατροί, των ψυχων και των σωμάτων του φιλοχρίστου λαου. Από πάσης προσβολῆς εναντίας και περιστάσεως, και παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τους πεζως εκτελοϋντας, την πανέορτον μνήμην υμῶν.

Και νϋν. Θεοτοκίον.

Τίς μη μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μη άνυμνήσει σου τον αλόχευτον τέκνον; ό γάρ άχρόνως εκ Πατρός εκλάμψας Υίός μονογενής, ό αϋτός εκ σε τῆς Αγνῆς προήλθεν, αφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός υπάρχων, και φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ἡμᾶς, ουκ είς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, αλλ' έν δυάδι φύσεων α-

συγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἴσοδος. Τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Δ' ἀγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 1. **Ε**γένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυναμῶν, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ παρῆσθην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἴ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἴ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολαῖς, καὶ κρύβθη ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωῖ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπιεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορευθητι εἰς Σαρεφθαῖ τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίσθη ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθαῖ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Δῆψη δὴ μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεός σου, εἴ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δραχμὴ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς αὐτήν· Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σεαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι ταῦδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τῆ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλιοῦ· καὶ ἦσθεν αὐτός, καὶ αὐτῇ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύ-

της, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιοῦ. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστια αὐτῆ κραταία σφοδρά, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς με τῆ ἀναμνήσαι τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερώον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν· Οἶμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσῃσε τῷ παιδαριῷ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἡλιοῦ, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτῆ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτῆ· καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Βλέπε, ζῆ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ· Ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 17. **Ε**γένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Θεοσβίτην, ἐν τῷ ἐκαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων· Πορευθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπῃ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλιοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλαμβάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συναθροῖσον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προφήτας τῆ Βαάλ, τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους, ἐσθιοντάς τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίας· Ἔως πότε ὑμεῖς

χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆ· εἰ δὲ ὁ Βαάλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολείμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφήται τοῦ ἄλλου σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουνὸν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεός ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπεν· Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνῃς· Ἐκλεξάσθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βαάλ ἐκ πρωῒας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βαάλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὐ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ ὁ Θεοβίτης, καὶ εἶπεν· Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη, ὅτι ἀδολοσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔσται τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἡλιοῦ ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά με. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιοῦ δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τῆς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ἠκόδομησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκευασμένον, καὶ ἐποίησε θάλασσαν, χωρῆσαν δύο μετρητὰς σπέματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐξίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Λάβετε μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ ἔλαβον αὐτὸν δύο γυναῖκες, καὶ ἐπιχεέτωσαν. Καὶ ἐδευτέρωσαν. Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ

ὕδωρ κύκλω τῆς θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θάλασσῃ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαός ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφήτας τῆς Βαάλ, μηδεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρθρον Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἐκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶθιεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἠύξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετός μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰσραὴλ. Καὶ ἀνήγγειλεν ^{κεφ.} ^{δ'.} ^{ε.} Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλιοῦ· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν· Ἄυριον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Γουδα, καὶ ἀφήκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φαίγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτῆ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φαίγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη, ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρὴθ· καὶ εἰ-

σῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολείμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκῆ, καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφατ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 19.} **Ε**γένετο ἡμέρα, καὶ εὗρισκει Ἡλιοῦ τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφατ, καὶ αὐτὸς ἤροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλιοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιέ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλιῶ, καὶ ἐλειτέργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισσαιέ ἐν Γαλγαλοῖς. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι· καὶ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἕστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφότεροι δὲ ἕστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γεννηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσωῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκλήρυνας τῆ αἰτήσασθαι. Πλὴν εἰάν ἴδης με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἰάν δὲ μὴ ἴδης, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἕωρα, καὶ αὐτὸς ἔβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἵππευς αὐτοῦ· καὶ ἐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιῶ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέσρεψεν Ἐ-

λισσαιέ, καὶ ἕστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλιῶ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἐδιηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δὴ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἡλιῶ Ἀπφῶ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ηλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρευτο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς σωτηρίας προχειριζόμενος. Ὡς δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἠξιώται ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαιρετὸν ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. Ὁν ἐπαινοῦντες εἶπωμεν· Ἀντιλαβῆ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἡλίαν τὸν Θεοσβίτην, καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσει τὸν οὐρανόν ὡς σίδηρον ἐχαλκευσε, καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν. Ὡς τῆ θάουματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος, οὐρανοῦς τοῦ δοῦναι ὑετὸν οὐκ εἶασεν. Ὡς τοῦ θάουματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ οὐρανοῦς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθεῖρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης πάντας κατήσχυσε, καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφυλάξον τῆς ὀρθοδόξου Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ἄσμασι, τῆς Προφῆτας τῆ Χριστῆ ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἡλίας γὰρ ὁ Θεοσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεῶ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκυμένη ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύτως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀντείλαν τῇ οἰκουμένη, δύο παμφαεῖς Ἡλίας καὶ Ἐλισσαιῶς. Ὁ μὲν δειῶ λόγῳ, οὐρανόθεν σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διηλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανὸς ἀνῆλθεν. Ὁ δὲ, ἀτεκνῶντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα ἐ-

πέζευσε. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρῆσβείουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξᾶρα ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν σεισμῷ εἰς οὐρανὸς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἥλια Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὰ πάρεσο διδάξῃς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μνήσιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Εν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφριος ἄρθεις, εἰς χάραν φωτειδῆ μετετέτης, ὡ Θεσβίτα Ἥλιου· αἰσχύνῃς δὲ προφήτας κατήσχυνας. Ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λύσον καὶ ἡμῶν τὰ πταιίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρῆσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο' πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλεύσεως θείος πρόδρομος, Ἥλιος ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἢ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τὸς φιλεέρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνῆμην αὐτοῦ. Οὐ ταῖς πρῆσβείαις διαφυλάξον, τὸν λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης πανταίας, τοῦ δολίου ἀνενόητου.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν με, καὶ ἐν τοῖς

Προφήταις μου μὴ πονηρεῖσθε.

Ο' οὐρανόφρων Ἥλιος ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορευύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζῆλῳ πυρῆμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἐκλείσεν, εἰπὼν· Οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμὲ διαστόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιατῶρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν

Μελχισεδέκ.

Ο' τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα διέρρηξας· σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδῶλων, τῆ ἀστραπῆ τῶν θείων ῥημάτων σου· σὺ παρανομήσαντα, ἠλεξας ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῆ ἐνέπρησας.

Καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σε νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἥλιου σῆς πρῆσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θράκου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζη, καὶ ἐκάστῳ ἀσθενῶντι αἰεὶ παρίσασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκυμένην εὐλογεῖς, πανταχῶ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἱλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἢ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἢ κρηπίς, ὁ δευτέρος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἥλιος ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἥλια· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάσας, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῶ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ὠπειώτης, οὐράνιον ζῶην, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζῶην δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσημασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἀφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἥλια θεόπνευσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν·

σέ κεντήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορευῶν Ἡλιοῦ τὰ Δαύματα.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αἴδειν προηρημένοι, τῶν Ἡλιοῦ Δαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ιλαθὶ Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος δαίνοξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν Δαυμασιῶν σου.

Νέμετε τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενόμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ Δεῖον, τῆς ἀγνεΐας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτε τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Νέμοις μάκαρ μοι Δεῖαν Ἡλιοῦ χάριν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, αἰς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς Δεΐαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σέ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννητῶρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς Δαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σέ τεθέαται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ρῦσαί με πρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυνθεῖς ταῖς πρὸς Θεὸν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζηλῶσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσασον, ζήλῃ Δεῖε πλησθέντα, τὸ ἐνθεον πράττειν βέλημα, ἵνα σε γεραῖρω σωζόμενος.

(*) Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογερῆς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ἐμφωδὸς Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Δεῖα Γραφή, ἡ πάσης Ἱερᾶς Ἱστορίας ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος, οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δὴλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφόμενου: Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παραδόσεως τινὸς Ἰουδαϊκῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὥφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενώς ἐκέτευσ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάντα, σῶσαι καὶ κολάσεως ρύσασθαι.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ως ἄριστος Προφήτα ὁ ἐστίατῶρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Ο κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνευδότης, ψεκάζειν ἔδρασας· δῶ καὶ ἔκραζεις· Ὡς ἐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάση κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἠνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ἔτερος. Οὐρανιας ἀψίδος.

Γερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἐκτεινας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεοῦ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Ἰῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σε προβαλλομαι πρέσβιν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῶζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδης με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίῃ τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, παιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αἰδέεστε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξὸν δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἀμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὀμβροῖς τοῦ ἐλέους σου, Δεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ως Προφήτης τοῦ ὄντως Δεῖου φωτὸς, ταῖς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τῷ δηληγῆσαι, Ἀγαθὰ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βαίᾳ παν ἔνδοξε, καὶ εὐχῇ

αίτησας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρί-
νω, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μετάρσιος, δι-
φρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορταίζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμη σου. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσ-
πόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρε-
φος δηλαΐζει, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· Ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξαίζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-
φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς
προσκυνῶσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ρίζοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς Προφη-
τα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.

Ελοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν
θάνατον Προφήτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερ-
σιν ἐπισπεύδουσα.

Υπεσημῆνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύ-
σει τρισαριθμῷ, τῇ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶν-
τα δωρούμενος. Θεοτοκίον.

Ως κατάκαρπος ἀμπελος, βότρυν Ἀγνή, τῆς
σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυ-
φόρησας.

Ἔτερος. Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Κάμπει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμε-
νον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφε-
σθαι, τὸν γυναικός, πάλαι ἀπειλῆ. Ἥλιου φυ-
γάδα, γεγεννημένον θρασυπέσει· διὸ σε ἱκετεύω,
τὴν ψυχὴν μου πεινώσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις
χαρίσμασιν.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρι-
κυμῖαι, βίε με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι
χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας
τὰ πνεύματα. Προφήτα θρηγός, κυβερνήτης
γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος,
τὸν τὰς νόσους, πάντων σφαιρούμενον,
ἐκδυσωπῶν, μακάρι Ἥλιου, Κύριον τῆς δόξης·
καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ
βίου, κατευδῶσον· σὲ γὰρ, ἀγαθὸν μου προ-
στάτην προβάλλομαι. Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυναμίων, με-
τὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν
Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ τῶν Ὀσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σω-

τηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι
μελλούσης κυλαίσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῴος σε, ὡς πρεσβευτὴν πανα-
ληθῆ εἰδείξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα
φύσεις, στοιχείων Ἥλιου, καὶ ὄσιον θῦμα, φλο-
γίζοντα νάμασιν.

Ησχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτῆς
Ἄσσει, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης,
παμμακάρι Ἥλιου, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος
τὴν δύναμιν.

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἥλιου τέθυ-
κας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχισμάτων,
ἀθώοις σου χερσὶ, καθάπερ ποδήρει, τῷ ζῆλῳ
κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή. Χαῖρε
ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἢ χωρήσα-
σα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ομβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμε-
νος ζῆλῳ τῆς πίστεως· ἀλλὰ δέομαί σου,
Ἥλιου ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τα-
κεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις, ἐπομ-
βρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαι με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερ-
σὶ πανόλβιε, τῶν προσοχισμάτων, ἱερεῖς
ἐνεργούντας τὰ ἄτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου, πά-
σης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφήτα
συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφήτα, θείαις ἐπικλήσε-
σι φλέγων τὰ θῦματα, ἐκτελέσας πίσει·
διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρ-
δίᾳ, τὸν ἱερόν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλῶδη μου
παῖθη συμφλέγοντα. Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν
ὁ ὑπερούσιος· ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομ-
βρίσαι μοι νῦν κατανύξεως, καθαρὰς σαγόνας,
ἀποπλυνήσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κα-
κῶν μου πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ινδαλμα θροσεθείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστά-
του, φυτουργὸς ἀγνείας ἐγένου, Ἀγγέλων τε
μίμημα θρασυπέσει, Ἥλιου θροφόρε.

Οίστρος σε προφητοκτόνου, γυναιχοῦ ἐκδει-
ματώσας, τὸν δεσμῆν καὶ λύειν λαχόντα,
ὄμβρων ἐπίβλυσιν θρασυπέσει, Ἥλιου φυγαδεύει.

Υψώσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον ὄμ-
μα, δι' ἱκετηρίας ἱεραῖς, λύσιν ποιούμενος
καὶ αὐλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρω.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναιῷ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπαύθηνον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Ἔτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφρύνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωπῆντά σε, Ἥλιε τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἀχραντον Μητέρα σου.

Αγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνὸν ψυχῇ με συντήρησον· ὡς ζηλωτῆς Ἥλιου, ζήλου Δείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφύδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾶ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων Δεῖα ῥοπή· διὸ ἱκετεύω σε· Πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυναμῶσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους Δεῖας ὑπαινέξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσμαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ πρόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλια μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρόσθευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, Δεασάμενος ὁ Προφήτης Ἥλιος, ἐταράττετο θυμοῦμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον ἐκίνησεν, Ὀργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἶψα γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συναξάριον.

Τῆς Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανὸν πυρφόρου Ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἥλιου τοῦ Θεοβίτου.

Στίχοι.

Ἐπέσχεν ἔμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω·
Σχίζει δὲ ρεῖθρον Ἥλιος τρέχων ἄνω.

Διφρῶ ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἥλια ἱππεῦ.

Ὁς ἦν υἱὸς Σωβάκ, ἐκ Θεόνης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρῶν, αἰκῶν ἐν Γαλααδ· ὅτι ἡ Θεοθεη δόμα

Luglio.

13

ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβάκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς· Μὴ δειλιάσης ἀνθρώπε· ἔσται γὰρ ἡ οἰκισὶς τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον, καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐαρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Οὗτος οὖν προεφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· παρέλαβε δὲ τὴν ἐλευσίαν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἑξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἥλιος, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν ὑπερὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πενήκοντα οἰσοὺς καταφλέξας, καὶ ἐν τῷ Χωρῆθ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατόν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας, καὶ εἰς οὐρανὸν ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυρὶ.

Τὴν παραδόξως Δεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκὼς, τροφῇ μιᾶ τεσσαρακονθήμερον, Ἥλιου Δεσπέσειε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδὸν· διὸ ἐν Χωρῆθ χορευὼν ἔφαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αῦρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἥλιου, Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμὸς, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· διὸ Ἰησοῦ τῷ πρῶτῳ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἡξίωσαι, καὶ προφητείας ὡσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἥλιου Δεσπέσειε καὶ βασιλεῖς· καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβῶρ, Χριστῷ Δεατῆς γενόμενος βοᾶς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἀχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρός, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἡξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, προσκυνοῦντες ἀναμείλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζῆλον τῆς πίστεως, ἐπικλήσεσι Δεῖαις, πῦρ κατηγάγῃ φλογίζον· Ἐνδοξε, ὅσιον θυμῶ· διὸ ἱκετεύω σε· Τῆς αἰωνίου φλογός, ῥῦσαι καὶ σῶσον με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβῶρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφήτα, τοῦ παραβλέψαι τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης Δεασάσθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Οδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολ-
λαὶς ὑφίσταμαι. Ἀγαθὲ μου προστάτα,
κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων
γνώμη σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδοναῖς
Ἡλιοῦ νεύοντα. Θεοτοκίον.

Υμῶ σε Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω θεο-
χαρίτωτε, τὴν ἀγνὴν σου λοχείαν· βοή-
θησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένω, καὶ
δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρι-
τικὴν μολυσμῶν.

Ἐδὴ ἡ. Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Αρῖστα εὗρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους εὐ-
πρεπῆ πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῶ,
μαιφάνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ
ἐκ πυριπνόου φρενός, τῷ Ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνε-
μέλπετο· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υεῖσαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἡ-
λιοῦ ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσοὺς,
ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι· τῷ κρατῆντι γὰρ
τῆς αἰζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνε-
κραύγαζες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστός, ὡς ἀγνείας φυ-
τουργόν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλα-
στός, ἐν Θαβῶρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεό-
τητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτῇ σαρκὶ
δεικνύς σοι κράζοντι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔ-
γνωμεν· ἄγγελον ἐν γῆ, πῦρ ζήλου θείου
πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς
ἐλέγχοντα, χρίοντα προφήτας, Ἡλιὸν καὶ αἰσχύ-
νης, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο,
βοῶμέν σοι· Μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύνῃς ῥῦσαι.

Αρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτού-
μενον, ζήλω Ἡλιοῦ, τῷ θεϊκῷ θεόπνευ-
στε· διὸ ἰκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῆ με πάντων
κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπισκουφίζειν τὸν
νοῦν μου, τεθρίππῳ· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρα-
νίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεόν
καὶ Βασιλεῖα.

Ρήματι ζῶντι ἔκλεισας, οὐρανὸν ὑπέτιζοντα·
ρήματί σου νῦν, πνευματικῶς διάνοιξον,
ταῖς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγίε,
πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους,
καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ισοσθενῆ ὁμότιμον, ὄμορῶσιον σύνθρονον, σέ-
βοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δο-
ξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον ἀύ-
γην, ὁμοβασιλείου κράτος, καὶ μέλομεν συμ-
φώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετὰ-
νοίαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέ-
φανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποι-
να, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξάι μοι πύλας, καὶ
σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδὴ θ'. Ἦ τὸν πρό ἡλίου φωστῆρα.

Ατρεπτον ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πο-
λιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν
Γορδάνειον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεὶς, διφρηλάτης
αἰθέριος, οὐρανοδόρμον ἤνυσε, ξένην πορείαν
διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεσβίτης πυρ-
πολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἄρματι ἐπαί-
ρεται· μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθεῖν οὐ δε-
δύνηται, Ἐλισσαίῃ δισσοῦμενον, καταλιμπάνει
θεῖα χάριτι.

Αποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σὺν
Μωσῆ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε, καὶ
οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν,
καρδία οὐ λελόγηται, σεσαρκωμένον Κύριον,
ἐν τῷ Θαβῶρ τὸν παντοκράτορα. Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀπο-
φάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπα-
νόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν
οἰκωσέως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σε
θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὖρα Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυ-
νατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον
τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας· Ἐνδοξε· ὁ-
θεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος
τῆ νοός μου, λεπτῶν μετῳαῖας, μαρμαρυγαῖς
θείαις καταύγασον.

Ος παλαιῖ Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας
διέβης πανόλβιε· οὕτω κάμου, τῶν ἀμαρ-
τημάτων τῶν χαλεπῶν, ταῖς διεκχύσεις ξήρανον.
ὄμβρους ἐπιπέμπων με τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ'
ἐκάστην, Προφήτα θεηγόρα, τρυφῆς χειμάρρον
προξενουντάς μοι.

Σκανδαλῶν τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομιάντων
ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου
ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου

ψυχαί με, ἔνδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεννῇ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιε, δισσυμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἠλιαύ· μεθ’ οὗ ἀπαύστως αἴτησαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυτον.

Θεοδοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθῇ, μὴ παρίδης πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ’ ἐκτενωῶς, αἴτησαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἀρματηλάτην Ἠλία, οὐ κατηνάλωσεν ὄλωσ· πῦρ γὰρ ἐν γλώσση πληλὴν, εἵλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοδοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεπειθότα, τῇ σῆ σεπτῇ ἀντιλήψει. Εἰς τῆς Αἴνευς, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ’ δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι.

Οτε σὺ Προφῆτα Θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι’ ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεικράθης παρ’ αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἵληφάς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρόθυμισας· καὶ πύλας, ὑετὴ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παραδόξον· τροφήν δὲ, ἀγεώρητον ἐπήγασας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες. Ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσημασιν ἀνέστησας· θανάτῳ, κρείττων ἔτι σὺ δέμεινας· ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος. Ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δέξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαιεῖς φωστῆρας τῆς αἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν πισοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον· καὶ Χριστῷ ἐκδοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἐκσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ’ καὶ ε’. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Ἄδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν· Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

=====

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ερημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμοιοῖα μακάριαι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις, κατεμαράνατε σοφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνατε, δοχείον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεῶν Ἰωάννη τε, Μοναζόντων εἰρείσματα.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παραδόξα, ἐνεργῶν σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἀμαρτίας πάτερ ὑπάρχοντας· καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θυρῶν ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθῆς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλευς, ὠράθης θεόπνευστος, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, ἄγγελος

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἕτερον Ἀκολουθίαν τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ, τοῦ κατὰ τὴν ΚΓ'. τοῦ παρόντος ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα:
Θεῖον Ἰεζεκιήλ ἱεροῖς ὕμνοισι γεραίρω.

καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῶ σοι μακάριε, Συμεῶν, ὁ Πατήρ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, ἠλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. Χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτινύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπευθεὶ με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγχε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Μέλω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεῶν, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σε, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Εφέσει, τῇ πρὸς Θεὸν πυρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὐρηκῶς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· μεθ' ἃ τὴν τρίβον ἠνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτήρα, φωτοειδέσι λάμψεσι, καταστραπτόμενον, τοῦ παναγίου Πνεύματος σοφέ, Συμεῶν σε ἐγνώρισεν, ἢ Ἐκκλησία· ὅθεν σου, τῇ φωτοφόρῳ μνήμῃ γέγηθε.

Πλουτῆσαι, τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον Σοφοί, καὶ τρυφήν διαρρέουσας, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Θεοτοκίον.

Ωραίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ἔ τῃ Θεοῦ Πανάμωμε υἱός,

σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητὰ, ἐναπεδύσω Συμεῶν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φαλαγγας, θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Αναίλωτος ἠδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς ἔφλεξας, ὕλην παθῶν ἀνθραξι, θείων προσευχῶν Ἀξιόγαστε.

Ταῖς μάλιστα τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Ενέκρωσαν τὸν ἐχθρόν, οἱ Ἀσκηταὶ σου Ἰησοῦ νέκρωσιν, περιχαρῶς Δέσποτα, σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντός αἴτιον, ἀχραντε Πανάμωμε τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου· Ἐ Χριστέ κράζουσα· Σύμου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερῆμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίσει, διώδευσαν ἐμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θείοι, ἀπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. Τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἐορτάζοντες, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένη, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἀνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καὶ παιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνωθούμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ θεοφόρου Νίκωνος, θείας πρὸς ἐπαυλεις, Ὅσιοι κατήχηθε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου νοουθεσίαις πλουτήσαντες.

Ομοτρόπους καὶ τὰ αἴσια συμφρονούντας, ὁ θεοφόρος Ὅσιοι, ὑμᾶς θεωρήσας, θείαις εἰσηγήσει, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναζῶν κατεκόσμησεν.

Υπερήστραψεν ἡ χάρις τῆ σῆ καρδίᾳ, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀπλότητι τρόπων, σὲ καλλωπιζόμενον, εὐρούσα μακάριε, πάτερ Συμεῶν ἀξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σε πυξίον κεκαθαρμένον, ἢ τῆ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις εὐραμένη, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερσβικόν ὡς θρόνον σε, ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις, σὲ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε᾽. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπέρφωτον αὐγὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς ἥλιος καθωράθης, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Σὼ ἔρωτι Χριστῆ, πτερωθέντες οἱ Ὅσοιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωματίων, ὡς ἀφρούς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυναμίει θεϊκῆ, ταῖς ψυχὰς δυναθήμενοι, τὴν ἔρημον κατοικεῖτε, ἐρημῆντες τὰ πάθη, Πατέρες οὐρανόφρονες. Θεοτοκίον.

Ρ᾿ ἔς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἢ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

ᾠδὴ ε᾽. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ονοῦς σου, ὀλικῶς πρὸς τὸ Θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνευδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἠφείδῃσε πάσης, ἀγαθῶν σοι, προξενῶν Συμεῶν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεῶν μωραίνων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις τῆ τὰ πάντα, σοφίζοντος Πνεύματος.

Οὐ σπίλους, οὐ ρυτίδας προσδέχη Μακάριε, κόσμου ἐν μέσῳ διάγων, καθαραῖς δὲ μᾶλλον δεήσεσιν, ἐκκαθαίρεις, ψυχικῶν μολυσμάτων τοὺς προστρέχοντας.

Υπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμόν οὐκ ἐτρῶθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνήμενος ἀπαθείας, Συμεῶν τὴν σολὴν γὰρ ἐνδέδυσαι. Θεοτοκίον.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω· διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος. Ὁ Εἰρήμος.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρης
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρὰ τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεῶν Ἰωάννη τε, θεοφόροι πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι. Ὁ Οἶκος.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπιθεράμιον ἢ καὶ συνοικισθέντες, ἀπὸ γῆς ἐχωρίσθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε· ἐξ αὐλῶν τε ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ταῖς ἠγιασμέναις κάραις πανεύφημοι, ὥφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ Θεῖον, τῆ δοθηναί μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἐνδοξοί, ὃν ὑπερεδόξατε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ δια Χριστὸν Σαλοῦ.

Στίχα.

Ἐμφρων σὺ μωρὸς, ὅς βίον παίζων Πάτερ,
Ὅφιν φρόνιμον λαυθάινεις τέλους ἄχρι.

Ἐρημον εἴλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Δὶ ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

Ψευδαέφρων περίφρων Συμεῶν θάνεν εἰκάδι πρώτη.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὁρμύμενοι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, δεῖψ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν. Καὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσαντες, τῆ μονῆ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι· καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἀγίοις σχῆμα λαθόντες, τοῦ μοναστηρίου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν, ἐξέρχονται. Καὶ τῆ ἐρήμῳ προσβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διακαρτέρησαν, πάσαν ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Ἐκεῖθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεὼν εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ εὐχάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ πόλει Ἐμίσση παρεγένετο. Καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ, ἄλλου ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγουμένον.

Εἰ καὶ τὰλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἰς μνήμην ἔλθειν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὐν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. Ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δυο ἀνεπιμέλητον, καὶ λουτρῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ ψαλμωδιῶν ἀμοιρον, καὶ πρὸς τι πολυάνδριον ἀποφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τῆ Ἁγίου λείψανον ὑπὸ τσαούτης ἔδοξε θεολογίας καὶ πλήθους ἀνθρώπων, μέλος ἀνακινουμένων ἡδὺ, δορυφορεῖσθαι τε καὶ

προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραίων προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἶπεν· Μακάριος εἶ Σαλέ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔσχεις ἐπουρανίους Δυναμείς, ἐν ὕμνοις τιμώσας σε· ὃς καὶ κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέστειλε καὶ ἐκήδευσεν. Μεθ' ἡμέρας δὲ, ἔλθων ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητής, εὗρεν ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκαίῳ. Καὶ τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Θεοφίλου, Ἰούστου, Γροφίμου, καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Συναξίς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Γαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Κεκρατημένος, Θεομιμήτως Πάτερ Δεῖα σοργῆ, ἄλλους εἰς τὸ σῶζειν ὅλον περιχαρῶς, σεαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Απ' οὐρανῶν σοι, χορηγομένην Πάτερ δέχη τροφήν· ταύτη δὲ ἐκτρέφεις πάντας τοὺς εὐπειθῶς, δεχομένους σοι τὸ πρόσαγμα, καὶ τὴν χαμαιζήλον, ἁμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ιχνηλατήσας, τοὺς τῶν Πατέρων ὄρους Σοφέ, ἰλύμην Ὠριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τῆς κραυγαίοντος· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῆ Ὑψίστου ἡγιασμένον Δεῖον σκηνώμα χαῖρε· διὰ σὲ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγαίοντι· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δακὴλ.

Ολόφωτος πέφυκας ἀστήρ, τῆς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωὴν· ποιεῖς γὰρ γύναια ἄσμενα, σωφροσύνη πολιτεύεσθαι· καὶ ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βοῶν νοσήματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπάρχων ἀκέραιος τὸν νῆν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλὰς ἐζώγησας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἐλόμενος, καὶ μνηκτριζέσθαι βοῶν καθαρῶτάτη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὺ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νῆστις τὸν διάυλον, ἀνίων Ὅσιε, εἶχες Θεόν σε σιτίζοντα οὐρανίαν ἀγαλλίασιν· ὧ γεγηθότι Συμεῶν ἔκραζες πνεύματι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κύησασα Λόγον τῆ Πατρὸς, ἡμᾶς ρυόμενον, Παρθένη ἄχραντε, αὐτὸν ἰκέτευσέ πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περι-

στάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δακὴλ, λεόντων χάσιματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύο μιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγαίοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ἔρους.

Ολῆ τῇ Τριαδὶ προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ ταῖς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγῆς, ἀγαθοδότης ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορευέτε.

Πόθῳ Δεῖκῳ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετῆσιν ἤδη γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὐρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οὐ τὰς τῆ ἐχθρῆ μεθοδείας, ἀσκήτικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ἰδέαις καταστραπτόμενοι, πρὸς ἐρανὸς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς Δεώσεως.

Υμῶν διεδέξατο πόνους, καὶ τοὺς ἰδρώτας εὐφροσύνη, πέρασ οὐδαμῶς κεκτημένη, ἐν τῇ τρυφῶντες Συμεῶν Ὅσιε, καὶ Ἰωάννη ἔνδοξε, ἡμῶν ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ λυτρωτήν καὶ εὐεργέτην· λύσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατόν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρης, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένη, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσι, καὶ σκοπὸν εἶχετε ἕνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὧ Συμεῶν Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι, Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χρισῶ, τεθειμένῳ μνή-
ματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶ-
σιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδῶσα τέτον, πρώτη προσε-
κύνησας, Μαρία Θεοφόρε δακρύουσα. Διὸ ἰκέ-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῶ καθηλούμενον Χριστὸν, καθορώσα
ἐκλαιε, Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραιύαζες· Τί
τὸ ὀρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ κτίσις
βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζον-
ται; Διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'πλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθῆς τε γνω-
σεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία
ἐνδοξε, καὶ αὐτὴ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατά-
βασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμη. Διὸ ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδῶσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μα-
ρία ἡ Μαγδαληνὴ, τὴ πρώτη τῶν ἀγαθῶν
αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγγνως φύσιν
θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθη,
βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέ-
μενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κα-
τοπτρεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάιντα, καὶ κόσμῳ
παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέγων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμέ-
νος ἀπὸ σοῦ ἐμπορεύεται, ἀγνή Παρθένη
Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Η πάναγνος ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μαίμενον, θρηνώδουσα, ἀνεθῶα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτετόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τὴ παραδέξου θανάτου.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἔχουσιν, ἀκολουθῶσα
σεμνῆ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης

προθυμότατα, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐδε θανά-
του τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθοῦσα μύρα σὺν
δακρυσι, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαθῶς πα-
νεύφημη· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανιέρον,
πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέφαι ποθοῦσα
ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς πα-
ραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὼς προέ-
φη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπυδῆ τοῖς τέτι, Μαθη-
ταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς
ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον,
σεμνῆ ἀνείληφας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ,
Μυροφόρε δοξαίζομεν, τὸν σὲ νῦν δοξαίζοντα,
ὑπεράγαθον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει, ἀπαύστως
πάνσεμνε, αἰωνιζούσης, δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ
τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς
αὐτὸν, παρρησίαν πάντοτε θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν
τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῆ εὐσπλαγγνίας, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθη-
τρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα,
καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐθῶα δα-
κρυρόουσα· Τί τὸ ξένον θῆμα; Ὁ νεκροῦς
ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα
κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαι-
μόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν
ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἀλλ' ὁ τοῦ
σύμπαντος Ἀναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φα-
νεῖς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καί-
σωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου παρευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναθή-
σον· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν,
ὅπως παράσχῳ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, μεχαριτωμένη Μήτηρ
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξίτητον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρόσθευε,
σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Αρνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλω-
μένον, ἐκυσίως σταυρικῶ, ἀνεθῶα μητρικῶς,
ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τῆ-
το θῆμα; Ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος,
πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμη, βροτοῖς παρέχων

ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Ἰσμενὴ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεισ Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ἔθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθῳ. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ταῖς Δείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς Δείκαις, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν με καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡ γίασέ σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων ἠκαίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς ὡς μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τῇ παναγίᾳ πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόγου, τοῦ δι' οἴκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότης ἀμαρτίας, τὰ Δολερά ἀπεξήρανας ρεύματα. Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρήσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγγχνῶς φύσιν Δεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπέικουσα, Δείοις προσταύμασι.

Γενηθῦα τὸν τάφον, τῇ Λυτρωτοῦ ἐφθάσας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν Δείαν Κόρη Ἀνάστασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν εἰδείχθης βοῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.

Θεοτοκίον.

Διασῶζει με Λόγος, ὁ σαρκωθείς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν πανάγων αἱμάτων, πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἰτησαι, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν· ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγγχνίας Μαρία Μαγδαληνῇ, σαφῶς ὡς μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας. Καθορώσα δὲ τῆτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρῦουσα. Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν, Μυροφόρε αἰδίμει, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρως τεκῆσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γαῖρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος δηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ καθορώσασε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μητήρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρῦουσα· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρητησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; Ὅμως ὡς οἰκτιρμῶν, ταῦτα πάσχεις Ὑιέμου, Θεέ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκὶ ὡς νηδύκησας, ἵνα σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ δουλείας ρύσῃ τοῦ ἀλάστορος. Διὸ ὑμῶ σου τὴν ἄκραν, Λόγε συγκατάβασιν.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνενόχλητον φέρουσα, κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἔλθόντι κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Ἀπελούμενη τοῖς δάκρυσιν, τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἀγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνάστασιν.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὠραῖον κάλλι· Ἀξιώσαστε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας
Κόρη ὑπέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου,
διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ῥδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἡ προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγῳ δελεάσαν-
τα καὶ ἐξοκίσαντα, Παραδείσου παλαι,
καθορώσα ποσὶ συμπατέμενον, ἱερῶν γυναιῶν,
γνώμην ἀνδρείαν κερτημένων, σὺν αὐταῖς αἰ-
νίως ἀγάλλεται.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ
πᾶσι ζωῆν ἐμπνέοντι, τετρωμένη πόθῳ,
τῆς γλυκειᾶς αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομίζεις
μύρα, Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, καὶ δακρῦν
προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ Πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν
τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον,
πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολ-
λὰς ζωγοῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσία, ὡς τοῦ
Λόγου Μαθήτρια ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Α'νορθοῖ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἀμαρτίας πο-
λύπλοκα βάραθρα, ὃ ἐκ σου τεχθῆναι,
εὐδοκήσας δι' ἀμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη·
ὄν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς
πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ρ'ημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν
καύσωνα, ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνὴ ὡς
ἐβόησας· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· ἡ ζωὴ ἐφάνη·
ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν ἥλιος.

Ἰδού σε ἡ φωταυγῆς, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε,
φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνηντάς
σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων,
ἐπηρείας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυσον ἰλαστήριον,
λυχνία φωτειδῆς, ὠράτης καὶ γέφυρα,
πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τῆς ὑμολογοῦντας, Θεο-
τόκον σε πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
» μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο' ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ
σαρκὸς ἐπιφαιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ
Μαθήτριαν προσήκατο, ὄλην σου τὴν ἔφεσιν,
πρὸς αὐτὸν κερτημένην· ὄθεν καὶ ἱάματα, ἀ-
πετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν ἑ-
ρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Luglio.

14

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακτον
ἰδὼν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπησε
τε τὸ φίλτρον τὸ ἀναπόσπαστον Σεμνὴ, πρώτη
ἐμφανίζει ἑαυτὸν σοι, ἀναστὰς ἐκ τῆ μνημεῖο,
ὠκιστα ἐλθούση μετὰ μύρων, καὶ προσιούση
σὺν δάκρυσιν τῷ ἀπροσπελάσῳ· καὶ αὐτὸς σοι
ἀμειβόμενος, τὴν τῆ Πνεύματος θεῖαν ἐνέργειαν
δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀναρχον Πατέρα
ἀνόδου ἐμφανίζει σοι βεβλήν· καὶ πέμπει δέ σε,
θεῖα εὐαγγέλια τοῖς κατεπτηγῶσι Μύστασι τῆς
αὐτῆ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς
αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλης Μαρίας τῆς Μαγ-
δαληνῆς.

Στίχοι.

Ἄφαῖς αὐλοῖς ἄπτεται σου Χριστέ μου,
Μή μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.

Δευτερὴ Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνῆ.

Αὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὀρίων Συρίας. Προ-
σελθοῦσα δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἐπτα
ἐνοχλουμένη, ἀπηλλάγη αὐτῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι·
καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ
Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν, ἅμα τῇ
ἄλλῃ Μαρίᾳ, τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, κατείδεν, ἥνικα
ὀψὲ Σαββάτων εἶδε τὸν Ἄγγελον· πρώτη δὲ δύο Ἄγγε-
λους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύ-
ριον· ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ·
Μή μου ἄπτου. Μετὰ γοῦν τὴν θεῖαν καὶ Ἁγίαν
Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἐφῆσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάν-
νην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκαὶ ὁσίως κεκοίμηται,
καὶ ἐτίθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι
μακάριοι ἐπτα κεκοίμηται Παῖδες. Ὑστερον δὲ, ἐπὶ
Λέοντος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως
ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λίψανον ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ
συστάσει μονῆ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετίθη, ἐν ἣ ἐτη-
σίως καὶ ἡ συναξὶς αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουρά-
τορος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέπ-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόστους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι,
τὸν Λόγον κερτημένη· ᾧ παρίσασαι νῦν,
βωῶσα Μυροφόρε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μὴν κατείδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωῆν
ἡμῶν, Χριστὸν ἐγήγερμενον· κηπουρὸν
δὲ αὐτὸν, ὑπέλαβες βωῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τῆ θανάτου, τὸν ἀθάνατον, Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἄγνη, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὧ Μαγδαληνῆ, τῶν ἐναρέτων πράξεων, τῆ θείῃ κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, ὧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἀδικον, ἐνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος· καὶ συναγμοῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλημένη, τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

Θεοτοκίον.

Ως τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποτημάτων, ὑπερτέραν Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδαμ ἠφάνισται· καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ὠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελωδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θεῖαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, Παραδείσου πρὸς πλαίτος εὐρύχωρον, πρὸς νοηταῖς, καὶ ὑπερκοσμίοις διαμοναῖς, ὅπου Ὁσίων τάγματα, ἦχος ἐνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς, τῆς Χριστῆ τῆ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνου τετρωμένη ταῖς καλλογαῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάινσεμνε, ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἐπομένη· Σε μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιουῦ, καὶ χειμάρρου ἐν τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβῆς, πόων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνῆ, μαθήτρια

τοῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμώντας, σαῖς ἰκυσταῖς διαφυλάττε.

Θεοτοκίον.

Ως Μητέρα τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον· ὡς συμπαθῆς, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς· ὡς ἀγαθὴ ἀγάθυνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρειαῖς, Παρθένε Θεοτάκε, ἵνα ὑμῶ σε τὴν πανάμωμον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε
» γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτάκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόραις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σε τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Αθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας ἐλαύνει, Φωκάς ὁ χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλῶν· Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεία ἐνστάσει σου, Φωκά Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμῆν, τοῦ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νικητοὺς τῶν βασιάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τραφίμου, Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, τῶν ἐν τῷ συναξαριστῇ ἀναφερομένων κατὰ τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Φωκά συνάπτει μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς· διαφέρει ὁμοῦς ἢ ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἐκεί, τόσον εἰς τὰ Προσόμοια, ὅσον καὶ εἰς τὸν Κανόνα, φέροντα τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην· Τῷ παμμεγίστῳ Φωκᾷ τοὺς ὕμνους πλέκω. Ἰωσήφ.

καὶ Δεῖος ἀθλοφόρος· ὄθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ε'κ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ ὄπλον τῆ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής, ὡφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ' Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω'ς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα· ἀλλὰ δεόμεναι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνακιστῶν τοὺς προπάτορας.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων

Φωκᾶς ὁ φωστήρ πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς Δεῖκῆς κατηύγασαν, ἀκτῖνες ἐνδοξε, ὑπερφουῶς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὡδίνων μακάριε· διὸ φωστήρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ω'ς φοῖνιξ, ὑψιτενῆς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους· Ἐνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὑψος νοητόν· καὶ καρπούς τοῖς τῶν ἀθλῶν σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντα μεθέξει τῶν θαυματίων σε.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἱδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῆ μηχανῆ τῶν λόγων σου Σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Α'φ' ὑψους, τῆς ἀπονοίας ἐρρίψας, νοῦν ὑπερῆφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων κατὰ Δελῶν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κηκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θανάτῃ βροτοῖς· ὃν γεννηθεὶς Πανάχραντε ἐκ

σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετ' ἧχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δούσ τῷ γενεὶ ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστῆ αἴνεσιν, καὶ ἀθείας φωναῖς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Ο' πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυματίων τοὺς πιστοὺς, ἐσβέσας, τῆς ἀθείας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροις Μαίκαρ τῶν λόγων σε.

Ω'ς χρώμασι φαινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἐβάψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας. Θεοτοκίον.

Ε'ρράγη τὸ τῆς ἀράς, ἡμῶν μεσότοιχον ἀγνή Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ Δεῖα φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κρίζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε· ὄθεν ἐν εὐφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πατέρ, μνησθήτε τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θεῖαν, καὶ εὐσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἢ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σε Πάναγνε, ῥύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελιάρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα αἰεί, ὃν ἐσωμάτωσας. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υψόμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμεὶ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῆς σῆς. Ὡ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως. Φέρε Σταυρὸν τοῦ Ἡλίου, καὶ τὸν Σπύγγον τὴν Δόγγην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθένητα σε ἰδοῦσα.

Συσσαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεθείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἴλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτεύων ἐνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, αὐλὸν διήγυσας, Φωκᾶ· ὄθεν χάριτι, ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Η ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυματίων, ἱεράρχα ἐνδοξε, καὶ πᾶσι προτεθείκε, ποταμὸν χαρίτων ἀεὶρρύτον.

Θεοτοκίον.

Ως παραδόξα καὶ ἄρρητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παράδοξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἠτάται πανάχραντε.

Ωδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορθήσας τὰ ἐχθροῦ, ὡς Φωκᾶ ὀχυρώματα, δυνάμει τῆ τῶν θαυματίων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίω, ὡς σκυλα προσενήνοχας.

Αντῶθησας σοφε, κατὰ σὲ τὰ πεμπόμενα, τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων αὐτὸς δέ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τῆ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῆ ἐνθέω δυνάμει, τῆς στερέρας σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ρανάτω οὐρανός, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῆ· ἀνέδωκε νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ωδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γλύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος Ἐνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποιμήνην· ἦν ἀποκαθάρας, υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Νέφεσιν, ὁ τιθεὶς ἑαυτοῦ τὴν ἐπίθασιν, ἀεροδρόμῳ πορεία, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Εἴλυσας, συμπλοκαῖς τὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς Θεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ενώσεως, ἀκηράτη καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, αἰεζώου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευράς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἐνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν
Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.

Εἰκάδι τῆ τριτάτῃ Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Ούτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως· προσαχθεὶς δὲ Ἀφρικανῷ τῷ ἐπαρχῷ, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογεῖ παρρησίᾳ, καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· Ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημῆσαι εἰς τὸν Χριστόν, καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἄπνους ἔκειτο· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος ἀνέστησε, δεηθείσης αὐτὸν τῆς αὐτοῦ γυναίκος. Ἄγεται δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Τραϊανόν· καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, ξέεται κρεμασθεὶς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται, καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι κατακλεισθεὶς, καὶ εὐχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Στίχ. Ἰεζεκιήλ ἐβραΐζε καὶ ἐν πόλῳ,

Ἄδωναὶ βλέπω σε, φάσκων Κυρίω.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων Ῥαβέννης· καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης· καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων· καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς σοφε, πλήθη φοβερῶν βασιάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἴλκυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφοράν, ἀντιδεδώκας καὶ ἔψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Αποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γηρόν, θεῖοι τῆ Χριστοῦ σε Ἄγγελαι Ἀθλητᾶ, δι' αἴερος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακούμ συνιπτάμενον.

Θεοτοκίον.

Αγγελοι εἶδον, Θεογεννητορ ξένα τῷ τόκῳ σου· φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἀφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατακίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ωδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστέ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δράμιον ἀσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως· δι' ἧς τυχῶν τοῦ ἐφέτου, σὺν Ἀσωμάτοις βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εῖρει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρὰ, πλάνης σεβασματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλοαὶ καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεί, τῶν ἀθλοφόρων Χριστῆ, κηρυττόντων, εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ισχύϊν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος, Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἕστασιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιμνῆς ἐνδεδειξάι καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὄλων Θεόν.

Χάριν θείαν ἄφθονον Χριστός, σοὶ ἔδωρῆσατο, Φωκᾶ αἰοῖδιμε, τοῖς ἐξαιτουσί σε ἅπασι, καταλληλῶς παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς, ἀπαύστως κράζουσιν Ἐὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἀπρόσιτος παντί, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεῶ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἀγνή, καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγγνος, ὠφθῆ ἐνυπόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεγράφη ἡμῖν διὰ τῆτο, πόθῳ πολλῶ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναιμι ἔσθεςαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ.εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαῶντες Ἐὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Αρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετὰς σου, καὶ τὴν τῶν ἁγίων διφρείαν, πρὸς ἕρανίς ἀνέπτῆς Ὅσιε, μοναῖς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις ἀυλιζόμενος.

Ρύσει τῆς ἐνθεοῦ σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῆ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψευδοῦς τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθεῶν ἔργων διὰ πίστεως.

Ιδες τὴν ὑπέρφωτον αἶγλην, τὴν νοουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἁγίων σου πάλῃ, τοῦ ποθουμένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῶ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τῆ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τῆτι καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆ μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις,

τῶν σέ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθη, Χριστός συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης. Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεῖαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν σου διάνοιαν, καταυγιάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτατῆ σκοτῆς, ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεωμακάρισε· ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεκόνισας.

Πόνος καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέθηκας χαίρισμα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν· ἐνθα γενομένη, καθωραῖσμένη, οἷά περ νύμφη ἐκλεκτῆ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε, τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σε μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωσπερ ὠραῖσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σε σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω· καὶ τῶ νυμφίῳ σου Χριστῶ, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Χριστίνα τῶν παρίστασαι, περιχαρῶς τῆς θεωσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῶ σῶ νυμφίῳ Χριστῶ, Χριστίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἀφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δῆγμασι τῶν ἰοθόλων ὄφρων, τῶ ρήματί σου ζῶντα ἠγειρας, τῆ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σέ

καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύνουσα, καὶ ὀλοκύζουσα. Οἴμοι! τέκνον γλυκύτετον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θείων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδαμ γηγενεῖς; Ὄθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλῶμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Γεωργίου.

Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πράξιν κατὰλληλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στερρόις, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδαμένη· μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, ἣν ἐώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην ὃ βλέπων, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὃ αἴτιος. Χαῖρε ἔξοχον ἄκυσμα, παραδόξον θαῦμα. Χαῖρε στάμνε πάγχυρσε, τὸ μάννα φέρουσα. Σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηθούσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐαπλαγχίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὃ παρῶν, οὗ ἡ Ἀπροστιχίς:

Χριστὲ σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον, Κόρη. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεῆς, ἡ Μάρτυς ὀφθεισα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιπούσα, πατρῶαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ρ'αγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δώμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδεῖν τοῦ νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὠραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὄθεν θείαις ἄθλοις Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραῖσας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ ἀγνή· ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν ἔνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωνκας.

Ολβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή· ὄθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Υμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθείσα, καὶ ξεσμούς ὑποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Στῆσόν με τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν ἀγνή Δέσποινα· παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κύήσασα. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἀφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύτως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίσει, δεῖναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν· βίβη τοῖς πόθῳ καὶ πίσει, αἰεὶ σε δοξαζήσων.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλοκύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

κατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπε-
ραίγαθε;

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ε'νετρώφας ταῖς μάλιστα, Δείαις ἠδομένη
Μάρτυς χριστῶνυμε, Δεωρίαις τοῦ νυμ-
φίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πόθον σου, τὸν πρὸς τὸν
Χριστὸν Χριστίνα ὁ δειλαιος, σὸς πατὴρ
καὶ ἀθεώτατος, αἰκισμοὺς βασιάνων ἐπηπει-
λει σοί.

Ε'κολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς
ἀγαπήσεως· νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν
τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Λαμπρυνθὲν σου τὸ πρόσωπον, ταῖς καλλο-
ποιαῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, ωραιότη-
τα ἀπέπεμπε, καὶ ἐνθέου δόξης ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἐνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥά-
βδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύ-
ριον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ω'ς ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς, γεγεννημέ-
νην, οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφῇ Ἀγγέλων
σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, Χριστίνα·
ὅθεν πέτρα σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς
ὑδασιν ἔρριψαν.

Η'ρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὡς περ
πτερυγῶν, πτεροῖς Δείου Πνεύματος, καὶ
πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῆ ἀμαρτία γενόμενον, ζώωσόν με,
ζωὴν ἀναμάρτητον, ἀγνή Παρθένε κηύσασα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ε'θέλγηθι σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυ-
τάτε ἐραστοῦ Ἀθληφόρε· καὶ εἰς ὁσμὴν,
τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύ-
γαζες· Φλέγομαι, τῷ πόθῳ σου Παμβασιλεῦ,
καὶ ἀγάπῃ τῇ σὴ σφαγιάζομαι.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννή-
τωρ κατιδῶν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐ-
πεδειξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει
ὑπέβαλε· τοῖς ὄρους γὰρ ὁ δυσσεβῆς, τῆς οἰ-
κείας ἠγνόησε φύσεως.

Ω'ς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν,
ὡς ἠδύπνοον ἐξήνθησας ῥόδον, μυρεψικὴν,
ἀποσάζουσα χάριν, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας ἐμύρισας, Χριστῶνυμε Μάρτυς σεμνή, τῶν
Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες Δεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου
σε Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προ-

κατήγγειλαν Δεῖω, καταλαμπόμενοι πρόφωθεν
Πνεύματι, Μητέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπότη
τῶν ὄλων γενήσεσθαι. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
ἀπαγγελῶ με ταῖς Δλίφεις, ὅτι κακῶν,
ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
προσῆγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἴωνᾶς· Ἐκ φθο-
ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθεῖς.

Φωτοειδῆς περιστέρα ἐγνωρίστης, ἔχουσα
πτέρυγας χρυσαῖς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν
οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή· ὅθεν σε
τὴν ἐνδοξον, ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσ-
κυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς
πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα Δεῖον, ψυχῆς τε
καὶ σώματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίχοι.

Τὴν Χριστίαν ἠνώσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι βλήτο τετάρτη Χριστίνα ὀξέσι πέλταις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τινος στρατηλάτη
Συγάτηρ. Ὅς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγὼν,
καὶ τοὺς ἑαυτοῦ Θεοὺς, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ
ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι
αὐτὴν διωρίσατο, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν·
ἢ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένθαι διαδέδωκε. Διὰ οὖν
ταῦτα πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ
ἐν φυλακῇ τίθεται· ἐνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, ἀγγε-
λικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἔλκη
θεραπεύεται. Εἶτα ἐν θαλάσσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ
Κυρίου τὸ Δεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ Δείου Ἀγ-
γέλου τῇ χερσὶ ἐκδίδεται. Ἐπειτα γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς
φρουρὰν κατακλείεται, τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προστάξαν-
τος· ὃς αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς.

Δίωνος δὲ τινος τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς
ἐξέτασιν ἀγεί τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. Ἡ δὲ, τὸν Χρισ-
τὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται· καὶ παράδοξα τελείσα-
σα, ἐξεκαλέσατο πρὸς τὴν πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς.
Μετὰ δὲ τὸν Δίωνα Ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμονίαν ἐδέ-
ξατο, καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτήν· καὶ ἀφλεκτον
φυλαχθεῖσαν, ἐρπετοῖς ἰσθόλοις καταδικάζει, καὶ τοὺς μασ-
σοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος γύλα ρυῖ-
ναι φασί· καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. Καὶ
τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πέλταις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ
τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνον τῷ πάντων εὐεργέτῃ, τῷ παφλα-
ζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεθῶας τῷ
σὴν, δροσίζοντι καρδίαν· Εὐλογητός εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, οὐκ ἠρνήσω Χριστόν, Παρθένε μελωδοῦσα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομβροῖς αἱμάτων σου τὰ ρεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας· ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων. Θεοτοκίον.

Νόμους Παρθένε ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως τῆς θείας σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεὸν, ἐκήσασας βοῶσα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Κυμαינוμένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θεία κυβερνήσει, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς βυθῶ· ὄθεν Παραδείσῃ, τῆς ἀκλύστης λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἰσραεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Οφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικαῖς ἀγωνίμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου, ἐπῶδαῖς ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτός, ἔμεινας τῷ Κτίστη, μελωδοῦσα Χριστίνα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἰσραεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρήματι ζῶντι ἠγειρας, τὸν θανέντα τοῖς δῆγμασι, Μάρτυς ἀθληφόρε, ἰοβόλων ὄφρων· Χριστὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θεία ταφῇ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα· πρὸς ὃν βοῶς ἀπαύστως· Ἰσραεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ηκραταία βοήθεια, τῶν πιστῶν Ἀειπάρθενε, ρῦσαι με τῆς πλάνης, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινώσαι σπευδόντος· σὺ γὰρ ἀπλανῆς, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βωόντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβείσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τοίτους ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἰσραεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδεῖν κατηξιῶθης, κατηγλαῖσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστίνα Μάρτυς πολυάθλης.

Ωραῖόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει ὠραῖος Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης ἀσωμάτων, Ἐνδοξε χορείαις, καὶ ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ηλίου λαμπρότερα, ὥφθη σε ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τῆς σὲ τιμῶντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγαθυνον, καὶ αἰωνίου φλογός με ρῦσαι πρεσβείαις σου. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότη σου σκευός, Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ τε θαψιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεισι τοῖς νηπίοις. Θεοτοκίον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σε, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διό σε τὴν παναίμωνον, οἱ πιστοὶ δοξαζόμεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατελλόν ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τῆς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'. Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξαζόμεν σε Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήρησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σε φιλόνηρωπε. Τύραννον ἔκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σου εἰθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ολβον λιποῦσα πατρικόν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν εὐρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράκιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὄπλῳ τῷ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύραννον· ὄθεν Ἀγγελος τοὺς ἀγῶνας θαυμαζόντες, ἔλεγον· Πέπτωκεν ὁ ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς ἠττηθείς· στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς· καὶ Χριστὸς εἰς τῆς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεὸς, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ε'θαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σε ἡ δύναμις ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταῖον, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως τὴν κεφαλὴν δὲ τηρεῖσα, χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῆ παρθενικῆ σε θελχθεὶς ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἠρμόσατο, συναφεία ἀκηράτω. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σε δύναμιν, κατ' ἐχθρῶντε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν ἔγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ σέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σε δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μα καρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένη, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσεισον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Χαιροῖς ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέριμον καὶ ἄχραντον αἷμά σου, Χριστέ μου, ὃ πάντα θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. Διὸ περ ὀρώσά σε, προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σε, ἐδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο, Τέκνον, λέγουσα, ὃ σίμνος ὁ πανάμωμος, κόσμον ἐθέλων ρύσασθαι, τιμῶ σε αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυσ, Σῶτερ ὁ ἄδυτος ἥλιος; ὃ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμηθῆς ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν πθέθισα, Χριστίνα πανεύφημε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Luglio.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ ἔξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρ'ομφοαῖα διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένοσ ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζῆτει Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ'. Δεκεμβρίου.

~~~~~

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (*).

~~~~~

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

Εἰὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριου ἀν' ἡρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας — Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστασιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἀξιόη ἐστι, κτλ. Μετὰ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτοκίων, τὰ τῆς Ἁγίας. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀπὸ γ'. Ὁδὴς, Καθίσμα τῆς Ἁγίας. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Αἱ Καταβασίαι, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κτλ.

(*) Τὸ Χειρόγραφον οὐδὲν ἕτερον ἔχει ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Ἄννης, εἰμὴ τρία Προσόμοια, (διάφορα καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐνταῦθα) τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν δύο Δοξαστικά, καὶ τὸν ἐνταῦθα Κανόνα. Συνάπτει δὲ μετὰ τούτων καὶ ἕτερον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Μνήμην τελούντες Δικαίων, τῶν Προπατό-
ρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν
φαιδρῶν καὶ ἀγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ὡ-
δαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν
ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν
ἀκλινεῖς πρεσβυτάς.

Ἡ ἄρχὴν ἄγονος στείρα, ἢ ἐκπλαστήσασα,
τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σω-
τηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν
ἐκεῖθεν αἰτούσα Χριστὸν, τοῦ δωρηθῆναι παι-
σμάτων τὸν ἰλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦ-
σιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελούντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν
Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς
τῆς προσκαιροῦ, πρὸς ἀληκτον καὶ θεῖαν, με-
ταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς
σὲ τεκούσης ἀσπύρας, ὑπερφυῶς, Θεοτόκος καὶ
Παρθένου Μητρός.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἰδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα,
καὶ κοσμοχαρμόσυτος, ἢ κοίμησις ἢ σεπτὴ
καὶ ἀξιεπαῖνος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς
ἐτέχθη ζωὴν ἢ κηύσασα, ἢ ἔμψυχος κιβωτός,
ἢ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἢ τῆς ἀθυ-
μίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἢ πρόξενος, ἢ παρέχουσα
πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ τῆ παραδόξου θαύματος! ἢ ζωῆς τὴν πη-
γὴν, θαυμαστῶς κηύσασα, τὴν μόνην ἐν
γυναιξίν, εὐλογημένην Ἄγνην, μεθίσταται ἐκ
ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, ἢ
Ἄννα ἢ εὐκλεῆς, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐρά-
νια, συνευφραينوμένη δῆμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμε-
ρον ἕως περ νῦν τὴν ἀγίαν, ἐορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χρ-
ρεῖαι, τῆ σεπτῆ κοιμήσει σου, τελοῦμεν
πανευλαβῶς, ἐν θεῷ Πνεύματι· ἐφέσηκε γὰρ
ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀσπράπτουσα χάριτας, καὶ
φλέγουσα πονηρὰ, ἐναερίων πνευμάτων συστή-
ματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς
ὑμνοῦντων σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβασ-
μιον μετὰστασιν.

Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων γυναικῶν Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐπραξίας,
τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῆ. Ὁ δὲ
εἰς αὐτὰς Κανὼν φέρει Ἀχροστιχίδα: Σεμναῖς γυναιξί
σεμνὸν ἐξέδω μέλος. Ἰωσήφ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Ὁ ἔξ ἀκάρπων λαγόνων, ράβδον ἀγίαν τὴν
Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἢ σωτη-
ρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ
ζεῦγος τὸ ἁμωμον, ἢ ξυνωρίς ἢ ἀγία, Ἰωακείμ
καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους
σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράντῳ
Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. Οὓς καὶ ἡμεῖς
συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ
διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ πανάγνης Μαρίας, προ-
πάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ
μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ
Υψίστῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς
εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ
χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῆ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς,
καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιστῆ αὐτῶν. Λήφεται
πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει
τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώ-
ρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα,
κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκατα-
μάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην
εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κό-
σμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐ-
στοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ ἐκύ-
κλου τέξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται·
καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται
χαλαζαὶ· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θα-
λάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως·
ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς
λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περι-
τρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βα-
σιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων
γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη πα-
ρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἀψήται αὐτῶν βίαστος. Ἐδοξαν ἐν ὀ-
φθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακί-
κωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία,
σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν
ἔψῃ σὺνθρώπων εἴαν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν

ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα ἐβουλεύθησαν ὅτι ὁ Θεὸς ἐπειράσεν αὐτὴς, καὶ εὗρεν αὐτὴς ἀξίως ἑαυτῆ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοῦς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὴς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλαίμψισι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσουσι αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουςιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
δ. 7.

Δίκαιος, εἰς φθῆσιν τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετέτεθη. Ἡρπάγη, μὴ κἀκία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμειροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακόν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα, Ἦχος αΐ.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας φαίδρως ἡ γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσιμος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἁσμάτων ἀνθὴ ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακραξώμεν· Σὺ φρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὡραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὕτη τεκοῦσα ἀσπέρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἀληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγαλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος βΐ.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνεύσεως ἐρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσιμον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς

τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαυδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων, καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὸ δὲ ἄθος τῶν συναθροισθέντων παραγιίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναφ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς, Συγχάρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεστῶσα, καὶ ἡμῖν αἰτούσα τῆ δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πιστετελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν.

Ἦχος δΐ.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαίδρως ἐορτάσωμεν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον ὅτι ἔτεκεν ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτήρος, Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακραξώμεν· Ζεῦ γος ἀγίολεκτον, ξυνωρίς ἀγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. αΐ.

Ω μακαρία δυάς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλάστησατε. Ὅντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. Μακάριοι οἱ μαστοὶ, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφῆσαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοὴν ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. αΐ. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἕαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινῆσασα, Θεοτόκον τὴν ἀμώμων. Ἄμναις τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαιρόντα, ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπειρανδρον, Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἀγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυάς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεδαρμάσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακείμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσιμος· λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἀ-

σκιον· οί εὐθνηοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον· μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβόμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν Θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα· ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετώσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα· δεσμὰ τῆς στειρώσεως, ἡ φυγῆσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα. Ἄννα Θεομακάριστε, Προμητορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλαις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν Θεόφρονα, τὴν τὸ θείον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεθηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βασταάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἐνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοί· σε ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε τῆ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τῆ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, Θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμαίων αἰτουμένη, ἰλασμόν αἰμακαρίστε. Καὶ Ἀπόλυσις.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Η εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυματρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τῆ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τὴς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ταῖς νόμου ἐντολαῖς, θεαρέστως τηρῆσα, μητέρα Ισραὴλ, ὑπερῆρας ἀπάσας, τὴν

μόνην ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἀγιόλεκτε Ἄννα Προμητορ Κυρίῃ· μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο΄ Ν΄. Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑγραὴν διοδεύσασ· καὶ τῆς Ἁγίας. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων, ψάλλομεν

Καταβασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίβι διορθώσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αἰείζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Η χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνῆ· καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσε, ἀχλὺν τῆς ἀθείας, Ἄγνῃ παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβῆσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνελαβες· καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διὸ σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Η ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθεσίας ἀκτίνα γενναῖ, δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κερκήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ, μῆτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεῆς, αὐτοῦ τὰ προσταγμάτα, ἀνευδότης φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θαναοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετέθεθις ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν

πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, και συμφώνως βρωμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετήσω ἐτέλεσας, και τῆ Νομοθέτῃ, μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἢ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελεῖσά σε, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· και οἱ μαστοὶ σου ὠραῖα, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφήν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κυήσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκίησας, και πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θουομένη, σεπταῖς μεταχαῖς ἀληθέστατα. **Θεοτοκίον.**

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεωργητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις, κρίζουσα. Παντοδύναμε, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ὀὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῆ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ, ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς αὐλοῖς τάξεσιν, αὐλῷ τῷ νοῖ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμψεως, τῆς πλουτοδοτίδος· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Γεσσαὶ βλαστήσασαν, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς, ἐὺδακῆ ράβδον τὴν Ἀγνήν, ἐκβλασάνεις Ἐνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Επί σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταίαν, τῶν πιστῶν σκέπη· ἐπί σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε και Ἄννα, οἱ δικαιοσύνην κωκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ὠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Απάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται· ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκίησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἀγίων αὐλίζεται.

Φωσφένος, και λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγαῖς τοῖς ἐν κόσμῳ, ταῖς σωτηριώδεῖς ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως. **Θεοτοκίον.**

Εξ Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθη Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, και τεκοῦσα και παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβίμ ἀνωτέρα Πανάμωμε.

Κουτάκιον, Ἦχος β'. Ἐὰν ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς νηδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν. Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαιροῦ μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιημένη ἀγαλλεται· και ὡς οἷσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μετὰ τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκε τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῆ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν ὁ τούτους δοξάσας, ὡς νηδόκησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Μήτηρ τελευτᾶ Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Αὕτη, ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευὶ, θυγάτηρ Ματθᾶν τοῦ Ἰερέως και Μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναῖκος· ὅς τις Ματθᾶν ὑπῆρχεν ἱερατεῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, και Σαπῶρου ἢ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρὸ τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. Οὗτος ὁ Ματθᾶν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοθὴν, και Ἄνναν. Ἐγγίμε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεὲμ, και ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. Ἐγγίμε δὲ και ἡ δευτέρα, και αὕτη ἐν Βηθλεὲμ, και ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. Ἐγγίμε δὲ και ἡ τρίτη, ἡ Ἄννα, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, και ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον· ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, και τὴν Ἐλισάβετ, και τὴν Ἀγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας μὲν ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν, πρωτεγαδέλφους δὲ πρὸς ἀλλήλας. Αὕτη οὖν ἡ Ἄννα, μετὰ τὸ γεννηῆσαι τὴν παντὸς τοῦ κόσμου σωτηρίαν, και ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναι τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμον ὄφρον, τῷ παντοκράτορι Θεῷ, νηστεύσας και ταῖς των δομένων εὐποιταῖς τὸν ἐπιλοιπον ταύτης χρόνον διατελίσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύ-

ριον ἐξεδήμησε. Τελείται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὁριγέτους δόγματα καθελόντων.

Στίχ. Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὁριγένους,

Οὕσπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τῷ Λόγῳ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἦν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ὁ αἰρετικός, γεγονώς μὲν πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθείς ἔπειτα, καὶ προβιβασθείς εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον· ἀλλ' αἰρετικός ὢν, ἐξεβλήθη παρά τε τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ· καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἀγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ξενοδόχος τοῦ Σαμφών· Ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβήρος καὶ Πέτρος, ἄνθρωποι πᾶσαν ἀρεσίαν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες δὲ καὶ τὰ Ὁριγέτους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπον τοὺς ὀρθοδόξους. Διάτοι τούτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Σύνοδον ρῆξέ. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτῶν. Ἐκτοτε οὖν ἐορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ Ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πιστῶς ἀνακράζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὄραϊον, ὑπὲρ υἱοῦς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὄραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

Ὤδὴ ἦ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρὶν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὥσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσάμενη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς σοὶ ταῖς πύλας ἐκπέτασας, ταῖς ἀνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο· πύλην ὅτι ἔσκες, ἦν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἁγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας· ἦτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἀγιασμόν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σαίλῳ τῆς ἀμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννητορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ Δ'. Ἐὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἐὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνήν Θεομήτορα· ἡ συγχορεύεις Ἀξιάγαστε.

Ἐκ γῆς τῆς γαστρὸς σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἀγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἀφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ Πανεύφημε· Ξύλου ζωῆς νυτὶ μετέχεις. Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείων Ἀσωματίων στρατεύμασιν· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσιῶν χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσεμνε, καὶ ζῶφον παθημάτων ἐξαίρεσα· ἦν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φυλάττε. Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία ταῦ παντὸς, παντοίας μὲ, δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γὰρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοικας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἀμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεοκλήτον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὐτὴ γὰρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κηῆσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγγιχεύς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τῷ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀπεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνονα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελούντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄγγελον, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἀληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκνύσης ἀσπέρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκε καὶ Παρθένου Μητρός.

Μνήμην ἀγίαν τελούντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέπτων, δοξαζόμεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Πρὸς ταῖς αὐτὴς χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηναῖς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἀγίων, χαρὰ ἑορταζόντων ἀγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· οἷς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρῖαν τὴν Θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιαζὼν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἰνδικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραάμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἔψαε.

Ζήτηε Σαββάτω ε'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιάσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

~~~~~

ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμόλαου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐρμιππου καὶ Ἐρμοκράτους· καὶ τῆς Ἀγίας Ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Εὰν τύχη ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐρμόλαου, καὶ συμπάλλεται ἡ τῆς Ἀγίας μόνον μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, ὡς δεδηλωται καὶ ἐν ἄλλαις Ἀγίων μνήμαις. Ὅρα εἰς τὴν ΙΑ' τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητᾶ Ἐρμόλαε, ἐρωτάτην ζωὴν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, ἱερέως γενόμενος, Ἰησοῦ παντοκράτορος· καὶ ἀνιέρου σκιστασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι· καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἀθλητῶν, αἵματι λουσάμενος, Θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθλητᾶ Ἐρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ἁποτέ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότητα, δια Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλάμενον.

Ερμιππόντε καὶ Ἐρμόλαον, καὶ Ἐρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέρως ῥύποις ἐπιθολύμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς δοξαζόντες· καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

Προσόμοια τῆς Ἀγίας, ὅμοια (*).

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευῆ ἡ σοφῆ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ τῶν βραβείων τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνή, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνείαν παιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεσηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὀλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, ταῖς πληγαῖς καρτερώτατα· καὶ ἑομένη πλευραῖς ταῖς μᾶστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὴν σὸν ἐραστήν, καθυπομένουσα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ ὄθεν εὐφημοῦμέν σε, Θεομακάριστε.

Οσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεία τεράστια, ὑπομονὴν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνή ὡς ἄσκαρος; ὄθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γενοῦσα, Παρασκευῆ, νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

(*) Ἐκ τοῦ χειρογράφου ἐλλεῖπει παντάπασις ἡ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀκολουθία.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Παρθеноμάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ πα-
νένδοξε, τοὺς τὴν ἀθλησιν τὴν σὴν ἐφορτά-
ζοντας ἀξίως, αἴτησαι ῥυσθῆναι, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ
τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς
δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐπέ-
τευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βίασάνα, ὑποστῆναι Πανένδοξε,
ἀνδρικῶ φρονήματι νῦτομόλησας· καὶ
τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας·
τῷ γὰρ σθένει ταῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔ-
κτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων
θρόνον δεῖναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη,
ὡσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι·

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν
κατάκαυσιν, δεῖκῆ προνοία Ἄγγελος τά-
χιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔ-
ραν ἔνδροσον, οἷα παλαὶ τοῖς Παισὶ, τῆ τετάρ-
του ἡ ὄρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες· Σοῦ τὸ ἔλεος
μέγα, Πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ
τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας με,
καὶ κατείθυγε τὰ διαθήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμ-
πρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὡφθης ἄ-
μωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἔχγος
ἐβάδισας, νοητῆ μύρβ σεμνῆ, Παρασκευὴ αοί-
διμε· καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων
λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτε-
λοῦσι τὴν μνήμην σου. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευμα-
τικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν
Χριστῆ Παρθеноμάρτυρα εἰφημῶσωμεν λέγον-
τες· Χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε.
Χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ἵποδεξαμένη.
Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν Ὁ-

σίων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν ἱπότερε τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῆ κλήσει κατάλληλον, ἐρ-
γασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου
πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ
ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρε-
σβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῆ Γαβριὴλ φθεγξαμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ
δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ παν-
τοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τέτω κατηγγύη-
σαι, ὡσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν,
οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν
αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, ταῖς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ
σὺ προΐσατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρως; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σῆ-
σῆς γὰρ δούλης σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἄμνας, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συ-
νήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ
κἀλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν
εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα,
τὰ ἀρρώγηματα πάντα, δυνάμει τῆ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν·
σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν
μόνην Παναμίωμον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων
οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υἱοῖς γεραίρω τῆς Ἐρμολάου πόνους. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Υἱοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ
ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἐρμο-
λίου, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἐρμόλαε πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γὰρ, ἀνεδείχθης θραύπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομύτων τὰ θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἐρμόλαε.

Οὐλβιος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔχων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας, πενομένας παμμακάρε Ἐρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Ιλέων μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων):

Ἕμνοις γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Ἕμνοῦσι, τὴν φωτοφέρων μνήμη σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ αοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεις.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανα, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μηχαναῖς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ τῆ Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὐτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τικτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τῶν Ἀγίων. ᾠδὴ γ΄.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφῆ Πνεύματος, τοῦ δυνατῆ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἄγιε, πάντα γνωστούς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Εγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τῆ σῆ Σοφῆ πνεύματος, τὸν Παιητὴν, ὁ Παντελεσίμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαίνοντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Luglic.

Τῆς Ἀγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θείον Πνεῦμα καὶ παιδρὸν δεδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ρῶσθεισα σθένει Χριστοῦ, ταῖς τῶν βουλεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις αἰδῆμας στερρότατος.

Αγάπη τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἠνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τῆς ἀνυποίστες πικρῆς αἰκισμοῦς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιερῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτῆ, φωτίζων τῆς πίστει σοι, προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πισῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἐρμόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας.

Εκ σπαργάνων μητρῶων σὺ τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων θράση, στερρόως κατεπάτησας· καὶ βασιάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοῖς στεφάνοις κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ος παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζει, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,

τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ δ'. Ἐσακήκοα Κύριε.

Αἰ πορεῖαί σου Πνεύματι, Δεῖω εὐδογούμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὠφθησαν.

Γερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχημάτισας, ἀξιάγαστε Ἐρμόλαε· διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ρωμαλέω φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, μαρτυρίου στέφος εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας Ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτῳτε· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἀμαρτίας σάλῳ κινδυνεύοντας.

Τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Γαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας Ἐνδοξε, τὰς Δεῖας πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρησι, καὶ τῷ σῶ τεμένει προστρέχουσιν.

Ρύτιδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδὲως σχοῦσα, ἀγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλου τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικίῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κάλαμον, Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμῳς ἐκήσας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτικῶ κραυγάζομεν.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Ὁὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλίται Ἐρμιππὸς τε, καὶ ὁ Δεῖος Ἐρμόλαος, ἅμα τῷ Ἐρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Υπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐνάθλησαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγᾶλλονται. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κεκτημένοι Παρθένε, ρυθείημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ηγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἔκτεινας, ῥητρεύεσσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτω φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεις.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευῇ αἰοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράχγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ερμόλαος ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Ἐρμοκράτης τε καὶ Ἐρμιππος ἅμα, μίαν στερρόως ἐπέδειξαντο γνώμην, ἓνα Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες· θανόντες τε διὰ Χριστὸν οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ρανίσιν τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίζαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυναμίεσι.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι Δεῖω, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθὴν· καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἐρμόλαε· μεθ' οὗ Χριστὸν, τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε. Θεοτοκίον.

Ὀκλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνωσέως Κόρη. Ἄλλα προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοῦς, μετανοίας λιμένας ὀρμίζεσθαι.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Α'γγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθειῶσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἦλους ἐνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπή Δεῖα θᾶττον ἠφάνισεν.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θεῖκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν Δεῖω λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἐνθεον πίστιν ρυθμίσασαν.

Ερῖρει σου, τῶν ἐνθέων δογματῶν ὁ σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παρρησίᾳ, Παρασκευῇ Μαρτύρων ἀγλαῖσμα. Θεοτοκίον.

Ὡσαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῶ

Χριστόν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσης καὶ μολύβδου γέμοντος, προτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. Δεῖον δὲ Ἀγγέλου ἐπιστάσια, τοῦ λέβητος ψυχραθέντος, ἀβλαβῆς ἢ Ἁγία διέμεινε. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασιάνους αὐτῇ προσαναγαγῶν, τὸ στερρόν αὐτῆς οὐκ ἐσάλυσε. Τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὐ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, πέραν ἐν Χαλδαίαις· καὶ τῶν Ἀγίων Ἀππίωνος καὶ Ἱερουσαλήμ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ Ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίσεως Ὁσίου, πρὸς φῶς θεογνώσιας, πληθύν τῶν σωζομένων, μελωδῶσαν ᾠδήγησας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αδελφὰ συμφρονῶντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ Δεῖος Ἑρμιππος, Ἑρμόλαε παμμακάρι, σὺν σοὶ τὸ μαρτυρίον, πόμα πίνησι ψαλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ορεκτῶν ἀκροτάτῳ, προσεπέλασας Μάρτυς Δεῖσει θεόμενος, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων, γηθόμενος κραυγάζεις, τῷ Δεσπότη Ἑρμόλαε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπερθεοῦ Τριαδος, ἐκκαίόμενοι πόθῳ Μάρτυρες ἐνδοξοί, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ταῖς βανίσι, κατεσβέσατε ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη, ἢ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκνήσασα, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν λαόν σου περισώζε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι.

Υπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος αἰσεθῶν, Μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔστειγες καρτερῶς, φλεγόμενη καὶ ὑπέψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδὲως, τοὺς παρανόμους καίει μάλλον τὰ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς παλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ηπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πέλον μὴ τεκτονάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκραιγάζες· Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστουργὸς ἐστὶ πάντων ἐκήρυκτες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Δεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,

Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Παναμίωμε.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ἦ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο ἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγγνίαν, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, τυθέντι ἀναίμακτον, θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαιγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκουσίως, εὐπρόσδεκτος θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένοι πρόσεισιν, ἀπιστία τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων· καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σὲ, ζωποιοῦ προσκλήσει Χριστῆ, τὸν θανατωθέντα, ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε μαρτυρίου, μετὰ σὲ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἑρμόλαε τρισμάκαρι.

Ο ἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἑρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς ἐκ ἐφείσαντο, ἐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν· θύματα δεκτὰ δὲ, ἐαυτῆς τῷ Δεσπότη, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Χριστοῦ ῥωννύμενος, ὁ θεόφρων Ἑρμόλαος, ἀποκεκρυμμένον γενεαῖς μυσηρίον, πιστοῖς ἀπεκάλυπτεν, ἐγκεκρυμμένον φόβῳ ἐχθρῶν, καὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων, τυθέντα Θεὸν Λόγον, καταγγέλλει καὶ θνήσκει, καὶ ζῆ μετὰ Μαρτύρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τῆ Παμβασιλείως, Παναγία Δέσποινα, ὑμνῶμεν δεόμενοι· Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τῆ ἐκ σὲ τεχθέντος, καθαρεύσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύτως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύτως μέλπυσαι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσῃ σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργεῖα τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ ἄλλως καὶ τῆ πόθῃ σὲ Χριστῆ, Παρασκευῆ· ἢ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἐκκαυσιν κραζούσα· Εἰς ὁσμὴν τοῦ Δεῖου μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ἀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ Δεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν
πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» **σ**ματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρός δέ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Γῶν Ἀγίων. Ὁδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστασο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν
Παναοίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ
Πιλάτῃ καλὴν· καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν,
τὴν γῆν μὲν ἠγίασας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανὸς
δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπαῖς, θεῖο Πνεύματος
πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἐρμιππε ἐνδοξε, σὺν
Ἐρμokraτεί τῷ Ἐρμολαῷ τε, καταφαιδρύνον-
τες ψυχάς, πιστῶν θεία χάριτι, καὶ ἐκδιώκον-
τες, δυσσεβείας τὴν ἀγλὴν παναοίδιμοι.

Στόματι ἀπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρο-
νήματι μέλψωμεν, τῆς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ,
τὴν θείαν δόξαν ὡσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους
εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ οὐράνια, περιπολεύον-
τας, καὶ θαυμάτων ποταμούς ἀναβλύζοντας.

Ηλιε ἄδυτε Χριστέ, Ἐρμολαίου ἰσραῖς πα-
ρακλήσεσι, Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμο-
κράτους καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, μὴ ἀποστή-
σης ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σε· ἀλλὰ συνήθως
ἡμᾶς, οἴκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κη-
σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, ταῖς
ἀνομίας παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίας μῆ, ὡς ἀ-
ναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῆς Ἀγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς
τὴν μέλλουσαν ἠλλάξω, κάλλος τὸ ἀμύ-
χανον ὄραν, τοῦ σοῦ νυμφίου ἐπείγομένη τρα-
νῶς· ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηραίων
καλλιπάρθενε.

Ηκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σὺ
ταῖς αἰτήσεις, θείας ἐρανόθεν καὶ τὸν δρό-
μον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τηθεῖσα τὴν
ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ
Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῶ
σου, προσερχομένοις ἐν θερμότητι πίστει, καὶ
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν
ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑ-
ψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένη Μαρία, βου-
λῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ
συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξείτου
» **Λ**σου Παρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίστητε.

Ρώσθεισα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ
Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀ-
θλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ
ἀπέκλιπες, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρα-
σκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῆσα,
τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημέ-
νη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνω-
σε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι
Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τῆς Αἴνου, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαμάτων.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα
σεμνὴ, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρο-
νίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφῆ,
τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα
μυσαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Ρῆξασα κράτος τυράννων, ἀθιωτάτων σε-
μνῆ, καὶ πρὸς Θεὸν ταῖς βάσεις, ἀναθεῖσα
Παρθένη, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρησμὸν, μύ-
λυθδίκων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν
σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν, τῶν λεθῆτων, οὔτε
ξίφους σφαγὴν.

Ασκήσει πρώην τὸ σῶμα, τήξασα ἐνδοξε,
τὸ δεύτερον ἀθλήσει, σομωθεῖσα τὴν φρέ-
να, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ, ἑ-
ρανοχάλκευτον φάσγανον, ὡσπερ χρυσὸς ἐν χω-
νεῖα δοκιμασθὲν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.
Διόξα. Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐ-
τοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἀγία, τὴν
λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς
παρθένου ἐγκώμιον· Ω Παρθένα, γὰρ Θεοῦ

ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἄγγέλων συμμέτοχε!

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηί τὰ ἐλλείποντα τῇ Δ'. Δεκεμβρίου.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἐάν τύχη ἡ Ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν ΙΑ'. τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦγος δ'. (1) ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἐπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν Θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος· τότε τὴν φερώνυμον κλῆσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυρ εὐραίμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιωτῆς δεχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἱαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προσέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, Θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς μισήσας δυσσέβειαν· τότε σοὶ τὴν ἔνθεον αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεῖα προγνώσει προειδώς σου, Παντελεήμον σοφὴ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ὁ ἐξ αὐλῶν πηγῶν τῆ σωτηρίας, τῶν θείων ἰάσεων αἰεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρῦόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι παμμακάριστε, πάντα τοὺς τὴν ἔνδοξον σου καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θεῖα τούτους καταύγασον, Θεομιμήτῳ κεχηρμένος, προσωνυμίᾳ σαφῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, Ἦγος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐάρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν Θευματουργὸς ἰατρός, ταῖς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερρός ἀθλητῆς· καὶ πρσθευεὶ ἐκτενωῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράζως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῦδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυρ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνειδίσα, καὶ ἐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βίασanos. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκειν, καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέπειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυ-

σὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῆς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψῃσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλαίῃ διαδραμῶνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 15
Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χαλαζαὶ· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κατοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆν· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Αἴγωνά καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφώς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Αναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ

τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ, παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην εὐαδην, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Αἴπεσεῖσω τὴν πλάην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τῆς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὖρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχιδνῆς δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενωῶς δυσωπήσας, εὐθύς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διασπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολάῃσθ στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διώκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Ηπαμφαῆς τῆ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύξως δαδθεχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἰκετεύει γὰρ αἰεὶ Παντελεῆμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες ἐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδυσάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκτιμένης, καὶ ἀειλαμπῆ ἀξέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτῆ, θείαν χάριν ἐκομίσαστο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίθασιν εὗρες, μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τῆς ἀθλοῦς ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεήμον Μάρτυς, οὗς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θεῖα χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτῆς ἀναδεδείξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἀθλοῖς τὸ εὐτόνον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κερτημένος, Παντελεήμον Μάρτυς τῆ Χριστῆ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'θλοφόρε ἄγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπολύσις.

***

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμακάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσέβες, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν,

Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεήμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'λπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένη, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίη τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ'ς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναϊότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονῆ, πίσει ἐορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σὺ μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε· τῆς σεπτῆς δὲ ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μετὰ τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξεπιεῖν δυνησεται Παναμίωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τέτων κακίαν; Ἄλλα τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τέτωνμοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ' αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτούς ἀγῶνάς σου, Παντελεήμον ἀθλητᾶ, τὸν Ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστατὴν θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεπαιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τῷ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον, Ἦχος β'.

Ε'λεήμονα Χριστὸν, Παντελεήμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρὲ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαι με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β'.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνί-
• τίδα, πανστρατιανὴν ἢ ὑπέροπλος δύνάμις·
• σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον
• ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
• ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ως ὠραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμη-
τον, ἐν γυναικί Θεὸς σέ ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὤκησε, τὴν ἀμώμητον ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μῶμε ἐγκλημάτων, ἅπαντας ρύσθη-
ναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασιλί-
σα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαν-
τος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν πα-
ραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδό-
σεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτο-
πήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὄλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς με
τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρπο-
φόρον Θεόνυμφε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Παντελεήμονα τὸν πανάρισον Μάρτυρα μέλπω.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς
τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν
πρῶην ἠγειρας· νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα
τῆς ἀμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,
ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ανατείλας οἷα περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότη-
τι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν,
καλλονῆ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς
ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωρά-
θης ὠραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστὸν, μάκαρ
ἐνδυσάμενος, διὰ λουτρῶ τῆς Βαπτίσματος
γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐ-
νεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων,
πάντων ἰατροῦν τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος,
καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ'
αὐτῆς τετίμησαι, καὶ σεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων
κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, Μάκαρ ἀποσίλβων
τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν ἐπάρα-
τον, παρακοῆ γενομένην τῆς Κτίσαντος, τὸν
Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς

ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ
σέ μακαρίζομεν. Καταβασία.

• **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί, πόντον Ἐ-
• ρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
• ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν
• αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον·
• Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τῆς Θεότοκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνησεν ἡ ἔρμος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
• ἡ τῶν ἐθνῶν στειρευούσα, Ἐκκλησία τῆ
• παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερωώθη ἡ καρδία μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου
πρόεσιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρ-
σίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνω-
θεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐκήσας, Θεὸν Λόγον Δέσποι-
να· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἠδονῶν ἀτιμίαις σκυθρω-
πάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου
Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν με, φαρ-
μαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστηκῶ σου φαρ-
μάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακίσσας γέ-
γονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεξα-
μένη σπόρον πολῦτιμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμά-
καρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ενέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγ-
ματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύ-
στως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων
παριστάμενος.

Ηλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσαγ-
μα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ
πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας Θεό-
φρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σε τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας Ἐνδοξε,
τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθείαν τὴν πολυ-
τάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.
Θεοτοκίον.

Ο φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος,
ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε·
ὃν νῦν δυσώπησον, ρύσθηται ἐκ κινδύνων ταῖς
ψυχᾶς ἡμῶν. Καταβασία.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
• τες περιεζώσαντο δύνάμιν· διὰ τῆτο ἐ-
• σερωώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἦν Σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ
τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, ἀνεῖλ-

κυσας πανεύφημε, του βυθου τῆς ἀγνοίας· και τυράννων μη πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὄθεν και τὴν χάριν, ἐκ Θεῶ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς και τῆ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐσρατάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν και Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκίνησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· και ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· και ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σε γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
• ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος και ἔσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον.
• διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαιρούσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας με καύσωνα, και τῆς ἀθυμίας μου, ταῖς βλαβεραῖς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ρομφαία με, ἠδονῆς πληγωθέντα και κείμενον, τραυματίαν ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ και τῷ αἵματι, τῆ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου και Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τῆ Δεσπότῃ τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλετον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἦν περ και διήνυσας, ταῖς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Αίνεσως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυζάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· ὄλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις, βασκανία και φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντίστησας δύναμιν, Μάρτυς και νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπώσασμενος.

Οἱ πρεσβύτεοι, Συμειῶν ἐν ἀγκαλαῖς κρατούμενος, πρεσβύτεοι σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγησες, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, και πρὸς πολλῶν σωτηρίαν και ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεαίνιδες, και παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεαίδα, σε και Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρα, εἰς ἐν συνήφας ἀφράστως Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

• **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σε Χριστῷ
• ὅτι ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου,
• ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τῆς κραυγάζοντα. Δόξα
• τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εσίτης Θεοῦ, και ἀνθρώπων γέγονας
• Χριστῷ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
• τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σε, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκῆσα ἄχραντε ὀδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε και βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημιζόμενον.

Ενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε ἀγνή, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίσρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρόν σου πότισον τὸν δαλόν σε, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν και φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομητορ ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

Περιχαρῶς, τῆς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, και καρτερίᾳ σταθερᾷ ταῖς βασάνουσι, ὑπομένων, χαίρων ἐκραυγάζες· ἕτερον ἐκτός σου, Θεόν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αθλητικῶν, προῖστάμενος Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιεγένου, τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβοῦς τυραννίδος, και μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικῆν, σὺ τὴν ἐνστασιν ἔχων και ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κερκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, και ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ασυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ Ἀθλοφόρος, και πολλοῖς σωτηρίας, παραδό-

Ξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργίᾳ, Χριστὲ δυναμαίνετος. Θεοτοκίον.

Ρῆσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπων, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεῷ γεννήτραν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σε, ἀγνήν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

• **Ο** τοῦ φωτός διατηήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῆσε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλιμένος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Μή με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἔλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου. Οἴκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαι με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Γὺδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήρησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις Θεόσοφε.

Στεφανίτης εἰδείχθης πανάριστος· σὺ διὰ πυρός γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόντως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τῷ σώματι, τῇ τῆς ψυχῆς σερότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ο κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνή περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

• **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεραπεύσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολέμου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Τῷ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τῷ γενναίου τὴν ἄθλησιν, τῷ πιστῷ ταῖς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ὡς καὶ γὰρ, τῆς ἑαυτῶν ναοῦ· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπεῖαν παρέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, Ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δι' ἣν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέσι.

Φάισγανον ἐβδομάτη λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας, πατὴρ μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἑλληνοσ, ὕστερον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νοσηραῖς· μητρὸς δὲ Εὐβούλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδύκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν παρὰ Ἐρμολαίου τοῦ πρεσβυτέρου μαθάνει· δι' ἧς παῖδα τινα, ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανίστηναι, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἐρμολαίου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγραπται οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτὸν, ἐτύχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν· εἰς δὲ καὶ αὐτὸς ἐφη πιστεύειν. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντολέων ἤχηθ' πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μῆτε ὑποσχέσῃ μῆτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθεῖς, τυπτεταὶ δεῖνῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἐρμολαίου τοῦ πρεσβυτέρου, θαρρῆν παρακαλεῖται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἐνθα ὁ Ἁγίος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς ἣν ἀπερίφηρ, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβής, θηρίοις ἐκδίδοται· ἐξ ὧν ἀσινῆς διαφυλαχθεὶς, δεσμεῖται τροχῶ, καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφέντι ὑπόθεν κατὰ πρᾶνοῦς. Εἶτα, δεξιόμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἤβηατο· καὶ φωνὴ ἀνωθεν ἠνέχθη αὐτῶ, ἀντὶ Παντολέοντος, καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα. Πληρομένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός· καὶ ἐν τοιοῦτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἐκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵματος, γάλα ρύτῃναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀὐγὴν ἐφευρῶν σαρκικῶν τυφλὸς λυχνων,

Καὶ ψυχικὴν ἤθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ, δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τῆ θανατώσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι καταρρύπουμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδεῖαις, ρῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἐφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἀσθενκτον· ὅθεν ἰκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ρῦσαι τὸν δούλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσῃ Παναοίδιμα, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, ἕς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν Μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίσει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαὶ, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε Μακάριε· ξίφει γὰρ τηθηθεὶς τὸν αὐχένα, μελωδεὶς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία

Ἄβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμναις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πισοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχῆ μου πρεσβεύουσα, ὑπὲρ σῆ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλόνηρον.

Ἐλυσας δεσμοῦ, τῆς παλαιᾶς καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἰκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἀχραντε συνδεσμέσσα, θεία στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τῆ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαιδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίσει δοξάζω σε.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυίας ψυχικῆς ἀμβλυωπίας, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίσει Παμμακάρι προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Ἰπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβίβασθῆς, καὶ θεόκλητος ὠφθῆς, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῆτορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει,

τῶν ἐπωδύνων παθῶν, ταῖς ρίζαις ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτάκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Ο**ὶ ἐν Βαβυλῶν Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
• λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀ-
• πειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυ-
• ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλο-
• γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεότοκου. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
• ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
• πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
• γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
• Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θά-
νατον, ὁ Ἄδαμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐ-
τρύγησε· ξύλω δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυ-
κασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν· Ἀχραντε· δια-
τοῦτό σε γεραιρομεν.

Βασιλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον,
ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄ-
δου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενωῶς δυσώπει
τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς
τιμῶνάς σε.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν
μου, ἠδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσε-
σιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑ-
πάρχουσα ὅλη· καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθαῖς
πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὄρεκτῶν τὸ ἔ-
σχατον· ἐνθα κατασκηνώσας Μακαριώ-
τατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄν-
τως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα
τὸν ἀπέραντον.

Εφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως,
συσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ
ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν Παμ-
μάκαρ χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς
στεφάνους τῶν ἀγῶνων σου.

Αεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ
στόματα, Δανιὴλ ὡσπερ πάλαι σὺ ἐχα-
λίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν
ἀρετὴν καὶ ἄλγος φύσις· διὸ σε Πανεύφημε,
συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χα-
ρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρού-
μενος· καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχῶν
παντὶ θλιβομένῳ, λιμένα τε εὐδίου, καὶ προσά-
την καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Οὗτος πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέ-
τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, ταῖς ὡς
Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνη-
τον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

• **Ο**ὗτος πόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
• λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς
• ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
• σράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Παντελεήμον πάτισσε, τῶν σεπτῶν Ἄναρ-
γύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, καὶ τῶν θείων
Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανό-
θεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ
εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦ-
σιν Ἁγίε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ
πάντων πρεσβεύων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τῆ παραδόξου θαύματος.

Εἴσος Θεῷ μιμούμενος, Παντελεήμων σαφῶς,
ὠνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄ-
νομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπα-
θῆς γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλὴν παρέχων τέ-
τοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνώ-
σιν Ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον,
Χριστοῦ πανόλβιε.

Εργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γε-
γονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σω-
μάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παν-
τελεήμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰα-
τρός ἔτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατροῦν ἅπαν-
τας, καὶ ζοφεράς, πλάνης ἐκλυτθόμενος, τοὺς
σοὶ προστρέχοντας.

Κἀλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν
καλλονὴν, εὐθυθόλως ἀντέθηκας, καὶ
φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι· καὶ
τοὺς ὀρώντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουρ-
γίαις λάμπων καὶ θαύμασιν, ἀνθεὶ νεότητος,
πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφῶς, πίπτει τε καὶ
χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τῷ Ἀθλοφόρῳ ἡ μνήμη.
Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν,

καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπειροὺς βασιάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἀνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. Ἄλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσαύτων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ πακτοίων κινδύνων τῆς δούλου σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σέ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ζ'. Ὠδὴ.

Ἄπόστολος·

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῆ. Ζῆτει τῇ ΚΣ'. Ὁκτ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ε'ν ἐκλογῇ Θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος Ἐνδοξοῦ· καὶ νῦν οἴκειτε ἀπαύτως τῆς οὐρανοῦς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι.

Φωτισικαὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἡστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Α'νευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενάς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ θείος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προσταξέων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταί, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θειρότατοι.

Διόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακόριστε Κόρη τὰς ἐκείσας ἡμῶν, εἰς εὐμενῆς προσάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγησα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἰλασμόν, ἀνταμείβεταῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἰλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μητέρα ἀγνή· Οἶμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Μελπω τὰς αὐγὰς τῆ νοητῆ Ἠλίου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θ ἀλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Πάισοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐορτὴν ἐορτάζοντας, παθῶν ἀχλὺς ῥύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Ε'θελήθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστῷ Μακάριοι, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου τῆ φθαρτῆς, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολυθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτήρες, ἀνατολῆς ὀρμώμενοι, τῆς φωτοδοτίδος, φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν, Παρμενάς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ θαυμασίος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Πορεῖαι, αἱ τῆ Θεῆ Πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγεννημένοι ξένῳ τοκετῷ, ἀσυγκρίτῳ ἐνώσει τε· ὅθεν ὡς πάντων Δέσποιναν, τῶν ποιημάτων σέ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Ω'ς ὄντες πνευματικάι, νεφέλαι ὑδῶρ ἀληθούς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἐνδοξοῖ, ἐν ἁγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτῆς χάριτος, διακονεῖν Πάισοφοι, χρείαις τῶν Ἁγίων ἐτάχθητε.

Αινέσωμεν Παρμενᾶν, τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνοον Νικάνωρα. Θεοτοκίον.

Σταλαζόντα γλυκασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, ἀχραντε Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου,
- **Χ**ριστέ κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
- **καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.**

Κάθισμα, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων ἐνδοξε· ὄθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Αὐμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἢ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Αναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας, ὥσπερ ἀστέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσεβείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ κόσμον ἐφώτισαν, οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Υπουργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμακάρι, ἄριστος διδάσκαλος, καὶ θεῖος πρωτόθρονος, ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γέρας θεῖον ἐκκληρώσω Νικάνορ μάκαρ, σφαιγιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίοις, εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελειώται, Στέφανος ἡμέραν ὁ πρῶταθλος.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωματωθέντα Πάναγγε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· ὄθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξαζόμεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κυριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σοὺς, Μαθηταῖς ὥσπερ σαλπιγγας, ἀπέστειλας ἐγειρούσας, ἐκ μνημάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἱερός, ποιμὴν Βόστρων γενόμενος, ἠνέγκατο μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος, πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ο μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψει, κεκοίμηται ἐκτελέσας, σὺν σπουδῇ θερμοτάτῃ, τὸ θεῖον διακόνημα. Θεοτοκίον.

Υμνεῖμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Πανάμωμε, τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν τυραννοῦσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἄληκτον, καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ δι' εὐσπλαγγνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χειρὶν ἀναιρσύμενος.

Ο μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσταγαῖς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὀλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος.

Η θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἀγιάζει πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων ταύτην μακάριοι. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων ἔθμοι Θεοκυῆτορ· τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αὐθένσεως Κύριε, ἡ
- **Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου**
- **κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς**
- **σου ρεύσαντι αἵματι.**

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Στίχοι.

Τετραὶς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοατὴ Μυσῶν ξυνελήλυθε τετραὶς.

Οὔτοι, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς πίστεως, καὶ ὁμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἠθλήσαν ἐν διαφοροῖς τόποις· καὶ πολλὰ παθόντες ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Οὗτος στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ Ἡγεμόνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθεὶς, παρήρησά ὡμολόγησε τὸν Χριστόν· ὄθεν τύπτεται ἀφειδῶς· καὶ τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, καὶ σχοινίοις περιδεθεὶς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας ἕως τοῦ Σαγάρως ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντος καὶ ὀρώντος τοῦ Ἡγεμόνος· ἐκεῖσε δὲ, ἐν γλωσσοκόμῳ βληθεὶς, ῥίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. Κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστάς θεῖος Ἀγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσόκομον ἐπὶ τὴν ξηρὰν, καὶ εὐρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἀ-

γμος ἀβλαβής, ψάλλον· Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγεμῶν, καὶ αἰσχυρθεὶς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνεῖλεν ἑαυτόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς εὐξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς Σείας Δωρεῆς διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου τὸ πνεῦμα παρέθετω καὶ κατετίθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀγκύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκανίου καὶ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίσις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ὁλικωτάτη, διανεία Χριστὸν ἀγαπήσαντες, μόνον τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς, Παναοίδιμοι ἀσύγκριτον, κληρὸν εἰλήφατε, τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Ἰπὸ τοῦ Λόγου, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, λόγῳ τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν πιστῶν σωτῆρες ὠφθήτε, τούτους μετὰγοντες, πρὸς τὴν ὁμολογίαν Θεόληπτοι.

Ἡθλήσας ξένως, μάκαρ Νικάνωρ ἀναιρήμενος, ἠγνώμη δυσσεβῶν Ἑβραίων, καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς με, κραυγάζων καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζειν τοῦτον πάναγνε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

Ῥδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Γλιῶς ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι Πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀνεβιάσατε Θεῷ, εὐαρεστοῦντας καλῶς καὶ βωόντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁδεῖος τιμάσθω Παρμεναῖς, ἐνθέοις ἔσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ Θαυμασίος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίτους Κύριος, Μαθηταῖς εἴλετο, συντατταμένους μὲν ἐνδοχοι, τοῖς λεχθεῖσιν Ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις Πίστεως τῶν Ἁγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις πανεύφημοι. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Σηγοῶν αἱ φωναί, πέρασ ἐδέξαντο, Ἰσπρεσκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον,

ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βωόντων Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμις ἐσβέσασαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ. Λίθος ἀχειρότητος ὄρους.

Ὁράθητε σκευὴ τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακόνων, Ἁγίων χρείαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρρήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει, Τίμων Παρμεναῖ καὶ Νικάνωρ, σὺν τῷ Προχώρῳ τῷ χριστοκήρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς θεόπται παμμακάριστοι.

Ἡρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ ἀσωμάτων νῦν ἐπαγάλλεσθε μεθ' ὧν αἰεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεθηθῆναι ἡμᾶς ἐνδοχοι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα. Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συναΐψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ. ᾠτοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλνίκε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ

(*) Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Θεοδότης οὐκ ὑπάρχει ἐν τῇ χειρογράφῳ· ἀλλ' οὐδὲ ὁ συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου περιέχει τὸ συναξάριον αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν κβ. τοῦ Δεκεμβρίου.

Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεκόνισας· ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἐνδοξε.

Μάρτυς παμμακάρι Καλλίνικε, πρὸς ἀόρατους ἐχθρούς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἀμαχον, κεντημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχώμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἀθλων σου, καταβαλῶν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιωτὴν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ἱαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἀφθορον, ὡς τῷ θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στερόως, καὶ πολὺπλοκα βάσανα, ὑπομείναςαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει Θεοδότῃ, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγῇ καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ πίσεως, ὥσπερ προῖκα πάνσεμνε προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τῆς πόνους τὴν ἀθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμούς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσωκίσθης τὸν θείον σεφεφόρος, Θεοδότῃ ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ως γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς εὐίας πολέμιον, γενναίω φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημῶμέν σε ἐνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότῃ, θεωθείσαν καὶ τυχοῦσα, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα· καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ εὐίας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοητή, τοὺς θνητοὺς ἡ μεταίγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δέξαν. Χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀράγαγός φυλακτήριον.

Luglio.

18

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἄλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναμιστῶν τοὺς προπάτορας.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τῆ Ἁγίας Καλλίνικε, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ὡδὴν δέχου εὐμενῶς.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄρματα Φαραῶ.

Αρματι νοητῷ, ἐπιβάς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σε ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θεῖαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος Σοφέ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμακάρι, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὤρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐδραϊάμβευσας.

Λύσας τὰς τῆ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς, δεσρεῖς ἐν τοῖς ἀθλοῖς σου, καὶ ἀνερέγητον τοῦτον, ἔρριψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσὶ σου συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Ηνπερ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ βᾶτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθеноμῆτορ ἀχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Θεοδότῃς. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὴν πρὸς Θεὸν μοι Μάρτυς ἵθυνον τρίβον.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θεαλάσσης, τὸ ἐρυθράϊον.

Τῆς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὕμνητάς σε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότῃ δυσώπησον, μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Η θείῳ, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύναςα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθὺν, Θεοδότῃ πανεύφημε, πνευματικαῖς φαιδρότησι, τῆς σὲ ὕμνηντας καταφαίδρυναν.

Νομίμως, πρὸς τῆς ἀγῶνας ἐνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδασκαίς, κοσμουμένη λαμπρότατα, καὶ τὰς βουλαὶς ἐμώραννας, τῶν ἀσεβούντων παναοιδίμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθῃς Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω

καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουράνιου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Τῆ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκατεργῶν. Εἰς ὄσμήν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει σου, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Ανεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστής, ἐν τοῖς ἡλοῖς διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμῶν τῆς πλάνης ταῖς ἀκάθους, μαχαίρα τῆ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμακάρι, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους προσάξας τῷ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Ανερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνῃ μητῆρ γέγονας, ἐν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρό σου, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχῆσα Παρθένο, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περισχεθεῖς ὁ δυσσεβῆς τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ὦετο, ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ο πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὐτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας· ὅθεν δειναῖς μάλιστα, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνές, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς ἀνθραξι, τῷ νοητῷ ἀνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μὲ ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας· καὶ ὀμιλήσας βασιάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διαπαντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τέτω κατηγήγασαι, ὡς περ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν,

οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνῇ Παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκω ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρᾶζόντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. Σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηπαναμώμητος ἁμαρτίας καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμῳν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; Ἄλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. Ὑμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Λελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς, τῶν σῶν αἱμάτων, παμμακάρι ὠφθης, καθαρῶτατος τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἐφθασας, τῶν Ἀσωμάτων μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθῶς, ὠκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδῶλων ἔσεισας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Γοβόλους ταῖς τῶν ἐχθρῶν, θωπειάς ὄντως ἀπώσω Μάρτυς· ἐν ταῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον.

Θεοτοκίον.

Νῦν σε βᾶτον τὴν ἐν Σινᾷ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκαταύφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδυῖ φέρουσαν Ἀχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίριμον.

Επτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότη, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, ἐκ ἡσθάνης Θεόφρον, τὸν νῦν μεταστήσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθόμενον.

Οἀπατήσας τὴν Εὐάν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται κόρης, ὑπὸ πόδας ὠραίου, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς οὔτης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰωνίας λήξεως, τυχοῦσα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκῃς Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· Σὺ μου εἰ φιλόανθρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ εἶ. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Γλυΐ περιέπεσον, ἀνυποστάτῳ Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας τε, καὶ τῇ καταγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεῖς κραυγαζῶ σοι· Σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπίσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἔψαλλες· Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σε, πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένων στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ελαίῳ σῶ τὸν ἔλεον (*), καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαιδρυνας Παμμακάρι· δι' ἧς ὅλος γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεὸν Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρός.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ονοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότῃ, τῶν τοῦ κόσμου ἠδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

Ιθίνουσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασάνων, καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηται σοι Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὧν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Αἰθεῖαι δωρεαί, ταῖς παρθένοις καὶ μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ εἶ. Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ.

Ητῆς ποιμένης σου μάνδρα ἀνεπίθατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἰρέσεων· τῶν σῶν γὰρ ἄθλων Ἐνδοξε, κατέχευσα τὴν στερρόαν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὥφθη διώκτρια.

Νὺξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σε πανένδοξε, τῆς Τριάδος Ὀπλιτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως τῆς πίστεως κήρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβῆντι ἐβόας ἐτοιμότητα· Ἴτι ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στερρότεραν; τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθῶν κοῦφα. Θεοτοκίον.

Διαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρόγαμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος· τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πάσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖται: Ἐλέῳ σὺ τὸν ἔλεον.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωτῆς.

Ρομφαῖαι, αἱ τῆ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον· νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον, καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδηλῶς ῥωννύμεναι.

Τὴν πτώσιν, τῆς προμήτορος Εὐας ἀνώρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθείσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγεῖρασαι τρόπαια.

Υπέστῃς, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότῃ Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας. Θεοτοκίον.

Στάματι, θεολόγῳ καὶ γλώσση θεόφρονι, τὰς τῶν τυράννων θωπείας, ἀπέκρουσθαι Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωτῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθη
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεῦσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλίνικου.

Στίχοι.

Βληθεῖς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,

Τὸ νικοκαλλές εὔρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκάδι ἀμφενάτη φλόξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Ούτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας· Ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφέροντας, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φῶσι, καὶ πολλοῖς διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας· καὶ τοῖς περὶ τὰ εἰδῶλα μεμνησὶ παρήνει ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός ἐπιγνώσει· ὅθεν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα· Ἰποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάνοις, καὶ κρηπίσι σιδηραῖς, ὀρθοῦς ἐχούσαις ἦλους, ὑποθεθεὶς, κελεύεται τρέχειν μέχρι τῆς πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίου ὀγδοήκοντα. Διίππευσας οὖν τὰ ἐξηκόντα, ἐπειδὴ, τῷ δίψει οἱ ἀπυγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθέντες, οὐκέτι πρόσω βαινεῖν ἠδύναντο, εὐξάμενος, ἐκ πέτρας ἀνίκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ· ὅπερ καὶ νῦν εἰσέτι πηγάζει. Φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβαλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς πλησίον τῆς Ἰουστινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στιχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,

Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶν τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας, εὐσεβῆς οὖσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τῇ θεογνωσίᾳ ἐκπαίδευουσα, κατὰ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. Συσχεθεῖσα δὲ παρὰ Λευκαδίου τοῦ ἀρχόντος, (ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωμίαν προσκαλοῦμενος οὐκ ἔπειθε) παρεπέμφθη Νικητίῳ

τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας· ὑφ' οὗ, ἅμα τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐ-
τῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ μαρ-
τυρίου ἐκομίσαστο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ
Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου·
καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὴν καὶ Βηρίου, πλησίον
τῶν Παλατιῶν τοῦ Ἐβδόμου. Καὶ Μνήμη τοῦ
μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ Κων-
σταντίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως·
καὶ τῆ εὐσεβῆς Βασιλέως Θεοδοσίου τῆ Νέου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον Ἄγγελος.

Η δονῆς μοι πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων ὑ-
πάρχουσι φόβητρα· οὐ γὰρ πῦρ οὐ μά-
στιγες, τῆ ἀληθοῦς ἐραστῆ με, ὁ Μάρτυς ἐβόα,
χωρίσει με.

Νευρούμενος Ἐνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ,
εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἐρ-
ρίψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν τυ-
ράννων καλλίνικος.

Διάβολον ἠσχυνας, Ἄγγελος εὐφρανας, τοῖς
ἄθλοις σε Ἐνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραυγά-
ζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος, ὑπάρχων Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εἴλυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε ἄχραντε,
Εὐας τῆς προμήτορος, τὴν ἀράν· ὑπάρ-
χεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότη, τοῖς
πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι.

Ιμειρομένη, τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν οὐ-
ρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλι-
κῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· Εὐλογημένος
εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας, τῆς ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ἔρ-
γον, Θεοδότῃ Μάρτυς ὁ δυσσεβῆς, κατα-
τέμνων σε ταῖς μάλιστα, Εὐλογημένος εἶ ἀνα-
βώσας, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Υπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα,
δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστὸς,
Θεοδότῃ ἐδώρησαστο· Εὐλογημένος εἶ ἀναβώ-
ση, Θεέ μου καὶ Κύριε. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἠγει-
ρας, μόνη, σὺ ζῶν ἀθάνατον τὸν Χρι-
στὸν, Θεονύμφευτε γεννήσασα· Εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ η'. Ταῖς σύμπαντα Δέσποτα.

Χαίροις ἐντρυφήμα, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀλη-
θείας. Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς πί-

στεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν
Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάην σκεδάσας
τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ κό-
σμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ο τύραννος ἠσχύνθη, τῇ τῶν ἀγῶνων σου
ἐνστάσει· ἠττήθησαν δῆμιοι τοῖς μώλωψί
σε Μαίκαρ· τοῖς ἦλοις τῆς πτέρνης σε κατετρώ-
θη ἡ πλάην· κατεφλέχθη δὲ πάντα καὶ ἠφάνι-
σαι, τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθληντὸς σε.

Υπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου
παρρησίᾳ, Καλλίνικε· χρώμενος, ἐκέτευε
ἀπαύστως· τῆς ποιμένης σου πρόστηθι, ἐξαιρού-
μενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀ-
λάστορος, καὶ στηρίζων τῇ πίστει· ἐν σοὶ γὰρ
αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

Εν πνεύματι Προφήται, σὲ τὴν Παρθένον
προτυποῦσι, σκηνὴν τε καὶ τράπεζαν,
καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον,
καὶ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥά-
βδον, πύλην ἔνθεον· δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἠ-
νοίχθη ὁ παῖλαι Παράδεισος.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Οὐδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, ἢ πῦρ οὐ μά-
στιγες, ἢ δὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' ἢ δὲ
θάνατος ἴσχυσε, διαρρήξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς
τὸν Δεσπότην καὶ στοργὴν, δι' ἧς ἐκραυγάζες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νυμφῶνα τερπνόν καὶ καθαρὸν, ὁ σὸς νυμ-
φίος Χριστὸς, σοὶ νῦν δεδωρηται, διπλαῖς
ἐκλάμπουσιν χάρισι, καθορῶν σε Πανσεβάσμι·
ὄν περ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ πόθῳ κατάλληλον ἰσχύν, ὁ ἐραστής σου
Χριστὸς, σαφῶς ἐνέπνευσε, δι' ἧς τὴν ἄ-
στεκτον ἠλεγξας, ἀθεότητα Πανόλβιε, καὶ τῆς
ποικίλους πειρασμοῦς, ἔφερε ψάλλουσα· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζο-
μεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον,
εὐρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν,
Λόγον γεννήσασαν· ὧ βρωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

- Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
- σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
- δύναμιν ἔσβησαν, ἀρστήν περιζωσάμενοι, οἱ
- εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
- λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ἀγ. Ὠδῆς. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Γοφάνθη σοι ἄνωθεν, ὁ χιτὼν τῆς πίστεως, δι-
οὐ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρὸν, ἐν σταδίῳ.
Μάρτυς ἐνδοξε.

Μεμνήσῃς ὁ τύραννος, ὑπεκλύειν ᾤετο, θω-
πείαις τὸν Μάρτυρα· ἀλλ' αὐτὸς τῇ πί-
στει ἐστερέωτο.

Εὐθὲς ὀλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα,
Καλλίνικε ἐνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων
προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παράδεισον, οἱ πιστοὶ γνωρίσαντες,
τοῖς πόνοις τῶν ἀθλῶν σου, ὡς ἐκ θείων
καμώτων ποτιζόμεθα.

Ὠράϊοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε,
τοῖς ἥλοις πειρόμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα
θεῖον πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

Σκέπην σε κεντήμεθα, καὶ λιμένα Πάναγνε,
καὶ ὄπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλ-
πίδα ἐν κινδύνοις αἰεὶ.

Τῆς Ἀγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Γλεων γενέσθαι θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον
Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνοῦντων σε πόθῳ, δυ-
σώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ πάντος ἐκ-
λάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Βῆματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παρρησίᾳ
τοῦ Δεσπότη, οἷα εὐσεβῆς τε καὶ Μάρ-
τυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεσθήσασα, τῷ τὴν ἰσχὺν
σοι πνεύσαντι, καὶ πλητοδότης σεφανώσαντι.

Ὀλη εἶ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δε-
σπότη· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ
μῶμος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· σὺ γὰρ
διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὠφθης, τοῦ τῶν ἀ-
πάντων Βασιλέως· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐ-
φάνης, ἀγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως· καὶ διὰ
σου σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέιτου
• **Λ**σθ Παρθένη, ἀκρογωνναῖος ἐτμήθη, Χρι-
• **σ**τός συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
• **ἐ**παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανάσσα ζωηρὸν, αἱμάτων μίρον ἔβλυ-
σας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθη-
κης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἤξιωσαι, Θεοδότη
φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ηπλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπά-
ρασα, μὴ καταλίπης Ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοῖς

κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὐσπλαγγνον Κύριον,
χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβ-
δομήκοντα, Σίλα, Σιλβανῆ, Κρήσκεντος, Ἐπαι-
νετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσθμία.

Ἦγος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τῆ Πνεύμα-
τος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα
περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν
ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τῆ βυθοῦ, ὡς τοῦ
Λόγου Ἀπόστολοι· ὅθεν σήμερον, γεγηθότες
τελοῦμεν τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνή-
μην, ἀγιασμόν κομιζόμενοι.

Ὠς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρα-
τα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ ταῖς
ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀ-
ποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέ-
σαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώ-
πων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀ-
πόστολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακα-
ρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀν-
δρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ
πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς
τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποτα-
μοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπη-
ρείας, Πνεύματι θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόθυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν
μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐ-
χαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν
ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἀγίων οἱ
δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με-πρὸ τέλους, καὶ
τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηαίμας ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀκακόν,
τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παν-
τὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι,
τὸ σφαγῆν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζῶσαν τὰ σύμ-

παντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἀπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀικτιώχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πανεύκλειες μαθηταῖς ὑμῶ τῷ Λόγῳ. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἀπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τῶ τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουν.

Ανγλάψαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, Ἐνδοξοὺς δεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπληάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν δηλήθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκῃ Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Επαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θείον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔθνη, καὶ πίστεως ἑδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἄγνη· ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς παλαιὰ προσφίτευσας.

Ῥδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς παλαιὰ δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, σοφοί ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Λαμπτήρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενομένοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημα· διὰ ταῦτα πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξεληλύθε καθὼς ψάλλει, Δαυὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θείος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν

ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος. Θεοτοκίον.

Εύρων σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδου τὴν γαστέρα σου τὴν ἀγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσβητον Θεοτόκε· καὶ ὥφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· νύφρανθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμπει, φωταγωγῶντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομήτηρ, ἐφαπλοῦσα σιέπασον, τοὺς πεποηθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ εἰλή σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επί ξύλῳ βλέψασα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγγνα μητρῶα γοερώς, σπαραττομένη ἐκραύγασες· Οἴμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ῥδὴ δ'. Ὑμῶ σε, ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ισχυῖ τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διελθόντες τὴν οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι, ἐσωσατε τοὺς ἐν πελάγει, θεινῶν Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὄρμον ὠδηγήσατε.

Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα ἅπασιν κηρύττων τρανῶς.

Μεγίστοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπόρευσαι ἐξ Ἐώας, μέχρις αὐτῆς Δύσεως, ὡσπερ ἀκτίς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφέ, φωταγωγῆς ἠλίῳ πέλοντι, καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐφωτίσατε.

Αινείσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλα μεγαλυνέσθω, Σιλουανός σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινείσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες βότρυες, γλεῦκος ἀτάζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γινόμενον θαῦμα· νομίμων γὰρ ἀνευθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστὸν, ἀποτίκτεται,

τὴν παράβασιν τῶν προκατόρων, λύνοντα Πα-
νάμωμε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Η ῥθὴ τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐ-
ρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων,
τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ
τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ,
Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγές, καὶ ὑπέρολαμπρον σκεῦος τοῦ
Παρακλήτε, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδη-
γίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περιδοξον εὐχος, Ἀπο-
στόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν
σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Α ἄνδρειωθείς, φερωνύμως τῷ Λόγῳ τῆ συμ-
μαχίᾳ, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐ-
πιστηριζῶν παρεθείσας καρδίας, ἐπηρεΐαις τῷ
πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν εἰς Θεοῦ κατα-
νήσιον.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ ὁ Δαυὶδ, προδιέγραφεν ὄρος τετυρωμέ-
νον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄρος πῖον, ἐν
σοὶ γὰρ Κόρη ἐγνωρίσθησαν τούτε, αἱ πορεΐαι
σάρκα πτωχίσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον
ἡμᾶς ἐπαναξάντος.

ᾠδὴ ς΄. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Υ ψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαραῖς συννεύ-
σει, τὴς κατανεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς
τὰ βάραθρα, εἰλκύσατε Σοφοί, ὕψος πρὸς οὐ-
ράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσία, χαρακτηῖσι Τριάδα δέ,
Θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαν-
τες, πολυθεον ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ
φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμόν, Κρή-
ση πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλίᾳ σε, Καρχη-
δόνος Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσε-
βῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δει-
κνύοντα (*).

Θεοτοκίον.

Ωραῖαν σε κάλλει, ὁ Ποιητὴς εὐράιμενος, ἐν
σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὠραῖος ὑπὲρ ἅπαντας,
υἱὸς τῶν γηγενῶν, ὠφθῆ σωμάτουμενος, Πα-
ναγία Παρθένε πανύμνητε.

(* Ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς γράφεται οὕτω: «Νευ-
ρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμόν, Κρήση χρίσματι, τῆς ἀ-
γαλλιάσεως, Χαλκηδόνος Ἀρχιποίμενα, κτλ.» Ἡ ἐνταῦθα ὁ-
μῶς ἐκ τοῦ χειρογράφου διόρθωσις φαίνεται ὀρθότερα· καθότι
περὶ τοῦ Κρήσκεντος τούτου γράφων ὁ Παῦλος, λέγει: «Κρή-
σης εἰς Γαλατίαν ἐπαρεύθη δηλαδὴ (Β΄ Τιμ. δ΄ 10)»
ὅπερ ἐρμηνεύων ὁ Θεοδώρητος, λέγει, ὅτι Γαλατίαν τὰς
Γαλλίας ὠνόμασεν ἐνταῦθα ὁ Ἀπόστολος. Ἔστι δὲ ἡ Καρ-
χηδὼν αὕτη οὐχ ἡ παλαιὰ τῆς Ἀφρικῆς, ἥτις καὶ Καρθα-
γένη ὠνομάζετο, ἀλλ' ἡ καλουμένη Νέα Καρχηδὼν, κει-
μένη κατὰ τὴν ἀνω Ἰσπανίαν, τὴν πρὸς τὴν κυρίως Γαλλίαν
γειτνιαζούσαν.

Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε:
Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δό-
μαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως,
ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι,

Συναξάριον.

Τῆ Α΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀ-
ποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλβα-
νῆ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετῆ, καὶ Ἀνδρονίку.

Στίχοι.

Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βίῳ τε μύσαι Θεῷ ἐν τριακοσῇ.

Οἶ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι (ὀρθότερον Καρχη-
δόνη), καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἀ-
ριθίλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ κατασπε-
ραντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθῶν διδάξαντες καὶ βαπτί-
σαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ παρέδωκαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Γουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Αὕτη ὄρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας,
ἦν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμίσις ἐτίμησε. Τρί-
νυν, δίκης αὐτῆ συνεστῶσης πρὸς τινὰ πλεονεκτικὸν ἄν-
δρα καὶ βίαιον, ὅς, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμῶν,
καὶ ἀγροῦς, καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκίας,
καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέ-
στησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ,
συκοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι καὶ δωροδοκίαις τῶν δι-
καζόντων ἐπεριδόμενος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀδικουμένη αὕτη
γυνὴ ἤρξατο ἀναδιδάσκειν τὴν τυραννίδα τοῦ ἄρπαγος,
πᾶντα αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ ὡς
οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν
τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. Ἡ δὲ, πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν
παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, Ἐβρέτω, εἶ-
πεν, ὁ βίος καὶ ἡ τοῦτου δόξα· ἐγὼ γὰρ τὸν
ἀπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ
ἀρνήσομαι. Τότε ὁ ἀδικος κριτῆς πυρὶ ταύτην πα-
ρέδωκεν. Ἡ δὲ κάμινος, περισχοῦσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶ-
μα, ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς
πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ρῆτορες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκεῦῃ τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Πα-
ρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς
πλάνης γεγεννημένους, ἀποτελέσαντα δεκτοὺς
Θεῷ, Σίλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἰκανὸς τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν
τὸν Σαυμαζὸν· συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ,
τὰ δι' αὐτὸν ὑποστάς παθήματα, βασιλείας τε
συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ, καλῶς ἠγωνισμένος.

Υμνείσθω Κρήσκης ἄσμασι θεοῖς, ὁ κε-
κρυμμένος ταῖς ὁδοῖς, τὰς τοῦ Χριστοῦ
ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,

τὴν κατὰ κριτον ἀμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δείξας.

Θεοτοκίον.

Λυσόν μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῇ μεσιτείᾳ σε Ἄγνη, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σε πρόσδῃσον, μακρυνόμενον καθ' ἑκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

ᾠδὴ ἡ. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος πιστοῦς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Γενόμενοι ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτίσασθε αὐτὸν ἠνιοχοῦντα, πρὸς ἐπιθράνιον νύσαν ὑμᾶς. Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, καὶ τὰ ἄρματα πάντα τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Ο πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Τριαδικόν.

Υμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρᾶ κτῆρσι τρισσομένην, γνωρίζομένην δὲ φύσει μιᾶ, καὶ ψάλλοντες εἰπώμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄξιός.

» **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες, Θεὸν ὑμνολόγην ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Ιατροὶ ψυχῶν τε, σωμάτων τε γεγόνατε σωτήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθαίροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνύντες ἀμφοτέροθεν, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ωφθητε τῇ ζήσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρωποι, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξαζόντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοπον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ ἀγιωτάτη καὶ πλήρης, χαρισμάτων Δεῖξ Πνεύματος, καὶ ἱερά καὶ ὄντως ἀξιεπίαινος, ὑμῶν μνήμη θεουργικαῖς, ἀκτίσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς Σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος, κρῖναι τὴν οἰκωμένην παντοδύναμη, ἰκεσίαις τῆς ἀπειράνδρου Δέσποτα τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με, κατεγνωσμένον ἀμαρτήμασιν.

Ἄξιός.

» **Ἡ** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τῆ τιμῆς Σταυροῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Σύμπασα φύσις ἀνθρώπων νῦν προεόρταζε, χαρμονικῶς καὶ σκίρτα· τῆ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, μέλλει προτεθῆναι πᾶσι πιστοῖς, ἰατρεῖον ἀδάπανον, καὶ νοσημάτων λυτήριον καὶ παθῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατῖδωμεν ξένον πιστοὶ τεράστιον· Ἀπὼς τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, κατακαύει φλογώσεις, κοιμίζει ἀληθόνας, πάθους παντὸς, ἀπαλλάττει τοὺς καίμοντας. Προσορτάσωμεν τοῖνυν, καὶ τῇ αὐτοῦ, προελεύσει νῦν σκιρτήσωμεν.

Ζῶντες ὁμῶ καὶ θανόντες προεுτρεπίσθητε· τῆς γὰρ ζωῆς τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἄδην νεκρῶσαν, ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, ἢ τῶν νεκρῶν, ἐξανάστασις ἔρχεται, πᾶσι τὴν ἀφθονον χάριν νῦν παρασχεῖν, τοῖς αἰτοῦσι μετὰ πίστεως.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου γ'. Ὁμοία.

Μακαρώτατον τέλος εὖρες Εὐδόκιμε, εὐδοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ κόσμῳ ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς, ἀλλὰ λαμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάζοντας τὰ συστήματα.

Ἡ ἐλεήμων καρδία καὶ εὐσυμπαθῆτος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τῆ καθαρᾶ σου καρδιά Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἠδέα, Εὐδόκιμε θεόφρον· ὅθεν πιεῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δέξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνε-
ται· μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, θεράπον Χριστοῦ
Εὐδόκιμε ὄπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν, καὶ πρᾶ-
τος ἀήττητον, Τριάδος ὁμοουσίου πίστιν· διὰ
τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύη ἀείμνηστε.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σὺ μου σκέπη κραταιά, ὑπάρχεις ὁ τριμερῆς
Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγιάσον με τῇ δυ-
νάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πρῶτῳ προσκυνῶ καὶ
δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου:

Δέξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς,
πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμῆν,
ἐν πολέμοις νίκος, οἰκτιμένης ἀσφάλεια, νοσῶν-
των ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰώνιης μοναῖς,
τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώθητον, τὸ
σῶμά σου Ἅγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ
σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύ-
νας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέ-
σβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δέξα, καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς:

Ἦμῶ Μάκαρ σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Υψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκῶς, καὶ ταῖς ἀνα-
βάσει, ταῖς θεϊκαῖς ὀλοαμπῆς γενομέ-
νος, φωτισμὸν μοι αἴτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ
σεπτὰ προτερήματα, οἷς εὐδοκίμησας, ἔτυχες
ὧν ἠλπισας Εὐδόκιμε.

Μυριπνόους στέργων διδασχάς, καὶ ταῖς ἀ-
ναπτύξεις, τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐνασχο-
λούμενος, ἠδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ
δυσῶδες καὶ ἀτιμον, καὶ εὐωδιάσθης, θεῖαις
ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Luglio.

19

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀ-
πεδίωξας, ἐπαγρυπνῶν καὶ Θεῷ συγγι-
νόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτό-
μενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὅθεν πρὸς
ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ως πασταδα ἔμφυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατή-
ριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἀνθρα-
κος, τὴν αἰμακάριζον, ἀνυμνήσωμεν, Θεοτόκον
κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώ-
δους ἀναπλάσεως.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ρημάτων ζωηρόντων πηγαῖς προσέχων, ἐξέ-
πιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν
κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλον ἔλεγες, Θεῷ
Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτίσω χρισομιμήτως, διανείμας
τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, οὐρσνιον τὸν
ὄλβον σοι προξενῶντα· οὐπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν
Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σε Κύριε.

Οἰκειωθείς τῷ Κτίστῃ ἀγάπῃ θεῖα, ἐδέξω
τὴν οὐράνιον κληρουχίαν· τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς δὲ Μάκαρ μετέχεις, θέσει θεοῦμενος, καὶ
μέλπων ἔνδοξε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου
Κύριε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχησα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, τὸν Κτίστην
τῶν Ἀγγέλων τῇ σὴ νηδυί, ἐβάστασας καὶ
τέτοκας Θεομητορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν
μελωδούντων σοι· Ὡς οὐκ ἔστιν ἀχραντος πλὴν
σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλότυνας τὸ στόμα μὲ ἐπ' ἐχθρούς μὲ.
» Εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μὲ ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκίμησας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμά-
σθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς πειρασμοῖς
Εὐδόκιμε αἰοίδιμε· ὅθεν μετὰ θάνατον, ἀναβλύ-
ζεις πλουσίως, θαύματα ὡς νάματα, καὶ νοσή-
ματα παύεις, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως
πταισματῶν συγχώρησιν λάβωμεν.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ
ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος,
ὡς ἐπὶ θρόνῳ κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποτα
ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως
ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς
νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι
τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου,

Τὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάθητον γνῶμην Ἀξιάγαστε.

Οὐ σύγχυσις, κοσμητικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικρατεία, οὐ δόξα ἐπίκτητος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἠμβλυνεν Εὐδόκιμε· ἀλλ' εὐδοκίμησας ὄντως θείαις πράξεσιν.

Υψούμενος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις ἐκάστοτε, ἐχθρὸν ἐταπείνωσας, καὶ ἰαμάτων ἐνέργειαν, εἴληφας Εὐδόκιμε, κρίσει δικαίᾳ τῆ πάντα διευθύνοντος.

Σταλάζουσα, γλυκασμὸν ἢ σορὸς τῶν λειψίωνων σου, πλουσίων ἰάσεων, πάθη καθαίρει Εὐδόκιμε, πίσει τῶν τιμώντων σε, καὶ καταφλέγει δαιμόνων πάσας φάλαγγας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεικύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσώποῦσα μὴ παύσῃ ἀειπαρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Αἴγλη σέπτῃ, τῆς ἀγνείας θεόφρον λελαμπρυσμένος, νόμῳ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίας θείαις πτερούμενος, μάκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζῶην κατεσκήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοί, θαῦμα μέγα ὁράται, καὶ θαύβους πλήρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται ἀδιάλυτον Μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὕγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παρρησίας· εὕγε τοῦ πόθου, οὐ περ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκίμησας φερωνύμως καὶ λάμψας, παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνας, πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομήτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σέ ὑμνόντων, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σπαλαγμῆς γλυκυτάτους ἐσταλάξαν, Μάκαρ οἱ ἰδρωτές σου καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν, εἰς Χριστὸν τῆ Θεῆ ἡμῶν αἴνεσιν.

Εν αὐλαῖς τῆ Θεῆ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος πολύφορος εὐκληματήσασα, καὶ ἀρετῶν τῆς βότρυας, γεωργῶ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεοῦ ἐπεπέθησας, καὶ κατὰ πατρῶν βασιλεύσας, Ἀοιδίμης, κατ' εὐδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Εκλεκτῇ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὠραιοτάτη χωρίον εὐρύχωρον, τοῦτου Παρθένε γέγονας, καὶ πασᾶς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα,

Ὁ Εἰρμός.

* **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κύκλούμενος,
* τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας
* σε, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
* με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΔΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχοι.

Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον, ἃ βίος γέλωσ,

Τὸ θεῖον εὐδόκησεν ἐκατῆναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόκιμον πρῶτη τάφος ἐν τριακοσῇ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχριστοῦ· οὐ οἱ γεννήτορες, σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ, (Πατρίκιοι γὰρ ἦσαν·) καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο, Βασίλειος καὶ Εὐδοκία καλούμενοι, Καππαδόκαι τὸ γένος. Διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τὰ εἰς ἀρετὴν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ στρατοπεδαρχεῖν τάσσεται· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. Ἦν γὰρ ζυγὸς τις δίκαιος καὶ κανὼν, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων, ἐλεημοσύνας τε ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ' ἑκάστην, καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν, καὶ ἀπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. Οὕτω τοίνυν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, κἄν σωματικῇ κατασχεθείς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. Οἱ δὲ προσήκοντες, τὴν αὐτοῦ κέλυσιν ἀποπληροῦντες, μετὰ γὰρ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὑποδημάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθέν, ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέρος λέγειν. Γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζαντίου Ἰουλίου ε'. ἡ δὲ ἀγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίου λδ'.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἐνθα ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σορός.

Καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν Σταυροῦ, ἧτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίχ. Οἴκου προελθὼν Σταυρὸς τῶν Βασιλέων, Οἴκοις ἑορταῖς προξενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἔλεησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ισχυῖ βῶννύμενος τοῦ Ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας, ὀρέξεων Πανόλβιε, καὶ νοῦν

ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ οὐράνια, μέλπων συντονώτατα · Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Σαυτὸν ἐξευγένισας, εὐγενεστάτης, τῆς τρόπης κτησάμενος, νοὸς ἀκεραιότητι, μελέτη σχολάζων δέ, τῶν θεοπνεύτων Γραφῶν, ὅλην σε τὴν ἔφεςιν Θεῷ, τῷ παντεπόπτη Μάικαρ ἀνέτεινας.

Τὰ ἄνω βασιλεία, τὴν ἄνω πόλιν, Θεοῦ τὸν Παράδεισον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφήν τὴν ἀνόθευτον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὐρεῖν, κατηξιώθης μάικαρ Εὐδόκιμε.

Ρέοντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας · ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θεΐαις λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα σοφῆ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρέδραμες. Θεοτοκίον.

Οὐν ἔτεκες Δέσποινα αἰεὶ δυσώπει, δουλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως, καὶ τῆς συνεχῆς με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με αἰεὶ, ἐπικρατείας θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερόν, πρὸ τῆς θρόνου τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, καταλύξει καρδίας, θερμούς ἐκχέεις κρουνούς, δακρύων, ἐναποτεφροῦνταί σοι, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ολον μετέθηκας σαυτοῦ, πρὸς τὸν Κύριον σοφῆ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς · Χριστέ μου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῇ καρτερικός, καὶ καρδία ταπεινός, σὺ καθωράθης, συμπαθῆς δεομένοις, ἦθος προσφέρων χρηστὸν, καὶ τρόπης ἐναρέτης Πάντιμε, οἷς εὐδοκιμήσας, θαυμάτων βρῦεις χάριν.

Σύνεσιν ἔχων θεΐκην, πληρωτῆς Δεσποτικῶν ὠφθης λογίων, δεξιὰς στέργων τρίβης, ταῖς εὐωδύμης σαφῶς, ἐκκλίνας, ὡς ἔννης καὶ φρόνιμος, ὑπερευλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο τοῦ Ἀδάμ δημιουργός, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται ὁ διατρέφων πνοὴν, Παρθένε θεοτόκε ἅπασαν · ἔθεν ὡς Θεοῦ σε δοξάζομεν Μητέρα.

ᾠδὴ ἡ.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ

ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Γδεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφία σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ος ὀρθρος ὡς ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου, ταῖς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα · σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, υἱὸς ἐγνωρίσθης, θεόφρον Εὐδόκιμε · διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σοφία κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὠραϊζόμενος, ὑψεῖ πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητάς, ἐπέθης ἐπαυλεῖς · μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμῶντων σε Εὐδόκιμε.

Ημέραν ἐόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτὴν σε τελῶμεν ἐκ γῆς μετάσασιν · σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης, ὠφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάζαντος, καὶ σκηνὴ καθωράθης θεοχαρίτωτε · γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὑψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη · διὸ σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ἡ.

Αναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα · διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Εξαποστείλ. τῆ Ἀγίᾳ. Ὁ ἕρανὸν τοῖς ἀστροῖς. καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὠφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν · καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τοῦ Σταυροῦ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται. καὶ κόσμος ἀγιαζεται · τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν, ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, δαυϊτικῶς κραυγάζοντες · Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Κ Η Ρ Υ Κ Ο Υ Κ Α Ι Ι Ο Υ Λ Ι Τ Τ Η Σ

ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΕΤΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΙΕ' ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτε-
ροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι,
ἀτελεῖτε σώματι, Μάρτυς Κύρικε, ἀν-
δρείφρως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε,
ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε,
μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέ-
βης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέόμενος αἵματι.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τῆ
Πνεύματος, Ἰηλίττα ἔνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγ-
χνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσά-
γεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς
ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλίσασα, κατανιξέως
οἶνον, ταῖς καρδίαις, κατειφραίνετε τῶν πίστει,
ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ἡμῶν.

Αϊκισμοῖς ἐμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολά-
σεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ
μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ἔθεν
νέμει σοι, καὶ διπλοῦς, τῆς στεφάνου Ἀθλοθέ-
της, ὃ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς
δωρούμενος. Δεξά, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θεάμα
καὶ παράδοξον. Τίς ἐάρακε νήπιον, τριε-
τῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; Ὡ τοῦ θαύ-
ματος! Μητέρα ἐθῆλαξε, καὶ τιθνούμενος τῇ
γαλουχῷ ἐβέα· Μὴ πτοῦ μητέρ μου, ταῖς ἀ-

πειλαῖς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ
ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν· Θεοδοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρύνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν,
ἀφράξως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῇ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.
Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πλ-
σεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακα-
ρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες,
τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυ-
ροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνου ἐλα-
βον παρὰ τῆ ἀθλοθέτη Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν
αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι
τούς ἐν πίστει ἀνιμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν
ἄθλησιν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες,
στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέ-
βας κατέχουσαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην,
καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν
ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες
ἀνακράξωμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰηλίττα παν-
σεβάσμι, ἢ τὴν γυναικειαν ἀσθένειαν ἀπρρρί-
ψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις

Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετής τῆ ἡλικία, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλησιν· οὓς ἰκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τῶν τῶν ὄλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγῶνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. Ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημος, τὸ πῦρ ἐκ ἐδειλίας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρί σου τὸν Κτίστην ἰκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ο τριετής μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πολίως, ὁ φερωνύμως κήρυξ, γεγονὰς τοῦ Δεσπότου, μητρῶν ἀποσπᾶται ἐξ ἀγκαλῶν, καὶ θυσιά προσφέρεται, ὡς τριετίζουσα δάμαλις σὺν μητρί, Ἰουλίττῃ τῇ Δεόφρονι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Τῇ ἱερά ἑνωρίδι, Μητρός ὁμοῦ καὶ Παιδός, τῇ ἀγωνισαμένη, καρτερῶς καὶ γενναίως, προσάξωμεν δεήσεις, ὅπως Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τὴν ἱεράν, τούτων μνήμην ἐκτελούντων ἀεὶ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες ἀνεύφημῆσωμεν, ἀρρένοφρονα γκώμην, γυναικεία ἐν φύσει, στερρῶς ἀντεχομένην τῆς εἰς Χριστὸν, εὐσεβείας καὶ πίστεως, καὶ καταβάλλουσαν τύραννον θυσεβῆ, σὺν ἀθῆω τῷ φρονήματι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ο τριετής τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλήνων τὴν Μητέρα ἐστήριζε· Παῦσαι, ὦ Μήτηρ μου, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρύων· ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον.

Η λογικὴ Χριστοῦ ἀμνὸς Ἰουλίττα, σὺν τριετῇ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρῦκῳ, δικαστικοῦ πρό βήματος παρεστήσαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστῶντομον κλήσιν· οὐδόλως ἐπτοήθησαν, ἀπειλὰς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν ἑρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εξέστη ἡ πληθὺς, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, ὁρῶσα τὴν λαμπράν, ἣν ἐτέλεσας νίκην, ἀήττητε Κήρυκε, νηπιάζοντι σώματι· πῶς τῷ δράκοντι, τῷ νοητῷ συνεπλάκῃς, καὶ κατέρραξας, τούτου συνθλάσας τὴν κάραν, τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεως· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Πῶς τοὺς ἀγῶνάς σου, Μάρτυς ὑμνήσωμεν; πῶς τὰς ὀδύνας σου, ἐπαίνοισι στέψωμεν, οὓς Ἰουλίττα καρτερῶς, ἀνέτλης ὑπὲρ τοῦ Κτιστοῦ; τὸ γὰρ σῶμα εἶσας, αἰκισμοῖς καταξάινεσθαι, τὴν ψυχὴν δὲ βέλσει, συμπαθείας ἐμπείρεσθαι, τὴν θλάσιν τοῦ υἱοῦ σου ὀρῶσα· μεθ' οὗ σωθῆναι ἡμᾶς ἰκέτευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Ν', καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ΄.

Υἱοῦ δὲ Θεοῦ ὡσεὶ ξηραίν.

Καὶ τῶν Ἁγίων (ὄρα τῆτον ὀπισθεν τῇ ΙΕ΄) κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὰ α΄.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα, εἰς χθὲν καταθέβληκε, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε, τριετὲς βρέφος μητροφορέμενον, δυνάμει θεῖα, Χριστοῦ ῥωννύμενον· καὶ ἐξουθένησεν, ἀνδρικῶ φρονήματι, ὡς ἀδρανὲς, στρουθίον παιζόμενον, τὸν πολυμήχανον.

Μάρτυς Ἰουλίττα ἐνδοξε, σὺ ταῖς μητράσι λαμπρὸν, εὐσεβείας προβέβλησαι, ἀκραίφνου ὑπόδειγμα· καὶ γὰρ ἔφερες ἥδιστα, τὸν ἐκ λαγόνων σου συναθλοῦντά σοι, ὄραν τῷ αἵματι βαπτιζόμενον, ἐγκαρτερήσασα, μητρικὰ σπαράγματα, διὰ Χριστὸν, ᾧ συμβασιλεύουσα, ἡμῶν μνημόνευε.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἀήττητοι, τὴν καρτερίαν ὑμῶν, κατεπλάγησαν Ἄγγελοι, δαίμονες κατέπτηξαν· καὶ εἰδῶλων οἱ πρόμαχοι, θεομαχοῦντες, ὑμῖν ἀντέστησαν, καὶ ἐκλυθέντες, αἰσχρῶς ἠττήθησαν· ὅθεν ἐγείραντες, εὐσεβείας τρόπαιον, παρὰ Χριστῆ, νίκης διαδήματι, λαμπρῶς ἐστέφητε (*).

(*) Τὰ ἀνωτέρω τῶν Αἰῶν Προσόμοια, ὡς καὶ τὰ τῶν Ἀποστίχων, καὶ τὰ Καθίσματα, εὐρεθέντα εἰς χειρόγραφα νεω-

Δόξα, Ἦχος δ'.

Α γάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σὲ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τὲς σεφάνης τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τέτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε ἕκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ'. καὶ ε'. Ὠδὴ, κτλ.

τέρων, καὶ καλῶς ἔχοντα, κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα, εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς τοὺς Μάρτυρας, διὰ τοὺς βουλομένους ἐορτάζειν αὐτούς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

The background of the entire image is a traditional marbled paper pattern. It features a dense, irregular arrangement of circular and oval shapes in various shades of red and pink, set against a dark blue background. These shapes are separated by thin, branching veins of a golden-brown or ochre color, creating a complex, organic texture.

JUL 10 1884

100 000 002

